LANETH

YIL 2
SAYI 23
MART '95

SUYA SABUNA DOKUNAN DERGİ

TÜRKİYE'nin
EN AZ
SAYAN
MÜZİK
DERGİSİ

NUMARA

10.000 TL.

BADLUCK

MÜZİK MARKETLERDE...

FAN CLUB : P.K. 152 Acıbadem - İstanbul

Sıkkınım dostlar, hem de çok sıkkınım (Size "dostlarım" diyebilirim di mi? Sağolun). Yaklaşık 23 aylık beraberliğimiz boyunca bize 5000 kadar mektup yazdınız. Çoğunda acaip manyak şeyler yazdınız, zaman zaman güldürdünüz, zaman zaman da güldürdünüz (hi ho). Ben hep sizinle gurur duydum. Siz hiçbir okuyucuya benzemiyordunuz. Sadece bize mektup yazıyor ve tüm sırlarınızı bize anlatıyordunuz. Sizi hep arkadaşlarıma anlattım. "Bakın, nah işte sizin böyle okuyucunuz vaa mı?" dedim. Siz "Aysın'ı kapak yapın" dediniz, gururlandık. Sabah'ın Hıncal Uluç için, Aktüel'in Gülay Hanım için, Tempo'nun Kürşat Başar için bu tür mektuplar almadığını ve asla alamayacağını düşünüp gerim gerim gerindik. Mutluyduk. Ta ki geçen aya kadar. "Aaa kapağı basmayı unutmuşlar" dedi biçoğunuz. Yıkıldım.... Yıkıldık. Bizim okuyucumuz biraz kafayı çalıştırsa, bizi biraz tanısa bunun altında bir bit yeniği arar diyorduk. Bizim o kapağı Uğur Mumcu için yaptığımızı söyleyenler oldu. Bravo! Aktüel, Tempo gibi boyalı basının yüz karalarına karşı "ak bir kampanya" olarak algılayanlar oldu. Yine Bravo! Bunların hiçbiri asıl neden olmasa da, eylemimizi destekleyen fikirler oldular. Asıl neden ise şu;

Ocak ayının son haftasında Şubat sayısında yeralacak tüm resimleri, filmlerini çekmesi için filmciye vermiştim. Ocak sayısındaki kadar kötü filmler yapmayacağına garanti vermişti. Filmcimiz (aynı zamanda montajcımız oluyor. Şu anda önemsiz ama ilerki satırlarda lazım olacak), günlerce beni oyalayarak, bazı filmleri yapamadan bana geri verdi. Çünkü bir köfteci dükkanı açmıştı ve tüm vaktini o işe ayırıyordu. O kadarına katlanabilirdim, çünkü önemli olan resimlerin filmleri elimdeydi. Sıra montaja geldiğinde beni tam 4 gün boyunca, "bugün git, yarın gel" taktiğiyle oyaladı ve 30 Ocak'ta montajı yapamayacağını, başkasına yaptırmam gerektiğini açıkladı. Başkasına yaptırmadım ve kendim yapmak zorunda kaldım. Siyah beyaz sayfaları yamuk da olsa montajladıktan sonra (hatta PK 27 sayfalarını da yanlış montajlamışım, ama ilk kez montaj - yapıyordum, acaip zor bi iş), sıra kapağa; yani renkli sayfalara geldi. Renkli montajda, her rengin bir filmi vardır ve bu 4 filmi üstüste yapıştırırsınız. İlkini yapıştırdım ama ötekiler onun üzerine oturmuyordu. Matbaacı Yavuz abi, bana filmlerde bi sorun olduğunu söylediğinde resmen yıkıldım. Kapağın baştan filmini almam gerekecekti ve filmci artık köftecilik yapıyordu. Çok yer dolaştım ve nihayet ayın birinde yeni bi yerle anlaştım. Filmini aldırınca şok geçirdim, çünkü renk ayrımlarının üzerinde cebimde taşırken, istemeden yaptığım tırnak izleri vardı. Kudurdum, köpürdüm ve kapağa SİÇTIK yazmaya karar verdim. O anda aklıma o sabah Cumhuriyet Gazetesi'nde okuduğum reklam metni geldi.

İşte kapağın hikayesi bu. Aylardır yorgunluktan ölüyos. Kilolar aldık, gözlerimizin altı çöktü, Kemancı'ya gidemez olduk ve en önemlisi dergi elemanları olarak birbirimizle sadece telefonla görüşebilir hale büründük. Yorgun geçen günlerin ardından tüm yaptıklarımızınbir filmci taralından umursamazca katledilmesi bizi bezdirdi. Artık köfte yiyebileceğimi sanmıyorum. Ama bildiğim birşey var. Şimdi daha hırslıyız. Hiçbir iddiamız yok, amacımız sadece yurdun heryerindeki insanların iletişim aracı olmak..

Her geçen gün maddi olarak daha da göçtüğümüz şu günlerde, bizi mektuplandırmaya, moral vermeye devam edin. Çünkü gerçekten buna ihtiyacımız var.

Gelelim bu sayıya! "Ülke Ülke death metal" yazısı Almanya'dan yollandığı için, geçen ay dergiye yetişmedi ama bu sayıda o da dahil tüm açıklarımızıkapatlık. Bence bu sayıyı iyi saklayın. Özel röportajlarıyla, yorumlarıyla 23 aydır aralıksız süren yayın akışının en iyi ürünlerinden biri çünkü! Kerim'in Kreator, Biohazard, Eye Hate God, Unleashed, Dark Millenium, Crowbar ve Tiamat'la yaptığı özel röportajların yanısıra, son günlerde adından sıkça sözettiren gruplarımızdan Necropsy, Turmoil ve kasetli Badluck da bu sayıda Lanethlenmeyi hakettiler.

Sertkalın...

ÇAĞLAN TEKİL

Çağlan Tekil

Görsel Yönetmen: Murat 'MAC' Adanş

KNOW...

Lanethliler:
Kerim Tunçay ● Aysın Önen
Süreyya İzgi ● Maruz Müşkül
Beyza Yazıcıoğlu ● Ayheniz Esen
Zeynep Akyol ● Özlem Kumrular

W.A.S.P

İmtiyaz Sahibi:
Ahmet Coşkuner

CUMHURIYET GAZETESINDEN ALINMIŞTIR

UĞUR MUMCU İÇİN

DURUMU DURUP DÜŞÜNMEK İÇİN

TÜM TELEVİZYON KANALLARININ
TÜM RADYO İSTASYONLARININ
BİR SAAT YAYIN YAPMAMASINI

TÜM GÜNLÜK GAZETELERİN
BİR GÜN BİRİNCİ SAYFALARININ VE
TÜM SÜRELİ YAYINLARIN
BİR SAYILARINDA
KAPAKLARININ BOŞ BIRAKILMASINI

TÜM HABER AJANSLARININ
BİR SAAT HABER GEÇMEMESİNİ

TÜM YAPILACAKLARIN
AYNI GÜN VE AYNI SAATLERDE
OLABİLMESİ İÇİN
İLGİLİ KURULUŞLAR ARASINDA
GEREKEN İŞBİRLİĞİNİN YAPILMASINI

ÖNERİYORUZ.

TÜM GRAFİK TASARIMCILARI ADINA
GRAFİKERLER MESLEK KURULUŞU

Kağıda yine zam gelmiş

O!...AND IT!!!

1 Kasım'ın kurtuluş 1 olsun 2020!!!

TEŞEKKÜRLER: ESKİŞEHİR FLASH RADYO ÇALIŞANLARI VE CUMHUR, ZİNNİ, HAYRİ PLAK, AYÇA, IÇŞİM, METİN, TOLGA, KEÇE HAKAN, ALINTI, KAAN ERTEM, DELİ, AĞAÇKAKAN LTD, RİTUAN, EMİR, ADINI BİLMEDİĞİM KIZ, DISGUAST, OĞÜN, APTUL, OKY, METİN DEMİRHAN, KÖNEM FERAK... GEÇİŞ AY BAYAĞI Bİ YARDIMCI OLDUNUZ. SAĞOLUN...

NOTES FROM THE UNDERGROUND

* Son zamanlarda tembelliğim ve can sıkıntım hat safhaya ulaştığından Laneth'i iyice ihmal etmeye başladım. Tamam tamam, biliyom, çok da gölünüzdeydi! Ama demem o ki, bunu aşkla meşkle bir alakası yok. Söylentiler "sap" Çağlayan'ın çekememezliğinin ve kısmetimi kapama çalışmalarına kendini adadığının çok açık bir göstergesidir. Sizden destek bekliyorum arkadaşlar! Photo appreciated please!!!

* 8 Mart bereketli bir gün. Therapy'nin yeni EP'si "Short Sharp Shock"un çıkışıda o güne rastlıyor. Prodüktör Chris Sheldon yönetiminde yapılan çalışmada "Screamager", "Auto-Surgery" ve "Totally Randam Man" adlı 3 yeni parça + (artı) "Nurse" albümünden alınan "Accelerator"un yeni kaydı yeralıyor. Grubun ayrıca Nisan'da "Peace Together" adlı toplama bir albümü çıkıyor. Bu albümde de Police'in "Invisible Sun"ının bir versiyonu olacak.

Metallica/ Aerosmith/ Bon Jovi'nin prodüktörlüğünü yapmış olan Bob Rock gaza gelip kendine "Rockhead" adlı bir grup kurdu. Hep Scott Burns'ün neden grup kurmadığını merak ederdim. Kime niyet, kime kısmet işte! Rockhead'ın 8 Mart'ta EMI'dan çıkacak isimsiz albümünde (muhtemelen daha sonra bi isim koyarlar) "Bad Of Roses" adlı bir parça da var. Üstüne üstlük grup, İngiltere turnesinde Bon Jovi'yi destekleyecek.

* Gitarist Bob Rusay Cannibal Corpse'tan ayrıldı. Bilin bakalım neden?
a) Kişisel problemler yüzünden
b) a şıkkı
c) Hepsi
d) sana ne!
Bob'un yerini Solstice/ Malevolent Creation'dan Rob aldı. Kafiyeyi bozmiyim diye söylemedim, Rob'un soyadı Barrett.

* David Coverdale ile Jimmy Page'in kafa kafaya verip kurdukları heavy rock grubu Coverdale/ Page'in ne kadar baba olduğu 15 Mart'ta test edilinebilebilir hebebe!.. Grupla aynı adı taşıyacak olan EMI etiketli 11 parçalık debutun prodüktörlüğünü Jimmy ve David'le birlikte Mike Fraser üstlenmiş.

* Nirvana'nın adamı Kurt Cobain'in başını ağrıtan biseksüellik dedikodularının ardından, şimdi de Kurt ve eşi Nadide, eee, Courtney Love hakkında yazılan bir kitap gündeme geldi. "Flower Sniffin' Kitty Pettin' Baby Kissin' Corporate Rock Whores" (ha?!) adlı kitabın yazarları Britt Collins ve Victoria Clarke, Kurt ve Courtney'nin, telesekreterlerine tehdit mesajları bıraktığını iddia ediyorlar. Mayıs'ta yayınlanması muhtemel kitap konusunda Kurt'un fikirleri şöyle: "Eğer kitap karımı incitirse, ben de sizi fena incitirim".

* Floridalı death metal grubu Morbid Angel, '90 tarihli "Blessed Are The Sick" albümünün ardından ilk kayıtlarını gerçekleştirmek üzere Morrisound Stüdyoları'na kapanıyor. Earache etiketiyle ilkbaharda çıkması planlanan "Convenant" isimli albümün prodüktörü "Ride The Lightning" ve "Master Of Puppets" gibi klasiklere imzasını atmış olan Fleming Rasmussen. Rasmussen'le çalışmalarının daha güçlü ve daha iyi mixajlı bir albüm ortaya çıkartacağı kanısında gençler. Bir death metal grubu olduklarını ve bu çizgiden kesinlikle uzaklaşmak istemediklerini söyleyen basçı/vokalist David Vincent "Convenant" için, "Materyal çok aggressiv. Şimdiye kadar yaptığımız herşeyden daha heavy. Bir tek şey söyleyeceğim, Pete (Sandoval= davul) davul kısımlarında neredeyse kendimi öldürüyordu. Bununla gerçekten dünya şampiyonu olacak!" diyor.

* Cathedral'in eski basçısı Griff, "Year Zero" adlı yeni bir grup kurdu. Sabbath, Motörhead, Hawkwind ve punk etkileri taşıyan grupta Griff gitar, Murray Geddes bas ve Mike Unsworth de davul çalıyor, Russ McAtter ise oynuyor. Grup bu ay içinde ilk demo kayıtlarına başlamayı planlıyor.

YEŞİM AMMA ÇOK YEMEK YİYO. AMA YİNE DE ÇAĞLAN'A YETİŞEMEZ.
BURADAN YEŞİM'İ YARIŞA DAVET EDİYORUM. BU 3 PORSİYON İSKENDER YERİM.

Medussa'da n'oldu?

Kerim geliyor, hatta dergi çıktığında gelmiş olcek.

KIZ ARIYOM. KÜRACAKTARI KEMANCI'DAN SEZO'YA YAPIN - Çağlan

HUYU HUYUNA, SUYU SUYUNA UYGUN Bİ

Milliyet çalışanları! Donumu geri verin, özledim...

POP CORN

* Iron Maiden'ın daha önce sözünü ettiğimiz iki live albümünden ilki "A Real Live One" 22 Mart'la piyasaya çıkıyor. Albümün parça seçimi ve miksajı Steve Harris'e ait. "A.R.L.O", Maiden'ın şimdiye kadar çıkarttığı tek live albüm olan "Live After Death" sonrası çalışmalardan oluşuyor. Henüz dünyada da çıkmayan bu albümü dinleme şansına nail olduk, tek şey söyleyebilirim: Asla almamazlık etmeyin! Ve özellikle de "Afraid To Shoot Strangers"ı dinlerken o konser seyircisinin coşkusuna dikkat edin ve ders alın.

* İki grubumuzdan ayrılık haberi var. Deathroom/ Ölüm Odası'nın vokalist Fatih ve Sceptic Age'in de vokalist Sencer'le yolları ayrıldı. Ölüm Odası, Hakan (vokal/gitar), Murat (davul/vokal), Serdar (bas/vokal)den oluşan 3'lü kadrosuyla yoluna devam etmeye kararlı. Sceptic Age'in vokalinde ise artık Cem var. Ayrıca S.A'in MPC stüdyosu'nda kaydedilen "Brain In Chains" adlı 4 parçalık demosunu Emekli Subay Evi. A Blok 55/7 Yücetepe/ ANKARA adresinden edinebilirsiniz.

* Anthrax elemanları kayıt için bir stüdyo bulabilirlerse 2 yıl aradan sonra -Elektra için ilk- yeni albümleri "The Sound Of White Noise"u Nisan'da çıkarmaya kararlılar. "Stüdyo bulabilirlerse" diyorum, netekim 2 yıl önce New York'ta "Persistance Of Time"ın kayıtlarındayken stüdyonun yanmasının ardından, bu albüm için girdikleri Los Angeles'taki stüdyonun da aşırı yağışlar nedeniyle çatısı çöktü. John Bush "This Is An Exit" parçasının vokalleriyle uğraşırkene çöken stüdyodaki aletleri hak getire! Eee, bundan böyle "Laneth"i bir gruba stüdyo sahiplerinin ürkünç gözlerle bakmasını anlayışla karşılamak gerek herhalde! Herneyse, Kiss'den "Love Her All I Can" ile "King Of The Night Time World" albümün coverları. Prodüktörlüğü Dave Jerden'in üstlendiği "T.S.O.W.N"ın konuk kadrosunda ise Twin Peaks kompozitörü Angelo Badalamenti, Public Enemy prodüktörü Hank Shocklee ve Ministry'den Al Jourgensen ile Paul Barker yeralıyor.

* Number One FM'in aykırı programı **"Köprünün Altındakiler"** Salı'dan Çarşamba'ya alındı. Yani Çarşamba'yı sel aldı! (espri 1). Hakan Tamar'ın hazırlayıp sunduğu program her Çarşamba 23:00 - 01:00 arası. Program, İstanbul,Ankara ve İzmir'den dinlenebilen Number One FM'de Pazar günleri aynı saatlerde tekrarlanacak. Şimdi biraz programdan sözedelim.
Programın ilk köşesi **Single (45'lik) köşesi**. Dinleme şansımızınbirhayli az olduğu 45'liklerin B yüzü parçalarını dinleme fırsatı. **Cover Version Köşesi**'nde ise adından da anlaşılacağı gibi 1 parçanın orjinali ve 1-2 yorumu yeralıyor. **Haberler, klasikler ve listeler** köşelerinin yanısıra **Türk Grupları köşesi** var. Her hafta 3 Türk grubundan parçalar çalınacak, gruplar tanıtılacak ve konser haberleri verilecek. Türk grupları aşağıda verilen adrese demo kayıtlarını ve infolarını yollarlarsa Türkiye'nin en çok dinlenen radyosuna konuk olabilirler.
Adres: **Hakan Tamar,Köprünün Altındakiler, Number One FM - (ORTAK)**
CC 102.5 80303 Mecidiyeköy/ İSTANBUL
Veya;
Türkocağı cd. Basın Sarayı, No:1 Cağaloğlu/ İSTANBUL
Veya;
29/30 Windmill Street, London W1P 1HG ENGLAND

* Kargo (eski "A rh +"), ilk albümünün çalışmalarını "FT"Stüdyosu'nda tamamladı. Ekim'92'de stüdyoya giren Kargo'nun albümü bahar'da piyasaya çıkacak. Türkçe sözlü rock yapan topluluk gitarda Selim Öztürk, vokalde Deniz Aytekin, klavyede Atilla Yüksel, basta Mehmet Şenol Şişli ve davulda Aykan İlkan'dan oluşuyor. (H. Tezgör)

* Corrosion Of Comformity ve Death de stüdyo yolunu tutanlardan. C.O.C'nin prodüktörlüğünü John Custer'ın üstlendiği albümü bu yaz yayınlanacak. Death'in ise "Human"ı izleyecek olan yeni albümünde, davulda eski Dark Angel'lı Gene Hoglan (Tanrı) yeralacak. Basta hala Skott Rarino var.

* Bu ayın en önemli haberi bittabii ki Metallica'yı İstanbul'da görme şerefine nail olmamız (Hö?!). Gerçi 21 Şubat'ta Yonca Müzik'ten Fatih Yıldız'la görüştüğümüzde, ellerine herhangi bir resmi açıklama gelmemişti. Ama 25 Haziran'da Metallica'nın geleceğini ve Eczacıbaşı'nın da sponsor olacağını yalanlamadı. Konser İnönü Stadı'nda 2 Türk topluluğunun eşliğinde gerçekleşecek. Türk gruplarının çıkacağı henüz kesinleşmemekle birlikte gruplar arası bir ayak kaydırma yarışı hızlandı bugünlerde! Olay kesinleşir kesinleşmez ayrıntılı bilgileri Laneth'ten alacaksınız. Kulaktan dolma bilgilere itibar etmemeniz sinir sisteminiz yararına olacaktır. Metallica'nın gelmesi için: Major Müzik, Ortabahçe cad. Şair Leyla Sok. 23/12 Beşiktaş, İstanbul adresine imzalarınızı yollayınız.

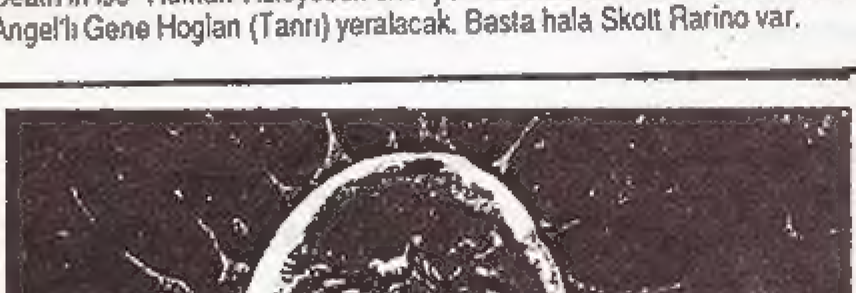

* Baba bir haber de Hazy Hill cephesinden. 22 Mart'ta Almanya'nın Köln şehrinde yöre Belediyesi'nin düzenlediği bir konsere sürüyle alman grubunun başında çıkacak olan Hazy Hill, bizleri de oraya bekliyor ama ah şu parasızlığıngözü kör olsun!

* Vokalist Murat'ın askerlik davaları nedeniyle uzun süredir fanlarından uzak kalan baba power metal grubumuz Sawdust'a özleminizi 20 Mart'la birlikte gidermeye başlayabilirsiniz: Taksim 7.kat Bar'da (Santral Otel'in üstü) Frustration'ın da sahne alacağı konserin girişi 1 içki dahil 35 kaat.

Saygılı Okuyucu! Bizi okuduğunuz bir sevdiğiniz için sağolun. Sizi çok seviyoz. Bide tanışmaktan çekinmeyin, ama biz sizle tanışmaya utanıyoz...

Ankara Kebap 49, boyası, birel bi yer. Ayrıca Sicily's te pizel demek istedim, ama maalesef bok gibi...

KEMANCI DALI SARIŞIN KIZ! LÜTFEN PAS AT BANA! PAS, PAS, PAS, PAS...

Keçe baba

Ethem iyi bi DJ mi? Pöh, tabii ki diil. Herife kodummu oturturum valla...

ATROPHY

THE END

metalium death mi yapar, speed mi ???
hazy hill heavy mi yapar, speed mi, ???

Necropsy

Kaderin bize bir oyunu mu, yoksa Çağlan'ın kekliği mi takdiri size kalmış; yapılan ilk söyleşinin tüm kağıtları kaybedilince fotoğraf çekimi dahil 3.buluşmanın sonunda artık bir Necropsy söyleşisi şekillenmeye başladı şükür!

Necropsy adını, Kasım '92 tarihli ilk ve şimdilik tek demoları "Speed Lessons Part 1" çıkmadan önce ne duymuştum, ne de görmüştüm. Ben bir istisna değilim, genel durum böyleydi. Buna karşılık piyasaya hiç tanıtımsız sürülen ilk 600 demo siz Laneth'inize ulaştığınız şu anda tükenmiş olmalı. Bu söylediğim 2 şey arasındaki feci çelişkiyi bulursanız -bulursunuz herhalde, Çağlan dilsiniz yaa!-, Necropsy elemanlarının yalnızca müzikleriyle kendilerini kabul ettirdiklerinin ne kadar aşikar ve bunun da ne denli önemli bir vukuat olduğunu kabul edersiniz bi zahmet.

Grubun 3 yıllık bir geçmişi var. 1989'da "Last Trump" adıyla Cevdet (davul), Erem (solo gitar), Umut (ritm gitar) + bir basçı eşliğinde kuruluyorlar. Gitarist Umut gruptan ayrılıyor ve basçı olarak geri dönüyor! 90'da vokalist Cem gruba dahil oluyor ve grubun adını Necropsy (= otopsi) olarak değiştiriyorlar. Bu arada 5-6 basçı/gitarist değişimi oluyor ama grubun hala oturmuş bir kadrodan yana şansı yok. Yaz sonunda Amerika'ya bilgisayar ya da konservatuar öğrenimi görmeye gidecek olan Erem'in varisi belli: Reaktör ve Distraught'ta çalmış olan Tolga. Devir teslim töreni yaz sonunda yapılacak ama, Tolga'lı altyapı çalışmalarına başlanmış. Basçı Umut'un yeri için ise henüz kafalarında biri yok. Cem, Cevdet ve Erem'den oluşan şu anki kadrosuyla buluştuğumuz Necropsy'i artık kendi ağızlarından dinlemek yerinde bir karar olur sanırım. Öncelikle basçı sorunu:

"Müzikal farklılıklar yüzünden Umut'la yollarımız ayrıldı. Basçı bundan sonra yapacağımız için çok önemli. Demoda bas konusunda istediğimizi tam yapamadık!"

Tüm olumsuz şartlara karşın demonun ilerki bir kayıt için ısınma, hazırlık olduğunu düşünüyorlar.

"Demodan memnunuz. Satış iyi. Müzikleri zaten beğeniyorduk. Kayıt pek istediğimiz gibi olmadı. Kaydı dokuz saatte yapma zorunluluğumuz vardı. İki saatle de mix. Önce ritm gitarlar ve davul kaydedildi; sonra üstüne sololar, sonra vokal kaydedildi. Davul allosuzdu, allolar iptaldi. O gün ancak öyle bir davul ayarlayabildik ve çalınabilecek iki zil vardı. Sonuçta kayıt Türkiye'nin sorunu. Maddi sorunlardan çok etkilendik. Normalde bu dört şarkıyı bu kadar sürede değil de daha uzun bir sürede kaydetseydik verim çok çok daha artacaktı. Gitar efektleri farklıydı. Sonuçta Türkiye için çok çok kötü bir kayıt değil. En azından gelen yorumlar böyle. Bir de maddi imkansızlıktan kalitesiz yerlerde çalıştığımızdan Unkapanı'nda çoğaltırken kayıt çok bozuldu."

Söyledikleri gibi demonun ticari bir amacı yok. Altı buçuk, yedi milyona mal olan demoda 4 milyon içerdeler şu anda. Kayıttaki moral bozuklukları da cabası. Dokuz saat boyunca aralıksız speed çalmak, hem de aynı dört parçayı, gençleri haliyle bıktırmış. Özellikle Cevdet kimseyi göremediği kapalı bir odada kayıt yaptığından dert yanıp duruyordu. Hatta bir ara bagetleri fırlatmış, nerdeyse kayıttan vazgeçecek duruma gelmişler. Vokalistin o gün hasta olmasının ne büyük dezavantaj olduğunu tahmin edersiniz. Ama hiç bir şekilde mazeretlerin arkasına gizlenmediklerini özellikle belirtiyorlar. Olumsuz şartları bilmeniz yeterli. Peki yeni bir kayıt?

"Bundan sonra iyi bir yerle anlaşırsak tabii kaset, ama olmazsa çok iyi kayıtlı bir demo. Bundan sonra ister demo olsun, ister kaset olsun kayıt çok kaliteli olacak."

Biliyorsunuzdur, elemanların birinci demo için hiç bir sponsorları yoktu. Kendi biriktirdikleri para ve arkadaşlarının yardımları... O kadar. Okulları nedeniyle hepsinin zaman sorunu var. Bu yüzden demonun tanıtımı, reklamı yapılamadı.

Şu anda hali hazır demodaki dördü dahil beş parçaları var. Ama örneğin demodaki dördü için on onbeş parçayı birleştirmişler. Amaçları, şarkıları belirli bir kaliteye ulaştırmak, özgün birşeyler üretmek. Bu da üç yılda beş şarkıyı aşağılamaya çalışanlara yeterli bir cevap bence.

"Demo çıktıktan sonraki bir iki ay müzikal açıdan bir tembellik çöktü bize. Ama artık daha kısa sürede daha kaliteli şarkılar yapabiliyoruz. Şarkılarda mesaj verme derdimiz yok; sözleri yazan elemanın iç dünyasını yansıtıyor. Bir misyon tuttumak zorunda değiliz. Satanizm, ırkçılık gibi bir saplantımız yok. Fanteziyi pek sevmiyoruz. Aşırı karamsarlık veya iyimserlik de yok. Abartıyı saçma buluyoruz. Gerçek olmalı. Müzik ve kafa olarak doğal olmaya çalışıyoruz. Yalnız demodaki ikinci parçanın sözleri onbeşinci yüzyılda yaşamış İngiliz şair John Donne'a ait.

Özellikle son zamanlarda oldukça

yoğun çalışıyoruz. Şu anda elimizde besteden çok söz var. Zaten önce beste sonra söz ya da önce söz sonra beste sıralamamız da yok."

Kaset olsun, demo olsun yeni kayıt için oldukça iyi şeyler bekliyor bizi.

"Bize şimdiye kadar hangi gruplardan etkilendiğimizi sorduklarında, hep etkilendiğimiz müzik türleri olarak yanıt verdik. Hepimiz farklı müzik dinliyoruz; 60'lar, 70'ler/ Glam/ Klasik... Bunları müziğinize katmasanız da, görüşünüzü açıyor. Metal/ Thrash saplantımız yok. Yalnızca müzik! Kafamıza ne eserse o. Ama kaliteli olacak. Thrash'ten vazgeçmiyoruz ama içine pek çok tür katacağız."

Speed Lessons kapağıyla da oldukça ses getirmişti...

"Demonun adı ve içindeki Teachers yazısı sadece espriydi. Müzik dinleyen, özellikle bu konuda yorum yapan insanlar daha esnek olmalı diye düşünüyoruz. Şinasi'nin (Stüdyo İmge) ne yaptığını hiç anlayamadık. Bu müziği yapan insanlara saygımız olmadığını düşünmüş. Bizim herkese saygımız var. Daha sonraki ayki yazısında da kendisiyle çelişiyor. Keşke önce kaseti dinleseydi. Kapağı değil de müziği eleştirmeliydi. Her türlü yoruma saygımız var,ama eleştiri yapıcı olmalı, saldırgan değil. Bu yazıdan sonra bayağı bir destek mektubu aldık. Kayıt hariç, gelen ilk kötü eleştiri buydu."

Kapaktaki resim Cevdet'e ait. Bir Fransız ansiklopedisinde (1890 basımı) gördüğü iki tipi çizmiş.

"Bir ara logoyu değiştirmeyi düşündük. Bu bizim ilk zamanki logomuz. Ama sonra logonun değil, müziğin önemli olduğuna karar verdik. Bundan sonra kapak daha yavşak ve ukala olabilir.Mesela ismi NAKRÖPSÜ yada NKRPSY diye yazabiliriz."

Çok uğraştım ve sonunda ortak dinledikleri yabancı grupları öğrenebildim: Slayer, Tankard, Sepultura. Ama yerli, ı-ıh!

"Kalitesine inandığımız yerli gruplar var. Kasetli, demolu gruplardan kayıt sorunları nedeniyle anlayamadıklarımız olabilir. Ama gayret gösteren her gruba saygımız var."

Tabulara karşı çıkanların bir çok şeyi tabulaştırdıklarını düşünüyorlar; mekan, müzik, giyim... Özellikle giyim takıntısına takmış durumdalar.

"Giyim takıntımız yok! Ne temizse, annemiz hangisini yıkamışsa onu giyiyoruz. Giyicez diye bir takıntımız olmadığı gibi giymicez diye de bir takıntımız yok. Rock-Metal çevresi üniformaya karşıdır, ama artık bu kıyafetler de üniformaya kaçtı. Bu düşüncelerimiz hem yadırgandı, hem de çok tutuldu."

Şiddetten asla hoşlanmıyorlar. Üçüncü ve demodan sonraki ilk konserlerini Gitanes'da vermeye çalıştılar, nitekim tanıtım niteliğindeki bu konser seyircilerin birbirine girmesiyle kesilmek zorunda kaldı. Müzik kavgayla bittiği için gerçekten çok üzgünler.

"Seyirciden memnunuz. Gelmeleri yeter. Ama birbirlerine, para verip seyrettikleri gruba zarar vermemeliler. 88-89'un thrash seyircisini özlüyoruz aslında."

En büyük eğlenceleri haklarındaki dedikodular. Erem ayrılmış,solo albüm çıkartıyormuş... Laneth'e (yani bize) para yedirerek listede bir numara olmuşlar... Kemancı'da Kronik'e laf atmışlar (imkansız: Özellikle Kronik'in eski gitaristi Ozan Çırak'ın yardımlarını hiç unutmuyorlar)... Athena ile Akmar'da kapışmışlar,.. "EMI, Atlantic ve Virgin'dan teklif almışsınız abi"...

Eğlenmeyi gerçekten biliyorlar. Hoş anne-baba muhabbetleri var. Cevdet'in babası kasedi hiç dinlememiş, Ama annesi çalışmaları sırasında onlara her öğlen yemek veriyormuş. Erem'in babası şarkılarını ıslıkla çalıp, sonra da dalga geçiyormuş. Cem'in şu anda G.Afrika'da bulunan babası kasedi dinleyince bayılmış. Çok ünlü Prof.lar gelmiş, teşhis koyamamışlar ve sonunda "Olsa olsa çok kötü bir müzik dinlemiş olabir" demişler. Mektupta aynen böyle yazmış yalla!

Laneth sayfalarından el sallamak yeni geleneğimiz haline geliyor. Onların da el sallamak istedikleri insanlar var.Öncelikle 60-70 adet kaset mektubu varmış.Bunların asla üstüne yatmamışlar, en kısa zamanda cevap yollayacaklar... Horror News'a selam yolluyorlar... Zihni'ye teşekkür ediyorlar: "Zihni gibi adamlar olmasa batardık."... İzmir'e el sallıyorlar. Orada konsere çıkmayı çok istiyorlarmış.Ha unutmadan, her türlü konser teklifine açıklar, özellikle Temmuzdan sonrası için... Söyleşi notlarını kaybettiği için Çağlan'a da el(!) selamları var.

Son olarakta depremli, soğuk, yağmurlu, milli maçlı, kahve söyleşisinin ardından ve abuk suçlamalardan bıkmış Necropsy elemanlarından inciler(!):

"En büyük Necropsy, başka büyük yok"

"Transmisyon sorunumuz var. Parametre zayıf."

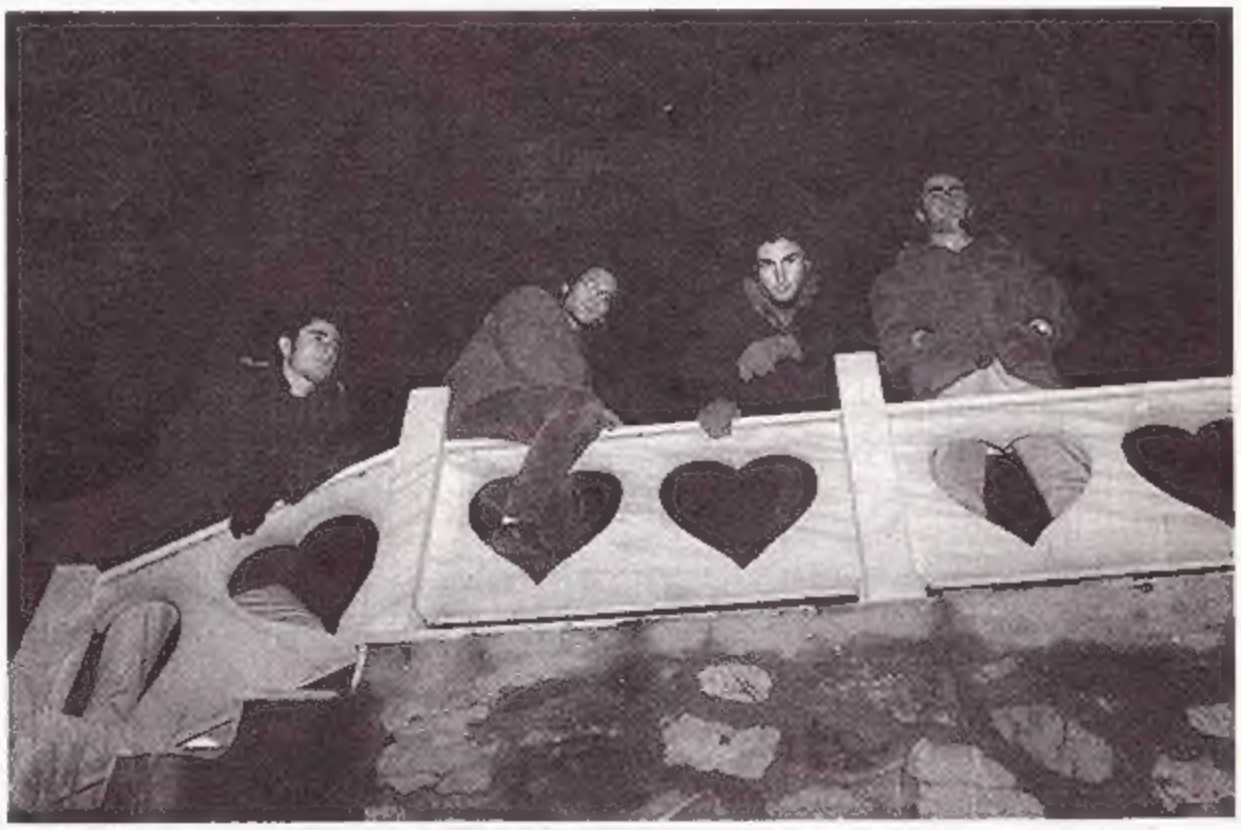

"Metal T-Shirt'lerden nefret ediyoruz."

"Hız dersleri veriyoruz. Gelsinler de onlara hız dersleri verelim."

"Kesinlikle alt yapı sorunumuz yok, milleti kandırıp para kazanıyoruz. Dört milyon kardayız. Az da para kazanmadık hani!"

"Demoyu drum machine'le yaptık. Onun için davulun metronomu önde."

"Türkiye'de müzikle uğraşanlara saygımız yok."

Sizi hor görmüyoruz sevgili Laneth'liler. Ama son kez belirteyim, bu inciler 'şaka'! Çünkü işlerine gelenler yine kıçlarından anlayacaklardır.

Röportaj ve Fotoğraf: AYSIN ÖNEN

Ait Geçiç

Şu günlerde tüm Almanya'yı sarsan faşing bile 1993'ün, 92'ye oranla daha kötü ilerlemesini engelleyemiyor. Tüm aksilikler üstüste gelirken, ben de felaket haberciliği yapıp iki faciayı müjdeliyim bari: Ankara, Lanethil Konserler 2 ile yok edilecek (bu az kötü olanıydı) ve ben Mart'ta Türkiye'ye geleceğim (daha kötüsü olamaz)!

Dün 1992'nin Hard'n Heavy oskarları elime ulaştı ve yine her yıl olduğu gibi "Acaba niye benim sevdiğim gruplar yok bu listede?"diye hayıflandım. Yine artık beni kusturan Metallica ve Göts n'Röses fanatikleri kendilerini belli etmişler. 1992'de bu iki topluluğu "Yılın Grubu" olarak seçenler ya biraz kıt, ya da bu iki gruba olan fanatiklikleri gözlerini kör etmiş. Yalvarıyorum söyleyin bana bu gruplar '92'de "Yılın En İyi Grubu" olmak için ne yaptılar? Yeni albüm mü çıkarttılar, yoksa Türkiye'ye gelip konser verip sizi çılgına mı çevirdiler? Adından da anlaşıldığı gibi anket 1992'ye ait. Yani "en sevdiğiniz grup" sorulmuyor. Her ne hayretse Megadeth 92'de albüm çıkartarak hakkıyla bir numaraya girmiş. Sonra ümit veren gruplara bakıyorum, yine bir komedi. İkinci sırada Nirvana. Artık Nirvana'nın ümit verecek hali mi kalmış? Herifler kaç albüm çıkarıp milyarder oldu yahu! İnsanların dar görüşlü olmalarına, belli başlı konularda saplanıp kalmalarına tahammül edemiyorum. Varsa yoksa Metallica, Guns n'Roses, Slayer ve 8-10 grup daha. Sanki tüm metal alemi bunlar,başka grup yok. Kimse yeni gruplara, türlere ve fikirlere açık değil. Burada her ay yeni gruplar, muhteşem albümler tanıtıyoruz ama hiçbiri dikkate alınmıyor nedense. Tabii alanlar da vardır ama yıl sonunda listelere bakınca görüyorum ki eski tas, eski hamam. Metallica 5 yıl albüm çıkartmasa, 9.Oskarlarda yine ilk üçün içine girecektir eminim. Şimdi beni Metallica düşmanlığıyla falan suçlayıp saçma fanatik mektuplar yazmayın. Metallica benim için büyük anlam taşır. Ben burada gerçeklerden bahsediyorum. 92'de konser dışında faaliyet göstermeyen grubu "En İyi Grup" seçmek saçmalıktır. Madem elimde bir imkan var, bana göre '92'nin (GERÇEKTEN '92'YE AİT OLAN) en iyi grup ve albümlerini yazmak istiyorum: Body Count (Body Count), Biohazard (Urban Discipline), Unleashed (Shadows In The Deep), Paradise Lost (Shades Of God), Gorefest (False),Pantera (Vulgar Display Of Power), Suicidal Tendencies (Art Of Rebellion), White Zombie (La Sexorcista), Asphyx (Last One On Earth). Bu saydıklarımdan Body Count ve Biohazard ayrıca en ümit veren gruplar.

Şubat'ta önemli bir bok olmadı. Fertilizer adlı bir underground death grubunun konserine gittim. Konser oldukça sade ama eğlenceliydi. Konser sonrası sahne arkasında parti yaptık. Bu ay yakınımdaki bir şehirde Rock Fabrik adlı bir disko keşfettim. Cumartesi geceleri sadece death/thrash çalıyor. Bu aralar oraya gidip manyak azıyorum. Ortam öyle güzel ki. Venom, Death, Deicide, Pungent Stench ve diğer tüm baba death grupları eşliğinde kafa sallayabileceğin, itişip kakışabileceğin bir disko. Manyak bişey yani. Ama yanında Çağlan falan olmayınca olayın güzelliği yarıya iniyor. Birsürü baba deathçi herifle falan arkadaş oldum ama ne de olsa insanın en yakın arkadaşlarının yerini hiçbiri (ne konserler, ne metal diskoları, ne de alman hatunları) doldurmuyor!

13 Mart'ta Ankara'da Laneth'li 2 nedeniyle çok geniş güvenlik önlemleri alınacak ve 3 gün sokağa çıkma yasağı ilan edilecekmiş. Konserin yapılacağı ilçe ve çevresine toplu göç başlamış galiba. Ben bu dergiyi okuyan, okumayan tüm fanları bu konsere çağırıyorum. HEPİNİZİ KATLİAMA DAVET EDİYORUM. Gelin, hep birlikte çıldıralım, müthiş azıp eğlenelim. Ben Almanya'dan kalkıp bu konsere geldiğime göre İstanbul, İzmir ve diğer şehirlerden bir günlüğüne gelmek hiç de zor olmasa gerek. Nisan ayında, mükemmel geçeceğine inandığım bu konserin yorumunu okurken, "keşke ben de orda olsaydım" dememek için hala elinizde fırsat var.

KERİM TUNÇAY

BUNLARI SAKIN DİNLEMEYİN...

* Body Count Body Count's In The House
* Biohazard Chamber Spins Three
* Gorelest Reality When You Die
* Rumble Militia No Nazis
* Venom Don't Burn The Witch
* REM Drive
* DRI Think for Yourself
* Unleashed Immortals
* Pestilence Presence Of The Dead
* R.H.C. Peppers Give It Away Now

ÇÜNKÜ BEN DİNLİYORUM!..

CROWBAR

New Orleans'lı doom grubu (kendi tabirleriyle doomcore) Crowbar, geçtiğimiz aylarda "Obedience Thru' Sufferin" ile adlarını duyurdular. Grubun gitar/vokalisti ve aşırı şişman basçısı ile söyleşi yaptım konser sonrası. Basçı öylesine şişman ki, yani Akrep Nalan'ın amcasının oğlu sanki!!! Bu yüzden Eye Hate God üyeleri onla "He's God" ve "Beyaz Zenci" diye dalga geçiyorlar. "Rejim yapıyor musun?" diye soracaktım ama utandım.

Kerim: Sizi tanımayan okuyucularımız için kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Crowbar: Aralık 1989'da kurulduk. New Orleans'lıyız ve bu şehirdeki diğer gruplardan farklı birşeyler yapmak istedik. Çoğunluk speed/ death türü şeyler çalıyor ve biz değişik olmaya çalıştık. Kendi soundumuzu yakalamaya çalıştık. daha yavaş ama daha "heavy".

K: Eye Hate God gibi siz de konserde parça aralarında gitarlarınıza feedback yaptırıyorsunuz. New Orleans'lı tüm grupların ortak özelliği bu mu?

C: Bunu yapan ve başlatan ilk grup biziz. Onlar da yapıyor. EHG gitaristi eskiden bizim davulcumuzdu. Ama bunu ilk biz yaptık ve insanlar bizi yuhaladı,"Fuck You" dediler. Bunu gürültü için yapıyoruz. Daha sonra başka gruplar da başladılar feedback yapmaya.

K:Kimleri dinliyorsunuz?

C: Sabbath,St. Vitüs, New York'lu hardcore gruplarını seviyoruz. Sick Of It All, Biohazard. Type O Negative gibi. Bunlar bizim müziğimizi etkileyen gruplar.

K: Üzerindeki t-shirtte "Fuck Melvins" yazıyor. Melvins'le ne alıp veremediğiniz var?

C: Onları seviyoruz. Bu bir şaka. Bu Melvins'in bastırdığı bir t-shirt ve arkasında da "Louder Than Soundgarden" yazıyor. Melvins'le Soundgarden arkadaş gruplar. Soundgarden'ın da bir t-shirtü vardı: "Loudest Band" gibi birşeydi. Yani bu Melvins ile Soundgarden arasında bir şaka. Kötü bir anlam taşımıyor.

K:Rock Hard'ın X-Mas festivaline katıldınız. İyi miydi?

C: Aaa, evet, çok iyiydi. Dev salonlarda, büyük kitlelerin önünde çaldık. Çok eğlenceliydi.

K: Eye Hate God ile çıktığınız bu turdan memnun musunuz?

C: Başlangıç için iyi. Şimdilik bir albümümüz var ve buna rağmen seyirciden memnunuz.

K: Müziğinizi doomcore olarak tanımladığınızıduydum. Bunu biraz açar mısınız? Nedir doom-core?

C: Müziğimizde doom elementleri var. Ama hardcore etkisi de var. Biz sırf doom yapan bir grup değiliz, mesela bir Candlemass gibi. Bir hardcore grubu da değiliz. Yani bu iki türün bir karışımı var.

K: İkinci albüm ne zaman?

C: Şarkılar hazır. Yaz ortasında çıkacak sanırım.

K: İlerisi için planlarınız?

C: Yeni parçalar yazmak, yeni albüm çıkartmak, yeniden turneye çıkmak. Showları seviyoruz. İleride daha uzun çalabileceğiz. Şimdilik sadece 10 parçamız ve 1 albümümüz var. Albümümüzü dinleyin, zannedersem beğeneceksiniz, fanların desteğini bekliyoruz...

● **Röportaj: KERİM TUNÇAY**

Özgür'e,

Gönderdiğin mix'i dinlemekten müzik setimin okuyucu kafası, benim de boynum ve kulaklarım tahrip oldu. THANKS! Daha ne diyim? Hadi kağıda kaleme sarılsana

CANAN

* Ben Motörhead, AC/DC, Kreator, Pentagram, Death Project manyağıyım. Bunlara hayran olmayanlara koyayım, dinlemeyenlere koyayım. İlgilenenlerle yazışayım (amma kafiyeli yazdım lan).

Not: Motörhead'le ilgili elinde bişeyler(albüm, t-shirt, poster, yazı vs.) olanlar mullaka yazsın.

Mehmet Kavlak, Hisar kaleboyu cd. No:9 16040 BURSA

* Death metal (Deicide, Cannibal Corpse, Autopsy, Disastrous... Napalm Death) dinliyorum. Türk gruplarından Apoplexy'i destekliyorum. Demek istediğim bana yazın.

Not: Kanuni Lisesi'ndeki metalciler beni bulun, 7. gruptayım.

Burak Mangaloğlu, Aşağı Eğlence Melek sk. 5/7 06010 Etlik/ ANKARA

* Apoplexy ve Witness! Lütfen bana yazın.

Erdal "Metal Militia" Terzioğlu, 11/1 so. No:5/1 Güzelyalı/ İZMİR Tel: (51) 24 10 88

* Selam denemeli aşkım,

Bak benden sana tavsiye. O aklı uçkurundaki Çağrı'dan da, Trabzonlu Hamdi'den de sana yarar yok. Senin yerinde olsam benimle çıkardım. Çünkü ben sadece benimle çıkıyorum. Nooolur çabuk. I need you!..

Küçük Tiyatrocu

* One'dan tüm mektuplaştıklarına selamlar!..

One

* Thrash ölmedi! Eskişehir'de Thrash'i Obscruty yaşatıyor ve yaşatacak. Hey Eskişehir, bassist arıyoruz. Mesajlarınızı The Ahır Of Dingo'ya bekliyoruz.

Obscruty

* İTÜ'den sesleniyoruz,

Ne bok var lan bu okulda, hiç kız gelmiyor buralara. Söz, sizlere çok sakin davranacağız, her akşam düzenli şekilde şapımızı alıyoruz (damardan). Thrash ve yerli grupları dinleyenler (kızlar) tercihimizdir. Yazın'lan bize...

HEK-ŞAH,İTÜ Erk. Öğr. Yurdu Oda:70 Emirganüstü/ İSTANBUL

* Ben İzmir'in emektar gizli kahramanlarından Berhan. Bana da yazın, bana da yazın yoksa anneme söylerim. Ben Faith No More, Living Colours, R.H.C.P, Mordred harici gruplar bile dinlerim yaaa.

Berhan Onur, 247. sok. 10/2 35280 Hatay/ İZMİR

* Sevgili Göktuğ. Ocak ayı sayısında mesajını okudum. Çok ilginç bir fikir. Kutlarım. Doğum günümü unutmadığın için teşekkürler.

İşte adresim: **Canan Balkan, Sb. Loj. K. karabekir apt. No:8 Gebze/ İZMİT**

Ayrıca iyi bir dost, sıcak bir dostluk arayan kız-erkek herkes yazabilir. Arayabilir de icabında! tel: 9 (19) 461861

* Sevgili sikici ve sokucu. Mektubunuz pardon peçeteniz beni çok güldürdü. Tam da tuvalete giriyodum, peçeteler işe yaradı. Size vercem (mektup) ama Allah'ın salakları adresinizi yazmamışsınız. Davul olun işallah! Neyse bana acele yazın.

Elif Cümbüş

* Artık yokuşlar daha kolay. **Catastrophe** geliyor, bekleyin.

* Sana tapıyorum Thapsus Erkin!

Angel Of Death

* Selam rockerlar. Adım Emrah, breko brek, arkadaş arıyorum arkadaş. Espirili, genç, yeraltı, yerüstü sporlarıyla uğraşan

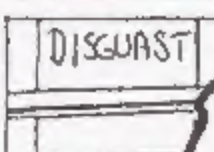

BEN; İSPANAK, KEREVİZ, ENGİNAR, SEMİ'BOTU, BİBER, BAKLA VE KAPUSKA'DAN NEFRETH EDERİM. LİSE 2'Yİ DE YATIU OKUDUM, N'ABER! LİSE 1'İ 3 YILDA BİTİRDİM. ÜSE 3'TE 1 DAHA GETİRDİM.

SLAYER

ORKUN UGAR (nam-ı diğer KORKUNÇ SIÇAR) ENTELEKTÜEL BİR İNSANDIR. (!) SİSİ'YE OY VERMEZ, ŞEYTANA TAPMAZ AMA HAVİ LOUS TAKAR...

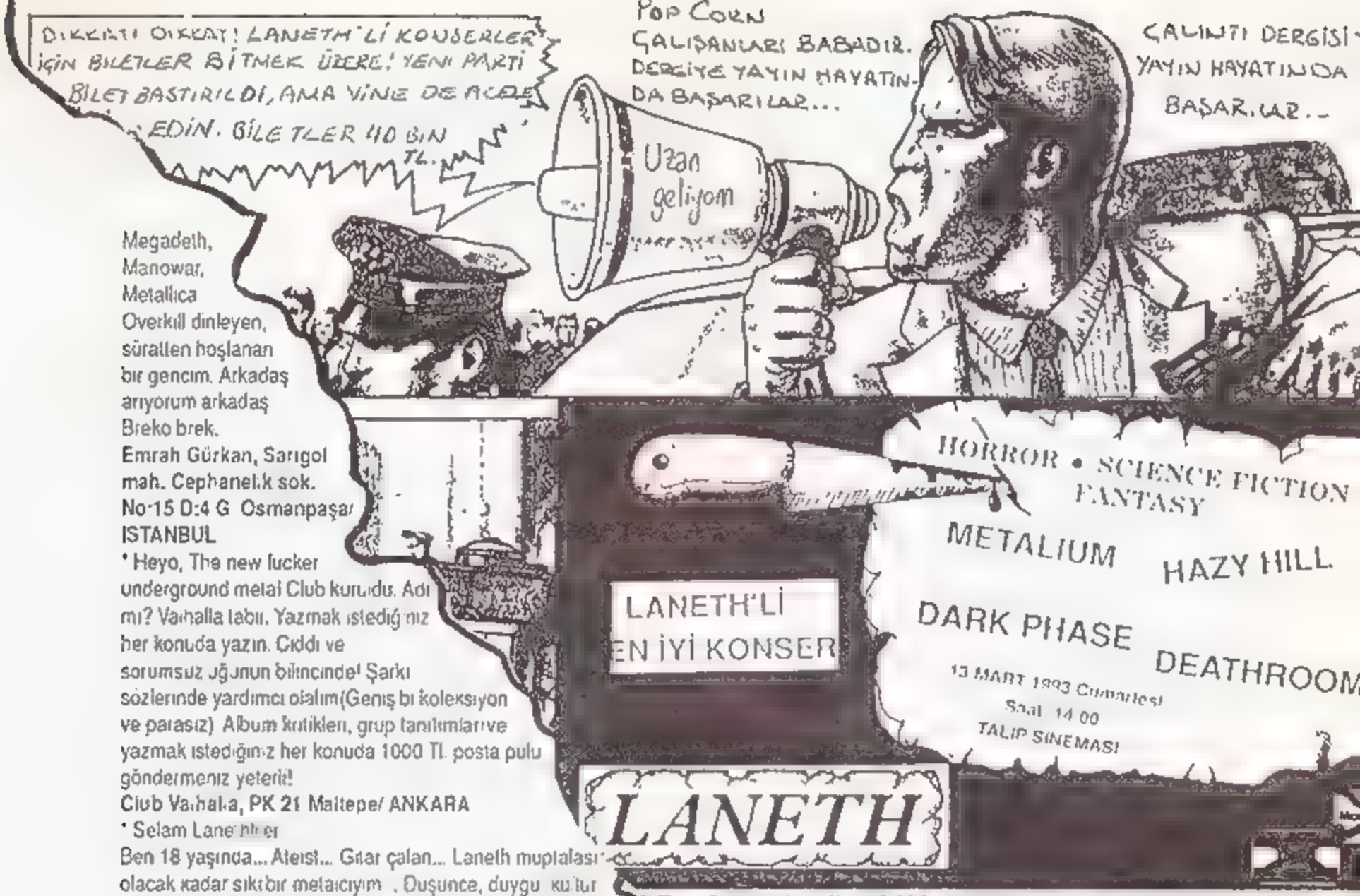

Megadeth, Manowar, Metallica Overkill dinleyen, süratten hoşlanan bir gencim. Arkadaş arıyorum arkadaş Breko brek.
Emrah Gürkan, Sarıgol mah. Cephanelik sok. No:15 D:4 G Osmanpaşa/ ISTANBUL

* Heyo, The new fucker underground metal Club kuruldu. Adı mı? Valhalla tabii. Yazmak istediğiniz her konuda yazın. Ciddi ve sorumsuz ağızların bilinçlerde! Şarkı sözlerinde yardımcı olalım(Geniş bir koleksiyon ve parasız) Album kritikleri, grup tanıtımları ve yazmak istediğiniz her konuda 1000 Tl. posta pulu göndermeniz yeterli!
Club Valhalla, PK 21 Maltepe/ ANKARA

* Selam Laneth'liler
Ben 18 yaşında... Ateist... Gitar çalan... Laneth muptelası olacak kadar sıkı bir metalcıyım . Düşünce, duygu kültür beraberliğine geçecek diş metal gruplara duyarlıdır
Serdar Guven, Selçuk mah. Ataturk cad. No 87 16860 İznik/ BURSA

* Selam millet! Sıkı thrash grupları dinlerim, Turk gruplarını da severim benle yazışmak isteyenler için adresim
Volkan Terminator Subaşı, Seyhan sk. başak apt. No: 13/2 Cebeci/ ANKARA

* Sadus, Possessed, Morgoth, Carcass, Thanatos, Napalm Death, King Diamond ve Pentagram dinlerim Eğer bana yazarsanız bir ayda okuyup bitiremeyeceğiniz kadar uzun mektuplar yazabilirim size Yaşım 17'dir
Fatih Günay, Necip Fazıl mah. Guzel Pınar sok. Motif apt. No: 11 KONYA

* Dikkat dikkat!
Şu ana kadar tanıdığım en gerçek rock ve punkçı İstanbullu Kerem'i arıyorum Lutfen kendisini tanıyanlar adresimi ona versin "Hey Kerem, sensiz Bandırma da punk yaşanmıyor. Telefon numaran bulamıyoruz
Metin Çalışkan, Hacı Yusuf mah. Adalet cad. No:113 Bandırma

* Selam ben Hakan, Obscruty'nin mesajını duyunca geberecektim Sizinle tanışmak istiyorum Özellikle seninle Motobd. Bana kalırsa bu zikmiş şehirden baba grup çıkar Sizi destekliyorum ben arayın.
Tel: 36 78 23

* Hey Obscruty!
Benimle bağlantıya geçin. Sizi sonuna kadar destekliyorum Buluşalım
Eda, Tel. 34 21 32

* Elinde Black Sabbath, Celtic Frost, Destruction, Sex Pistols resmi ya da posteri bulunan bir rocker varsa ve de satmayı düşünüyorsa ben alırım Ayrıca Motorhead'in ve AC/DC nin posterini alırım.
Serkan Ömerler, Tel: (51) 87 88 74

* Poison, Cinderella Mr Big, Extreme, Vixen Heart V Halen Manowar, The Cure, T Sister AC/DC, Aerosmith, Kiss, Anthrax, B Crowes FN More NM Army, UK Joe S Youth, Izzy and The Juju Hounds'a FUCK! Yaşasın RDP Holocausto, Chakal, Korzus, Acid Storm Destroy, Atomica, Overdose, WCHC,Explicit Hate Butcher Parneater, Disturbed. Dominance, Mortal Sin, The Mist, Metralion, Crelin ve Trouble.
Lucifer's My Name

* İşte yine ben! Bana mektup gonderen herkese çok teşekkur ederim Hepsini teker teker cevaplandırmaya çalışım, yetiştiremedim Ve Serkan, ithamlarını geri al Metal dinliyorum diye siyah seviyorum diye kalbim de kararmadı.
FUNDA

Dave'e vermeye devam! İmzaları, plak şirketine (Def American) yollamaya karar verdik. Paul Bostaph'ı iptal istemiyoz. Dave'i Slayer'da "Angel Of Death" ile gıldıracaz

ALBÜMLER

IRON MAIDEN
A Real Live One

Iron Maiden'ın Mart sonunda çıkması beklenen konser albümü "A Real Live One"ı 2 ay öncesinden dinleyebilmek '93'ün en iyi olayı olacak herhalde benim için. Adrian Smith gibi bestesel yarı güçlü bir gitarist kaybettikten sonra 2 albüm çıkarıp sayısız konsere çıkan Iron Maiden, "Live After Death"den bu yana formunu koruduğunu bu albümle kanıtlıyor. 11 parçalık bu inanılmaz albüm "Be Quick Or Be Dead" ile açılıyor. Ardından gelen "From Here To Eternity" ve "Can I Play With Madness" sizi duvara tırmandırabilecek kadar güçlü. "Wasting Love"ın başında Bruce'un Fransızca ettiği küfür veya itiraflar seyirciyi acayip gaza getiriyor ve "No Prayer..." albümünün lokomotif parçalarından "Tailgunner" oldukça sıkıcı öğeler taşıyor. Maiden'ın en sevdiğim parçası olan "Evil That Men Do" ise bence bu albümde Bruce'un katline uğramış. Abi heni yıllardır bu piyasada ve herkes herifin ne kadar iyi bir solist olduğunu biliyor. Heni hala kendini kanıtlama çabasında. Hadi bi de akustik yapım. Heni, parçanın son kıtasında 3 cümlelik bir yeri unutarak, yanlış şeyler söylüyor.

Albümün B yüzü ise sanki başka yerde kaydedilmiş. Elimde detaylı bilgi olmadığı için bilemiyorum, ama başka yerde kaydedildiyse, bu eminim ki kasetle yazacaktır. B yüzünde daha canlı bir seyirci var. Herşey acayip düzenli, herkes nerede nasıl parçaya katılacağını çok iyi biliyor. Herşey belli bir düzene dayalı. Zaten bence Maiden seyircisi dünyanın en iyi ve en sadık seyircisi. "Afraid To Shoot Strangers", bu yüzün ilk parçası. Yukarda da belirttiğim gibi seyircinin kayda değer katkısı sayesinde bu parçayı bir daha stüdyo versiyonuyla dinlemek istemeyeceksiniz. Ardından gelen "Bring Your Daughter..." ve "Heaven Can Wait" mükemmel ötesi. Seventh Son albümünden "The Clairvoyant" konser yorumuyla mükemmel olmuş. Ve son olarak albüm "Fear Of The Dark" ile cerrrt diyo bitiyor. Umarım orjinali de böyle değildir.

Gerçekten dinlediğim en iyi live albumlerden biri, mıxaj, süper. İbneler seyirci sesini nerede yükselteceklerini çok iyi biliyorlar. "Live After Death" kadar iyi değil ama çok neşeli. İlk dinlediğimde tüylerim diken diken oldu. Mutlaka alın.

ÇAĞLAN TEKİL

SAMAEL
Blood Ritual

(Century Media)

İsviçreli üçlü ikinci albümleri "Blood Ritual" ile saf bir black metal sunuyor. Albüm kapağından tüm sözlere kadar herşey satanizm yüklü. Parçalar basit ve az değişken riffler üzerine kurulu. Bu da parçaların akılda kalıcı olmasını sağlıyor. Sound temiz ve vokal (olması gerektiği gibi) karanlık. İyi diyebileceğim prodüksiyonun sorumlusu Waldemar Sorychta. Bazı parçaların arası kısa kesilip keyboard-vokal yerleştirilmiş. Özellikle 8 parçadan önce gelen "Since The Creation" sonraki parçaya geçişi mükemmel yapıyor. Sonuç olarak albüm bittiğinde birşey eksikmiş gibi geliyor. Riffler az ise kendine bağlayacak derecede ölümcül olmalı. İyi bir albüm ama yeterince ölümcül değil. Müzik ve karanlık şarkı yapıları, satanik sözlere ilgi duyan ve eski güzel black metal günlerine dönmek isteyenlere...

KERİM TUNÇAY

PANACEA
Is it a Human

(FMF Recordz)

Play'e bastım ve elime albümün kapağını alıp incelemeye başladım. İlk düşüncem, "Aaaa bu thrash yaa!" oldu. Biraz öyle şaşırdım ki! Bu death patlamasının yanında birden böyle klasik bir thrash albümüyle karşılaşınca kulağım yadırgadı. Uzun süredir death, indie, hardcore dinlemekten thrash'i unutmuşum, albüm hoşuma gitti doğrusu. Yapılanları müzik aşısında iyi ama şöyle 3-4 yıl kötü bir zamanlama hatası var. Bu herlerdeki iyi cesaret yanı, bu zamanda thrash albümü! "Is It A Human" 6 parçadan oluşan bir mini albüm. Alman grup asıl albümü için Mart'ta stüdyoya girecek. Piyasada Panacea'dan daha iyi o kadar grup varken, daha önce çok duyduğumuz bu nimfeti dinlememek kayıp olmaz!

KERİM TUNÇAY

DEICIDE
Amon:Feasting the Beast

(Roadrunner)

Bu Deicide'ı tokmak olmak lazım. Ne yapıp edip, her ay Lareth'e giriyorlar. "Feasting The Beast" aslında 3. Deicide albümü değil. Deicide Roadrunner'la anlaşmadan önce bildiğiniz gibi Amon adını taşıyordu. Bu albüm Amon'un "Feasting The Beast"(1997) ve "Sacrifical" (1989) demolarından oluşuyor. Aslında albümdeki parçalar yeni değil, yani "Deicide" ve "Legion" albümlerindeki parçalar. Peki neden çıktı bu albüm? Meymiş efendim, binlerce (?) fan Roadrunner'a mektup yazıp bu demoları istiyormuş, bu yüzden de bu demolar orjinal mixajlarıyla piyasaya sürülmüş. Bence tamamen bir para tuzağı. Özellikle "Feasting The Beast" demosuna ait parçaların prodüksiyonları iğrenç. 2 albümün ardından aynı parçaları toplayıp albüm diyo fanlara sunmak biraz kazıklamak oluyor galiba...

KERİM TUNÇAY

SOLSTICE
The Sentencing

(Steamhammer/SPV)

İşte suratınız morlasında bir yumruk gibi patlayacak sertlikte bir thrash albümü. Öyle bir brutallik yakalamışlar ki, yeni yetme death grupları kıskançlıktan çatlatacak düzeyde. 8 adet birbirinden hızlı, temiz sound'lu parçanın yanına Carnivore klasiği "Suck My Dick"i de koyunca çok sıkı bir yapıt çıkmış ortaya. Prodüksiyonda Scott Burns (baba)'ın de parmağının olduğunu söylemeye bu albümü almamanız için hiçbir neden yok herhalde. Helal olsun.

KERİM TUNÇAY

IÇIN BIYIK BIRAKIYOMUŞ. DELİ BU KADIN...

DELİ OKUUN, SIKERİM!!

MAVI SAKAL 2

(Uzelli)

Geçen ay 8 İsak'ta yapılan Öpuşme Günü Konseri'nde davetli olmasına rağmen Mavi Sakal'ın sahneye çıkamaması beni üzmemişti. Üzmeliymiş! Bunu grubun ikinci albumu "Mavi Sakal 2"yi dinledikten sonra anladım. İlk albumden "Çektir Git"i hiç tutmamış ve bunu da bu köşeden belirtmiştim. Ama ikinci album beni kendine öyle bir bağladı ki, şaştım kaldım. Yiten değerleri hatırlattı bana. Rock'n Roll'u hatırlattı. "Bana Yapay"ı dinlerken Aysın'la karşılıklı dans ettiğimizi düşündüm. "Al Beni"de uzaklara daldım (ama tavana bakmadım Aysın!). "Çekemem Artık" ve "Son Gelmeliydin"de avazım çıktığı kadar bağırmak istedim. Bağıramadım, annem geldi. Ama en çok "Günler"e bayıldım. Tekrar tekrar dinledim. Ve düşündüm bir slowun güzel olması için söyleyenin Guns n'Roses, parçanın da "Don't Cry" olması gerekmiyor. Dinleyince hak vereceksiniz. Albüm boyunca müthiş bir dinamizm var. Herşey mükemmel. Özellikle kasetin kenar tarafında kalan grup resmi çok çok hoşuma gitti. Ben kendime göre anlamlar çıkardım. Tıpkı İnatçı'da yeralan "Gel gel bana, ver bana" cümlesinden fesat anlamlar çıkardığım gibi. Ben Türkçe sözlü rock gruplarından sadece Leke'yi tutardım düne dek. Buna bir de Mavi Sakal eklendi. Umarım beğenirsiniz.

ÇAĞLAN TEKİL

AGENT STEEL
Sceptics Apocalypse

Her zaman güncelli yazacak değiliz ya bundan böyle her sayıda klas kleşmiş bir iki albumu tanıtmaya karar verdik. Bunlardan ilki Agent Steel'in "Sceptics Apocalypse" albumu.
Eskiden hep birbirimize sorardık "Abi speed hangisi, thrash hangisi? Nasıl ayırt ediyolar?" diye. İşte bu albüm tam bir speed metal klasiği. James Murphy'nin de kadrosunda bulunduğu Agent Steel, genelde bu piçin bestelerinden oluşan albumleriyle bir dönem ortalığı kasıp kavurmuştu.
Albüm "The Calling" diye bir introyla açılıyor. Albümde yeralan "Agent Of Steel", "Taken By Force", "Bleed For The Gods" ve "Children Of The Sun" mükemmel parçalar. Bu albümün son parçası olan "Back To Reign" James Murphy Holy Terror'e geçince (o da mega bir grup) grup tarafından "Mind Wars" albumunde seslendirilmişti.
Agent Steel'in bu albumunu mutlaka bulmaya bakın. Grubun diğer albumu "Unstopable Force" bok gibi, sakın almayın. Ama dağılmadan önce çıkardıkları son EP "Mad Locust Rising" en iyi albumleri. Speed metal neymiş, öğrenmek için alın bakım.

ASPHYX
Last One On Earth

(Century Media)

Eski Pestilence solisti Martin Van Drunen'in grubu Asphyx'i bilmeyen yok artık herhalde. "The Rack" debutunu tanıyan ve beğenen herkesin alması gereken bir albüm "Last One On Earth". İlk albumün kaydından hemen önce gruba dahil olan Martin Van Drunen bu albüme daha iyi hazırlanmış. Tüm enstrümanların uyumu iyi ve grup kendi soundunu iyi oturtmuş. Ekstrem vokallerin yanısıra şarkı sözleri dikkate değer. Parçaların genelde hepsi aynı düzeyde ama "Serenade In Lead"de doruğa ulaşılıyor.

KERIM TUNÇAY

GORGUTS
The Erosion of Steel

(Roadrunner)

Kanadalı deathçiler Gorguts, 2 albumleriyle de maalesef death grubuna doymuş piyasada parlayamıyorlar. Belki çoğu gruptan iyiler ama yine de şarkı sözlerinden albüm kapağına, brutal vokalden parçalara kadar pek bir orijinalik yok. Yine de temiz çalınmış parçalar ve iyi prodüksiyon takdire değer. Sadece türün meraklılarına hitap eden bir albüm.

KERIM TUNÇAY

DEMOLAND

AIRFAX
Rain Pictures

Airfax bayan vokaliste sahip ender rock gruplarımızdan biri. Ankara'da adını yeterince duyurmasına rağmen, İstanbul'a sadece yarışmalar vasıtasıyla gelebilmiş ve seslenebilmiş bir grup. İstanbul'da konser veremediklerine yanıyor olabilirler, ama bence İstanbullular da bu grubu dinleyemeyerek çok şey kaybetti. Solistleri Süden, gerçekten standart üstü bir sese sahip.
Grubun önce albüm olarak çıkması planlanan ama sonradan demo olarak piyasaya sürülen "Rain Pictures" adlı çalışması 8 parçadan oluşuyor. Açılışta yeralan "Highway" hoş tınılara sahip. Akustik bölümler parçanın can alıcı noktalarını oluşturuyor. Açılışa yakışır bir parça. Ardından gelen "Coming To You" yavaş bir girişe sahip. Hızlandığı kısımda da davulun yetersiz kaldığı gözleniyor. Tamamen tonlamadan doğan bu hata parçanın dinamikliğini kaybetmesine yolaçıyor. "Fire And Eyes" albümün en güzel parçalarından. Parçaya hakim olan vokal yapısı yer yer Queensryche'ı hatırlatıyor. Bu parçanın geri vokalleri muhteşem. Bu arada kasette albüm boyunca geri vokallerde Veronique'ten Seçil'in yeraldığını da söyleyim. İlk yüz "Never Again" ile kapanıyor.
İkinci yüzün açılış parçası "Search A Stone". Bu parça aynı zamanda demonun en iyi parçası bana göre. "Tuuli" bir slow olduğu için ve benim de slowlarla aram iyi olmadığı için yorumsuz bırakıyorum. Ödülü "Monatorium Woman" albumun ağır toplarından. Özellikle Süden'in dinleyince sizin de şaşıracağınız sesi doruğa çıkıyor. Albumun kapanış parçası "Action" adını taşıyor.
Airfax'in demosu belli bir standartın üstünde. Elemanlar, enstrumanlara hakimler ve mixajı iyi becerilmiş. Bu demoyu mutlaka edinmenizi istiyorum. Süreyya bana ilk dinlettiğinde yabancı bir grup zannetmiştim, aynı duyguları yaşayacağınıza eminim.
18.000 TL karşılığında edinebileceğiniz adres: Tunali Hilmi cd.33/4 K.esat 06660 Ankara.

ÇAĞLAN VE KERİM İSE SADECE LANETH-DE...

Süreyya Tempo ve Blue Jean'de... Özlem Müzik Market'te... Deniz-Ayşin Pop Corn'da!!!

...TÜEL, MR OKUMA, COOL, D.RÜYASI DİNLEME; KIRMIZI KOLTUK, INTERSTAR SEYRETME; OKULDAN NEFRETH ETH!!!

Siliconworx Software

Saygı ve Sevinç Gözyaşları İçinde Utanmadan Sunar:

U M U T T A R L A L A R I

The Chiftchilick Simulation

Heyyy!

1. Hayatı boyunca hep Tarım ve Hayvancılık yapmak isteyip de, fırsatı olmayanlar....
2. Bilgisayarında devamlı sağa doğru gidip adam dövmekten usananlar. .
3. Link hatlarındaki arızalar sebebiyle doğru dürüst Strateji oyunu bulamayanlar...
4. Amiga'dan "Ciyuvvvv" dan başka bir ses çıkabileceğine inananlar....
5. Türkiye'de de doğru dürüst bilgisayar oyunu yazılabileceğinde hemfikir olanlar ..
6. İnekleri kimin boynuzladığını zaten hep merak edenler....
7. Pancarın Latincesinin "Beta Vulgaris" olduğundan şüphe edenler....
8. Tavuk mu yumurtadan yoksa yumurta mı tavuktan ya da yumurtayla tavuk da ikisi birdenbire ?....mi ?.....?.....
9. Cebren ve Hile ile namahreme el sürmeye çalışanlar....
9. "Civar köylere haber salmadan çanak çömlek patlatanlar derneği" ne gönül verenler....
10. I. II. ve IV. Haçlı seferleri ile, Botswana'nın milli gelir payıyla, Devremulk kelimesinin kökeniyle ve kel Zangoçlarla uzaktan veyahut yakından ilgisi olmayanlar ...
11. Merhumu nasıl bilenler....
12. Orada mı olanlar....
13. Yarasa adamdan medet umanlar....
14. Kadersizler....
15. Sefiller. .
16. 3 Silahşörler....
17. 80 Günde devrialem....

MART SONUNU BEKLEYİN!

Tokuşan kedileri rontlayıp geliyoruz....

GÖRÜRSÜNÜZ SİZ....

Flash Computer

Kocamansur Sokak, Kemal Han 67/13 Şişli-İstanbul
TEL: 231 57 69

Deep Not.
9uncu maddelerdeki karışıklıktan dolayı özür dileriz. Onları bu türlü ayıramadık

İsveçli Unleashed, benim için Tanrı gruplardandır. Çok başarılı debütleri "Where No Life Dwells" e ve ardından gelen "Shadows In The Deep" ile death metalin en önemli gruplarından biri oldular. Unleashed in headliner olarak çıktığı '93 Avrupa "Shadows In The Deep" turnesinde Johnny'e gidip röportaj yapmak istediğimi söylediğimde, kibarca 15 dk. sonra gelmemi söyledi. Konser sonrası eşyalarını topluyordu baba Johnny. Neyse ben bu 15 dk. içerisinde gidip bir Amerikalı herifle dalaştım, herif Türk olduğumu duyunca tırstı, susup kaldı; sonra bir de gidip Morbid Angel'ın fanzinini çıkaran bir herifle tanıştım ama bunlar önemsiz şeyler, önemli olan aşağıdaki röportaj.

Kerim: Almanca biliyor musun Johnny; şu röportajı almanca yapsak benim için daha rahat olacak.

Johnny: 5 yıldır almanca öğreniyorum. Epey konuşuyorum ama gramer yok. En iyisi ingilizce yapalım röportajı, böylece benden daha çok bilgi alırsın.

O.K,sorun değil. İsveç'teki death metal patlaması hakkında ne düşünüyorsun?

Şu anda biraz düşüş var. Almanya ya da Amerika'daki kadar büyük patlama yok. Stockholm'de piyasa çok gelişmiş durumda. Evet Stockholm ve birkaç şehir daha!

En çok beğendiğin İsveçli grup kim?

Entombed, Tiamat tabiiki, Necrophobic,Grave

Ama en çok sevdiğin hangisi?

Sadece bir tane mi? Aaaaa Tiamat death metal mi? Bence değil. Eğer Tiamat'ı death metal grubu olarak sayıyorsan Tiamat en iyisi. Ama onların DM çaldıklarını sanmıyorum, Yani onlarınki karanlık duygularla çalınan heavy metal. Tamamen death metal yapan grup sorarsan, cevabım Entombed olacaktır.

Turneden bahset biraz, nasıl gidiyor?

Çok parlak. Her show büyük ilgi görüyor; seyirci çok coşkulu. Şu ana kadar iyi gitti turne; hatta şimdiye kadarki en iyi turnemiz bu!

Bugunku konserde yapmadın ama diğer turnede İsa'ya ve Tanrı'ya lanet ediyorsun; küfür ediyorsun. Hiçbir şeye inanmıyor musun, yoksa satanist misin?

Önce ilk e ben kendimi tekrar etmek istemiyorum. Yani geçen turnede yaptıklarımı bu sefer tekrarlamak istemiyorum. Eğer her sefer aynı şeyleri yapsam insanlar sıkıcı bulur. Bu sefer yapmayış mın sebebi bu. Ayrıca bunlar şarkı sözlerimde de açık, insanlar biliyor. Kendimi bir satanist olarak tanımlamıyorum, ben sadece benim. Satanist incili 50 kez okudum, içindeki herşeyi ezbere biliyorum ve birçok düşünceye katılıyorum ama ben bir satanist değilim. Ben söylediğim her söz ve yaptığım her şarkıdan sorumluyum. Eğer insanlar beni satanist diye adlandırmak istiyorlarsa, öyle de diyebilirler. Önemli değil. Adım Johnny ve Johnny'den başka bir şekilde adlandırılmak istemiyorum. Biz burada death metal yapıyoruz ve satanist değiliz. Yaptığımız her şarkı ayrı konularda. Mesela birçok grubun parçaları sadece satanizm üzerine. Ben bunu sıkıcı buluyorum, farklı şeyler yazmak istiyorum. Ateist veya satanist düşünceleri içeren parçalarım var ama hepsi değil, çünkü 20 parçanın hepsi aynı konuda olursa çok sıkıcı olur, anlatabiliyor muyum ne demek istediğimi?

"Countess Bathory"i cover yaptığınıza göre sen de benim gibi bir Venom fanısın herhalde...

Evet ama eski Venom'un fanıyım. Ben büyürken Stockholm'de 50 tane death metalin ne olduğunu bilen fan vardı sadece. Daha fazla adam yoktu. O zamanlar Venom, Celtic Frost,Hellhammer,Slayer dinliyorduk. O zamanlarda Venom diğer grupları etkileyen bir gruptu. Hala da öyle. Ama yeni Venom öyle değil. "Welcome To Hell", "Black Metal", "At War With Satan", "Possessed" çok iyi albümlerdi. Yeni Venom'u sevmiyorum. O eski zamanların anısına "Countess Bathory"i çalıyoruz. Eski death metal günlerinin anısına provalarda birkaç kez çaldık parçayı, Sonra albüme koymaya karar verdik, insanların beğeneceklerini düşündük; beğeniyorlar da...

Yeni albumu ne zaman kaydedeceksiniz?

Yeni albüm hazır tamamen. 9 parça yaptım, sözlerine kadar herşeyi hazır. Ama menajerimiz albümü Mayıs ya da Haziran'da kaydedebileceğimizi söyledi. Çünkü bu turneden sonra USA ve Kanada'da konserler vereceğiz.

Nuhun Gemisi

İnsanların bilimum facialarla sapır sapır dökülduğu bir zamanda, her ne kadar Esat'ın Nuhun Gemisi'nden ayrılması kamuoyunda büyük bir yankı uyandırmasa da, Yıldız Konseri'nde "on puan, on puan" verdiğim Esat'ın böyle bir eylemde bulunması beni ve kayda değer büyüklükte bir kitleyi birhayli üzdü. Ayrıca bazı dergilerde (başharf "Rock Dunyası" olanlarda) yeralan konuyla ilgili yazılar da, durumun ciddiyetini belirtiyordu. Nihayet Esat geçenlerde gemisine geri döndü ve ben de mürettebatı klasik röportaj mekanlarında; yani Yiğitlerin resim atölyesinde toplamayı başardım.

Doğal olarak ilk mevzu-u bahis Esat'ın gidişi ve dönüşü oldu. Peki Esat durup dururken niye gitmişti? "2 sene öncekı bir olayın gündeme gelmesinden doğan bir tatsızlık oldu. Biz de top anıp Esat'ın ayrılması konusunda karar verdik. Esat ın ayrılmasıyla da grubu dağıttık. Biz Esat bir grup kuracak sanıyorduk fakat öyle olmadı. Biz de bu arada yeni arayışlar içine girdik. Zaman çinde ne onun bizsiz, ne bizim onsuz yapabileceğimizi anladık. Belki yapardık ama eskisi gibi olmazdı Biz yılların emeğini harcadık, hep birlikte"

Ya Esat'ın grubun lideri olmaya çalışması rivayetine ne demel ? "Bu birçok kişinin görüşü. Sahne çalışmaları, show ve muzikten oluşuyor, biz grupça show yapıyoruz. Show'u Esat yapıyor. Bu yüzden ön planda kalıyor ve grubun beyni gibi görünüyor". Bu arada Esat da "Kötü bi niyetim yoktu valla" diye diretiyor. Ve ben grubun da hoşlanmadığı bu konuyu sonsuza kadar kapatıyorum.

Nuhun Gemisi, 1989 Eylul tufanında yapılmış. Ilk mürettebat Yiğit, Kerem ve Esat'tan oluşurken, geçirdiği evrim sonucu gitarda Esat Sürek, klavyede Cenk Tuna, back vokalde Serkan Karaduman, basta Kerem Tüzün, vokalde Nuh Okatan ve davulda Yiğit Aral'dan oluşan son kadrosuna kavuşuyor. "Herşey yasdeyken başladı. Biz çok şanssızdık çunkü en başından beri çalışacak bir yerimiz vardı, Bu yüzden tüneile ilgimiz olmadı.". Grubun isim hikayesi de oldukça ilginç. "Grubun ilk adı Ten On Richter'di Bu kadroyla TRT'de bir yarışmaya katılıyorduk. Adamlar Turkçe bir isim istediler. 'Taksi olsun dedik. Adam bizden bahsederken 'kapıda taksi var' deyince, ismin alenen komik olduğunu anladık ve yeni bir isim aramaya koyulduk. 15 dakika içinde gruba bir isim bulmamız gerekiyordu. Tost makinesi, telefon kulubesi... Hepimiz Karadenizli olduğumuz için, kaptanlar, uşaklar derken ağzımızdan son anda Nuhun Gemisi çıktı ve öyle kaldı. Yarışma da bahane oldu"

İmaj? "Hiçbir zaman imajımız olmadı As ında düşünmedik değil ama daha öncelikli şeylerin olduğuna karar verdik. 'Muzik' gibi. Fakat çaktırmadan imaj oluşuyor" Marina Konseri? "Sabah'ın yaptığı iş, bukemediği eli opmek oldu Cazip bir teklifti doğrusu. Bir daha böyle sahneyi biraz zor görürüz. Fakat organizasyon komikti Dimensions gibi bir grup çıktı, Bad uck çıkmadı. Işi yarışma havasına soktular".

Neden Turkçe? "Öyle bir takıntımız yok, Sadece ağırlık Türkçe. Fakat konuştuğumuz plak şirketleri Turkçe olmadığı surece bizimle çalışmayacaklarını söylüyorlar. Bu yüzden, ingilizce parça arımızı atamayız. Hem zaten kaset olsun diye kaset yapmak gibi bir niyetimiz yok".

Bar çalışmaları? "Esat gidince Gitanes daki programımızı durdurmuştuk. Şimdi yeniden başlıyoruz.Bbar çalışması eğlenceli. Hem de para kazanıyoruz az da olsa. Vakıf gibi grubuz".

Nuhun klasikleri? "Her konserde mutlaka bir Hoochie Cooch e Man ve Light My Fire çalıyoruz.

Alternatif solistlik denemesi oluyor grup için. Bir de Marşlar var Yıldız Konseri'ndeki yoğun isteğe rağmen bunları çalmamamızın nedeni, bu yorumların artık bizi aşmasıydı Darbukatör Baryam'ın Mujdat Gezen'i aşması gibi"

Tarz? "Ortamda çok fanatik var. Biz Hazy Hill gibi tutucu değiliz. Bir keresinde bir death/thrash konserine gitmiştim. 'Pis Hard rock'çı' diye üstüme saldırdılar. Ne olduğumu şaşırdım ve hemen ordan kaçtım".

Konserler? "Geçen sene Ankara'da ODTÜ Anti-Uyuşturucu konseri'ne katılmıştık. Bizden başka Objektif, Volvox,Hazy Hill gibi gruplar vardı Bu konserde 'destek olmak istiyoruz' diyen grupların nasıl kostek olduklarını gördük. Ufuk'un Hazy Hill afişinin altına Objektif afişi yapıştıran bir çocuğun ellerini nasıl postallarıyla basıp ezdiğini asla unutamayacağız Adam bir de ben sahnedeyken, kimse gelip birşey asamaz' dedi. Konser sonunda da utanmadan barıştan, sevgiden, özveriden bahsettiler. Objektif'i zor zaptettik. 3 sene önce geldiklerinde hayran kalmıştık onlara. Muzik erine laf yok, fakat bunlar yapılmaması gereken şeyler. Ayrıca Avusturya'ya gidip bir oda insana muzik yapmak 'Avusturya'da konser verdik' demek değildir".

"Bir de meşhur Kalamış Marina konserimiz var. Tam bir facıaydı. Adamın biri Nuh'un kafasından aşağı tabakla gul yaprağı döktü Komaya girdik. Sonra bir zat kız arkadaşına 'bak şimdi naapıcam' diyerek bira kutusu fırlattı. Içi dolu bira kutuları vızır vızır kafamdan geçmeye, hi-hat'e, crash'e çarpıp uçuşmaya başladı. Konser sonunda sahne arkasında abartısız 30-40 tane bira kutusu vardı,. Davulumdaki yeşil lekeler de tahminen likördü" diyor Yiğit. Nuh ise,"Derken, adamlar soyunmaya başladı. Herifin biri pantolonunu indirip 'hangimizinki daha büyük?' dedi. Kızın biri göğüslerini gösterdi

Millet bizi değil, biz milleti seyretmeye başladık. Son olarak bizi bıçaklayacaklarına dair bir haber geldi. Gördüğümüz en kalabalık ve en kötü seyirciydi" diyor.

"Geçen Haziran'da Rumelihisarı'ndaki uluslararası bir organizasyona katıldık. 350 ülke içindeki tek Türk grup biziz dik. Bizim için çok önemli bir organizasyondu. Herkes için öyle olmalıydı. Tüm Laneth tayfası ordaydı. Temmuz ayında bir konser haberi yerine Bartu'nun içki muhabbetleri ve Hazy Hill hikayeleri bulduk dergide. Onlar bize destek çıkmayacak da kim çıkacak. Laneth'i kınadık. Dargınız". Murettebat ayrıca TRT'nin açtığı bir yarışmada 400 üzerinden 400 alarak birinci oldu. Onlar için müzik amaç değil, araç. Dostluğa ve arkadaşlığa araç. Öte yandan, artık ucuza öpücük çalarak sanat değersiz hale getirmemek niyetindeler. Nuhun Gemisi deniz yolculuğunu seven herkes için mükemmel bir seçenek. Atölye'den ayrılırken geminin üzerimdeki etkisini ifade etmeye çalışıyordum kendi kendime (Ama buna Yiğit'in devasal kopeği engel oldu). Ve kek ben sormak için geldiğim soruyu sormayı unutarak ayrıldım tayfadan;"Esat'ın ayrılmasında bir skandal yaratma amacı var mıydı?" Bana yalan söylesenizdeeeeee! .

Röportaj: ÖZLEM KUMRULAR
Fotoğraf. SÜREYYA İZGİ

VOLVOX
KRAMP
B.ÖZLEMİ
2 Şubat Salı Saat17:00
Bilsak Rock Bar 50.000TL

Bilsak Dünya Sevgililer Günü, Bilsak Öpüşme Günündeki kalabalığa aldanan Güven-Ercüment ikilisi için tam bir fiyasko oldu. Netekim, Öpüşme Günü'ndeki izdihamdan eser olmadığı gibi, masaların kaldırılıp mekanın genişletilmesi de komik bir durum yarattı. Ve böylece 2 Şubat izdihamının Bulutsuzluk Özlemi'nden kaynaklandığı açıkça anlaşılmış oldu.

Exit, Bilsak'a rüyasında görmüş misali geldi. Karşılaştıkları klasik sorunların içinde en bunaltıcı olan Batur'un bas anfisinden radyo sesleri gelmesiydi. "Anfiysen anfiliğini bil","Anfıcığım anfiliğini bil Radyo istedin de almadık mı?" gibi yakarışlara rağmen hiçbir sonuç alamayınca, Batur çareyi miksere girmekte buldu. Fakat, aksilikler klasik şekilde devam etti ve konser başında grubun "kız" adını verdiği M.Ö.1500 yapımı devasal gitar anfisi bozuldu (Serdar onun menapoza girdiğini iddia ediyor). Konsere Serdar'ın anfi yardımıyla devam edildi. S.W, E.Y.P, M.L, O.T.R, S.P'yi birbirı ardına sıralayan Exit, A.S'yle muthiş bir final yaptı. Ardından sahneye çıkan Kesmeşeker, Cem'le Cenk'in yanısıra, basta Demirhan Baylan ve gitarda Serdar Öztop'la birlikte Kesmeşeker tarihinin en mükemmel kadrosunu sergiledi. Serdar'ın gruba gelmesiyle büyük bir sound değişikliği yaşandığı için parçaları tanımakta ben bile güçlük çektim. Fakat ne yazık ki Kesmeşeker grafiğinde sound ve gitar kalitesi hızla yükselirken, ruh, hassasiyet, masumiyet katsayısı hızla düşüyordu. Umarım kayıtlarına başladıkları yeni albümleriyle bizi hayal kırıklığına uğratmazlar. Ben kendi adıma "Kesmeşeker 2. sınıf bir hard rock grubu olmuş" diyen bir arkadaşımı dövdüm, siz de üstünüze düşeni yapın.

Konserin 2. bölümüne Virüs'le başlandı. R&B ve blues çalan grup klavye, iki gitar, davul, bas ve vokalden oluşuyordu. Solo gitarist ve gitarist ilgi çekti. Henüz ne gırtlak var beee! İcradan da eksik kalmadılar tabii. Biz resepsiyonun önündeyken resepsiyoncu beyamca Asım'la konuşuyordu ve bize "hasta olduğunu, gelemeyeceğini" beyan etti. Biz de inandık. En azından onun yalancısıyız. Bu yüzden Asım'ın yerini Kesme aldı. Benim de çok işime geldi hani. Yine de en büyük şeker, Kesmeşeker!..

● **ÖZLEM KUMRULAR**

LİSTELER

GÜRÜLTÜLÜ YERLİ ALBÜMLER

1 (1) Trail Blazer - PENTAGRAM
2 (2) Badluck - BADLUCK
3 (3) Speed Lessons - NECROPSY
4 (4) Fan Of Your Fancy - HAZY HILL
5 (10) Slabfest - GRAVEYARD
6 (5) Capital Punish - DEATH PROJECT
7 (-) Mavi Sakal 2 - MAVİ SAKAL
8 (8) Böoaahh - METALIUM
9 (6) Türk Hardcore - M. YOUTH
10 (9) Rain Pictures - AIRFAX

KULAK KANIRTICI ŞARKILAR

1 (3) Point B[illegible]k - HAZY HILL
2 (2) [illegible]y Forever - PENTAGRAM
3 (4) Gonna T[illegible]ll - BADLUCK
4 (11) D[illegible] s S[illegible] - KRONİK
5 (7) Search A Storm - AIRFAX
6 (6) Has k[illegible]r G[illegible] - EXPORT
7 (10) No One Wins The - PENTAGRAM
8 (5) Why Do dr[illegible] - NECROPSY
9 (9) Istanbul In Chaos - M YOUTH
10 (T) Pess m stic Warn ng - METALIUM
11 (8) Highway - AIRFAX
12 (13) Friendly August - HAZY HILL
13 (11) Another World - CULTUS
14 (14) Brutality - DEATHROOM
1[illegible] - KRONİK

LA MENU DE LE YAVRUS

Malum Maruz bu ay evleniyor. [illegible] din ak mumk in olmadı. Asl nda heoh [illegible] [illegible] olmadı [illegible] damat olu adan once bi kez daha dağ [illegible] buluruz. Bu üste tanımen "La Menu De Le Yakışıklıst"nademan olarak yapın şt Subjektif bir listedir ve [illegible] gen [illegible]

1 Ayça ve Yeşim [illegible]
2 Milliyet Yeşim [illegible]
3. Genç FM Ayça [illegible]
4 Milliyet Berrin [illegible]
5. Milliyet Zeynep [illegible]
6. İki guzel kız (Konser[illegible] da Op[illegible] Konseri ne da[illegible]et ettiğimiz kızlar [illegible])
7 Veronique Seçil [illegible]
8 Tum Volvox [illegible]
9 Genç Fm Gulnaz [illegible]
10. Mustakbel gelin Aslı hanım [illegible] Maruz ar[illegible]

YERALTI 15

1 (1) Clouds - TIAMAT
2 (-) You'll Never See - GRAVE
3 (3) Acts Of The Unspeakable - AUTOPSY
4 (4) Tomb Of The [illegible] - C CORPSE
5 (12) Been Caught [illegible] - P STENCH
6 (2) Butchered At Birth - C.CORPSE
7 ( ) False - GOREFEST
8 ( ) Impetigo - IMPETIGO
9 (5) The Grand Leveller - BENEDICTION
10 (6) Utopia Banished - NAPALM DEATH
11 (13) Vagd - SONIC VIOLENCE
12 (9) Io Flux Tube - O.L.D
13 (7) Todessehnsucht - ATROCITY
14 (14) A Forest - CATHEDRAL
15 - Wasteland - VENOM

İLAHİ 41

★ TÜRKİYE ★ HARD'NHEAVYMETAL ROCK PLAK LİSTESİ

ALBÜMLER

1 (1) Crimson Idol - WASP
2 (2) Countdown To Extinction - MEGADETH
3 (3) Live - AC/DC
4 (4) Keep The Faith - BON JOVI
5 (6) The Renewal - KREATOR
6 (14) Triumph Of Steel - MANOWAR
7 (-) Kiss This - SEX PISTOLS
8 (9) Same - IZZY STRADLIN
9 (13) Definition - DRI
10 (8) March Or Die - MOTÖRHEAD
11 (10) Fear Of The Dark - IRON MAIDEN
12 (11) Art Of Rebellion - S.TENDENCIES
13 (5) America's Least Wanted - UGLY KID JOE
14 (-) Don't Tread - DAMN YANKEES
15 (12) Images And Words - DREAM THEATER

ŞARKILAR

1 (1) Murders In The New Morgue - WASP
2 (2) Neighbor - UGLY KID JOE
3 (3) Skin O'My Teeth - MEGADETH
4 (4) Keep The Faith - BON JOVI
5 (-) Bad Of Roses - BON JOVI
6 (5) Drive - REM
7 (12) Countdown... - MEGADETH
8 (13) Sad But True - METALLICA
9 (11) Under The Bridge - R.H.C.PEPPERS
10 (8) Rest In Peace - EXTREME
11 (10) Pressure Drop - IZZY STRADLIN
12 (7) Sympathy - MARILLION
13 (6) The Idol - WASP
14 (9) Too Much To Kill - BRIAN MAY
15 (15) I Ain't No Nice Guy - MOTÖRHEAD

KLİPLER

1 (1) A Letter To Elise - THE CURE
2 (2) Mama, I'm Coming Home - OZZY
3 (3) Nothing Else Matters - METALLICA
4 (-) Skin O'My Teeth - MEGADETH
5 (4) Symphony Of Destruction - MEGADETH

TÜRKİYE'DEN SEÇMELER

1 (1) Fly Forever - PENTAGRAM
2 (2) Friendly August Sun - HAZY HILL
3 (-) It Bites - BADLUCK
4 (-) Cry Your Heart Out - BADLUCK
5 (4) War In The Gulf - CRITICAL MASS
6 (6) No One Wins The Fight - PENTAGRAM

Nisan'da eve doneceğiz ve festivale çıkacağız. Bunların ardından studyoya gireceğiz. Tüm parçalar, herşey hazır. Başka hazırlık yapmamıza gerek yok.

Yeni albüm hazırsa, biraz ondan bahset. Adı ne olacak, parçalar nasıl?..

Adı tam kesin değil ama muhtemelen "In The Northern Lands" olacak. 9 parça var. İkinci albümün ufak bir gelişimi şeklinde olacak. En azından ikincisi kadar heavy ama daha çok varyasyon olacak. Daha önce yapmadığımız şekilde parçalar var. Çok hızlı parça sayısı 3. Mesela ikinci albümde 5 hızlı parça vardı. Bunda sadece 3 çok hızlı parça var ama diğer altısı çok değişik tempolarda. İkinci albümü beğenen herkesin ikincisini üçüncüsünü de beğenecekler, çünkü oldukça benzer. Parçalar akılda kalıcı ve eski moda yapıya sahip (verse, Chorus, Verse,Chorus şeklinde). Yaptığımız en iyi albüm olacak bence. Deneme kayıtlarını dinlettiğim kişilerde ikinci albümden daha iyi olduğunu söylediler. Kimse bu albümde hayal kırıklığına uğramayacak.

İşte burada bir sorun var. İkinci albümde ne tür bir gelişme gösterdiniz acaba? Birçok insan ikinci albümün birinci ile aynı olduğu fikrinde. Pek bir gelişme, ya da ne bileyim, yeni fikir yok gibi. Şimdi 3. albüm de 2.si gibiyse, üç albüm de birbirinin aynı olmayacak mı?

Üçüncü albüm ikincinin aynı değil. Parçalarda çok değişik varyasyonlar var. İkincisinde birçok hızlı parça vardı. İlkinde ise 6-7 hızlı parça vardı. Üçüncüsünde çok değişik tempoda parçalar var. İkincisi ise ilkine oranla daha heavy bir prodüksiyona sahip. Mesela buradaki "Immortals" veya "Shadows In The Deep" parçaları ilk albümden hiçbirini hatırlatmıyor. İkincisi, ilkinin doğal bir gelişimi diyebilirim. Farklar üçüncüsünde daha da belirgin olacak, çünkü bir adım daha ilerledik. Daha çok dinlenebilecek yeni albüm. İkinci albüm teknik olarak da ilkinden ayrılıyor. İlkinde çok daha fazla rif vardı. 3. albümde, ikincisinden daha az rif var diyebilirim. Birçok death metal grubu çok çok teknik müzik yapıyor. Çok rif kullanıyorlar, çok değişim yapıyorlar. Ama Metallica, AC/DC, Iron Maiden, Nirvana gibi gruplara bakarsanız çok teknik çalmadıklarını görürsünüz. İnsanların çok teknik müzik sevmediği aşikardır. Daha çok eski moda şeyleri seviyorlar. Benim için ise çalmak eğlencedir, çünkü ben de seyirci kadar olaydan zevk almak istiyorum. Eğer ben sandalyeye oturup çok teknik, karmaşık rifflerle dolu parçalar yapsam bunda ruh olmaz. Atmosfer olmaz, seyirciye bakamazsın.

Nocturnus mesela...

Bu mükemmel bir örnek. O kadar çok teknik çalıyorlar ki eğlenemiyorsun. Gitaristlen çok iyi, çok teknik ama ben de seyirci gibi olaydan zevk almak istiyorum. Aksi takdirde evde oturup, ne bileyim, salak bir mesele seçerdim kendime. Her gün iyi vakit geçirmek istiyorum, bu yüzden daha basit çalmak istiyorum. Basit değil, daha doğrusu daha rahat anlaşılan diyeyim. Slayer da çok rif kullanıyor ama çok iyi bir şekilde kullanıyor. Çok alışılmamış teknikte riffler yok. Yani "Reign In Blood" gibi bir albümü dinlediğinde her parçayı bilirsin. Her satırı bilirsin. Gecenin bir yarısı seni uyandırsalar, "Jesus Saves"i çalsalar, tanırsın. İnsanların, mesela parçaların neresinde chorus var bilmesini istiyorum. Bana aynı şeyleri bağırsınlar istiyorum.

Her iki albümde de parçalar ve sözler sana ait. Diğer grup elemanlarının parçalarını ve fikirlerini ne zaman dinleyeceğiz?

İkinci albümde Frederic'in de parçaları vardı. "Shadows In The Deep", "A Life Beyond" tamamen Frederic'e ait. Ve bu gece ilk çaldığımız "The Final Silence" Frederic'e benim. Yani şarkıların tümü sadece bana ait değil. Evet iki albümde de çok imzam oldu. Şarkı sözlerini ben yazıyorum. Asıl sorun onların çok tembel olması. Çok bira içiyorlar, hep partilere gidiyorlar. Onlara sürekli, "Kesin içki içmeyi, eve gidip gitar çalışın" diyen ben miyim? Onları hep ben çalışmaya itiyorum, ne yapabilirim? Gidip onlara söyleyin bunları. 3 albümde Frederic'in iki, Tom'un da bir şarkısı var. Ayrıca Tom bir şarkının da sözlerini yazdı. Bunların dışında herşeyi ben yaptım.

Eklemek istediğin birşey var mı?

Türkiye'ye gidip çalmak isterdim. Ankara ve İstanbul'da. Ama bizim gibi grupların bu gibi ülkelere gitmesi çok zor. Bekleriz de büyük bir grup olursak Avrupa'daki diğer ülkelere de gitmek isterim. Hiç Türkiye'ye, Yugoslavya'ya falan gitmedim. Buralarda da konser vermek isterdim.

Röportaj için teşekkürler.

Ben teşekkür ederim. Sizi bilmem ama ben üçüncü albümü iple çekiyorum. Zira ilk ikisi beni delirtiyor. Kazara aranızda Unleashed dinlememiş death fanı varsa bu iki Tanrı albümü edinsin ya da "ben death dinliyorum" diye dolaşmaktan vazgeçsin.

Röportaj: KERİM TUNÇAY
Fotoğraf: CHRISTIAN HESS

turmoil!

[illegible] Ankara [illegible] bir [illegible] B[illegible] [illegible]da yaptık[illegible] ve dışarısı onlara [illegible] gösterd[illegible] D[illegible] [illegible]yorum ama grubu[illegible] [illegible]az vokalde T[illegible] K[illegible] basta T[illegible] C[illegible] Y[illegible] kurulu A[illegible] demosu [illegible] de "No" [illegible] [illegible]arını soylediklerı bu dem[illegible] T[illegible]ye'de beğenılmiş Ank[illegible] grubu yansıtıyor onlara [illegible] "T[illegible]" nda çıkan bu demo, [illegible] sonucu bu [illegible] ad[illegible]muş

Turkiye'deki hardcore piyasasını nasıl buluyorsunuz?

[illegible]ji olmayan bir muzik hardcore. Dınleyıcı [illegible] grupları dinleyenler [illegible] g dıyor, bunu [illegible]pıyoruz, ne de ols[illegible] [illegible]

Şarkı sözleriniz hangi konular üzerine?

Sözler politik ve sosyal. Yaşam standartları, hava [illegible] K[illegible] hayat[illegible] [illegible] B[illegible] D[illegible]e karşıyız, buna s[illegible]

Mesajlarınızı dinleyiciye ulaştırabiliyor musunuz?

Konserlerd[illegible] konser b[illegible] [illegible]

söy enemez. Mesela Rip Ride dergisi, dağıtılan insertler için "köpek maması" dedi
Karşı olduklarınız neler peki?
McDonalds gibi sömürge şirketlerine karşıyız Bombalamayı b le düşünduk. Marlboro'ya karşıyız çünkü sahibi olan Philip Morris faşist. CD'ye karşıyız, çünkü CD üretenler aynı zamanda silah üretimine katkıda bulunuyorlar
Neler dinliyorsunuz?
Punk, hardcore, noisecore, grindcore ve endüstriyel müzik dinliyoruz Pitch Shifter, Ministry, Man Is The Bastard gibi endüstiyel grupları dinliyoruz. Death metali saçma buluyoruz. Ama bazı iyi politik gruplar var. Atheist, Phobia ve Malediction gibi iyi söz yazanları da var
Yurtdışı bağlantılarınız nasıl?
Türkiye'yle ilgilenmiyoruz, çünkü Türkiye bizimle ilgilenmiyor Şu anda dışarıda şansımız bayağ fazla. Interrail'le ülkeleri dolaşıp konser verip, anlaşma ayarlıycaz. İtalyan bir plak şirketinde Split LP yayınlamak için teklif geldi Agathocles adlı Belçikalı bir grindcore grubu ile. Ama sonra olmadı Şirket tamamen vazgeçti galiba. O grup bize başka bir şirkete tavsiye etmiş. Demomuzu yollad k. İsviçre'den Resistance Productions diye tamamen punk çalışan bir plak şirketi var O da bir LP yayınlamak istedi ama parası yokmuş
Her grup yurtdışına açılmak istiyor, ama bunu gerçekten yapan çok az grup var. Kendiniz dışında kimlerin isimleri geçiyor dış basında?
Hazy Hill, Dark Phase ve Spinners. Ama Spinners'dan kötü bahsediliyor. 7 $'a demo satıyorlar. Biz 4 $'a satıyoruz. Ve taahhütlü olarak

uçakla yolluyoruz. Ama Spinners ın kötü tanınmasının asıl sebebi dışarda kendilerini "Türkiye'deki tek punk grubu" olarak lanse etmeleri. Dışardan,"Niye Spinners kendini bu kadar abartıyor?" türü mektuplar alıyoruz Spinners punk değil. Bunu biz değil, herkes söyluyor
İsminizi niye değiştirdiniz?
"Youth" eki kullanan çok fazla grup olduğu için Youth Of Today, Reagen Youth, Sonic Youth, Bored Youth gibi.
Konserlerinizden bahseder misiniz?
İlk konserimizi 1 haziran'da Bilsak'ta verdik 2 konserimiz yine aynı yerdeydi ve en kalabalık konserimizdi. 100'ü aşkın insan vardı. Kısa süreli dağılmadan önceki ilk konserdi. 3.konser yazın Ankara'daydı Yaz olduğu için kimse gelmedi. Violent Pop ve Spinners ile çıkmıştık o konsere. 4 konser Bilsak'taydı ama once Roots'da olacaktı, sonra Bilsak'a alındı O nedenle kimse gelmedi
Son olarak...
Yeni bir kayıt yapıcaz EP olarak çıkmazsa 3 demo olarak piyasaya sürücez 10 parça hepsi yeni 12 tane eski parçanın da yeni düzenlemesi var
Türkiye'de birşey değişeceğine inanmıyoruz. Destek bekliyoruz ama seyirci bizi destekleyemiyor Konsere gelenler birbirleriyle güreşiyor, hayranlar bile yapmaz bunu. Seyirciden saygı bekliyoruz. Hardcore dinleyin...

● ÇAĞLAN TEKİL

DARK MILLENNIUM

Almanya'nın gelecek vaat eden meta, umutlarından Dark Millennium iki başarılı demonun ardından müşkülpesent bir şekilde Turbo ve West Virginia'nın tekliflerini reddederek sonuçta Massacre Records ile anlaşarak "Ashore The Celestial Burden" adlı debutlarını çıkardılar Unleashed'ın "Shadows In The Deep" turnesinde açılışı yapan Dark Millennium'un davulcusu Christoph Hesse ile konser sonrası söyleşim

Kerim: Sizi tanımayanlar için grubun kuruluşundan bahseder misin?

Christoph: Herşey 1989'un başında başladı. Gitarist Hilton Theissen'le birlikte kurduk grubu. Sabit bir kadroya sahip olmamız 89'un sonunu buldu. '90'da şarkılar yazdık ve '91 in başında ilk demomuzu kaydettik. Basından olumlu eleştiriler aldık, '92'de de ikinci demomuzu kaydedip ardından Massacre Records ile anlaştık.

Demolarınız kaçar adet satıldı?

400-500 civarı

Dark Millennium ne demek?

Millennium normalde 1000 yıl demek ama hristiyanlıkta eski altın karanlık zaman anlamında. Paradoxon gibi. Karanlık bir çağda yaşıyoruz anlamında, sosyal bir kritik yok. Daha çok şarkı sözlerimizin geçtiği uydurma eski bir zamanı tanımlıyor. Daha çok fantezi

Albümünüz "Ashore The Celestial Burden"de neyi anlatıyorsunuz?

Bu bir kişinin öyküsü. Varoluşundan şüphe duyan bir şahıs. Tam kesin olarak bilmiyorum hikayeyi, çünkü sonisimiz yazdı şarkı sözünü.

Bu anlamın albüm kapağıyla nasıl bir bağlantısı var acaba? Ben pek bir anlam veremedim.

Kapak bu kişinin ruhsal yapısına bir bakışı içeriyor. Bilmiyorum kapak şu an gözünün önünde mi?

Evet

Her adımın bir açıklaması yok. Çizer tarafından böyle yorumlanmış

İlk bakışta pek birşey anlaşılmıyor..

Evet kafa karıştırıcı zaten öyle olması da lazım

Bu turnedeki 3 grup da Century Media'ya ait. Bir tek siz Massacre Records'lısınız. Nasıl katıldınız bu tura?

Menajerimiz Andy bunu organize etti. Blue Star Promotion -konserin organizasyonunu yapan şirket- ile bağlantı kurdu. İlk önce biz programda yoktuk. Non Fiction bizim yerimize çıkacaktı. Sonra Samael geldi falan. Zaten ben de bu turnede 3 Century Media grubu olmasına şaşırdım.

Bu debutunuzla death metale bir yenilik ya da yeni bir boyut kazandırdığınızı zannediyor musun?

Puhhhh! Birşey söyleyemeyeceğim, çünkü kendimizi tam bir DM grubu olarak göremiyorum. Ama bizim etkilerimiz ayrı şeyler. Çok farklı müzik dinliyoruz. Sana ağırlık noktalarımızı söyleyebilirim, mesela Alice In Chains, hardcore grupları üzerinde duruyoruz. Ya da Black Sabbath, Rush gibi grupları seviyoruz. Eski şeyler yani. Biz zaten oturup,"hadi şu reformu yapalım death metalle şunu yenilik olarak getirelim" amacıyla müzik yapmıyoruz.

Bir röportajınızda Afrika müziği ritmleri kullandığınızı okumuştum. Ben albümü dinlerken pek duyamadım...

Kullanmak istiyoruz ama plakta yok. Bu yönde birşeyler kullanacağız ama şimdilik kesin olarak birşey söyleyemeyeceğim.

Morgoth'la iyi arkadaş mısınız?

Onlarla komşu sayılırız. Çok iyi anlaşıyoruz, çok kibar gençler.

Bu yüzden albümdeki iki üç parçada Morgoth'dan etkilenmiş olabilir misiniz?

Morgoth da başka müzik türlerinden etkileniyor bu yüzden Morgoth etkilenme açısından bir şey değil bizim için. Müziğimizde Morgoth etkisi görmüyorum. Çok iyi heriflerler ama onların müziğini dinlemiyorum.

Özellikle ikinci parça bana çok Morgoth'u hatırlattı.

Gitar tekniği ya da harmonik olarak, ton olarak belki ama davul olarak apayrı bir tekniğimiz var. Yani kaynağımız farklı. Bu yüzden şahsen hiç Morgoth etkisi görmüyorum müziğimizde. Bizi etkileyen çok grup var ama Morgoth bunlardan biri değil.

Menajeriniz Andy Siry pek Alman gruplarıyla çalışmıyor. Onunla nasıl bir araya geldiniz?

Rock Hard'a yolladığımız demonun F. Albrecht (Almanya'nın bir numaralı ilanesi - Kerim) satışını yapmak istediğini söyledi. Gerekli bağlantıları kurdu. Andy dediğin gibi hiç alman gruplarıyla çalışmıyor. Çok sıkıcı buluyor alman gruplarını. Yabancı grupları müziksel açıdan daha iyi buluyor.

Son sözlerin...

Röportajdaki en zor soru bu. Aklıma hiçbir şey gelmiyor. Almanya'daki sağ hareketin durmasını, halklar arası anlaşma sağlanmasını diliyorum. İnşaallah kimse ülkemizdeki bu kör delilerden etkilenmez. Röportaj için teşekkürler ve Türkiye'de iyi şanslar.

Sağol Christoph...

Debutları hiçte fena olmayan Dark Millennium ağır ama emin adımlarla ilerliyor. İlerde bu grubun adını çok duyacağız gibi geliyor bana.

Röportaj:KERİM TUNÇAY

BADLUCK

Suru-Çagçağ: 250 milyon meselesiyle başlayalım. Nedir bu miktar gerçekten?

Levent: Evet, bu çok yanlış anlaşılan konulardan biri. 250 milyon bizim harcadığımız miktar değil, yaptığımız prodüksiyonun değeri. Adam da (Rıza Erekli) iyi birşeyler yapmaya, müziğe açık vardı. Onun da büyük desteğiyle yaptık bu albümü.

S: Peki cebinizden gerçekten çıkan para nedir?

L: Çalıştığımız stüdyonun dışardakilerden hiçbir farkı yoktu ve saatı çok pahalıydı, ama dediğim ya Rıza abi'nin büyük arzusu vardı ve bize çok toleranslı davrandı. Harcadığımız para yaklaşık 40-50 milyon. Ama aynı kalitede albüm yapmak isteyen bir grup 250 milyonu gözden çıkartmak zorunda. Mesela bir "Gonna Tell"in 25 ayrı mix'i yapıldı, seçilenin de 14 ayrı miksajı yapıldı. Artı albüm kayıtları dışında TV için mono miksimiz de var. Yoksa stereo kayıtların TV'de çaldığınızda miksaj bozuluyor, gitarlar kayboluyor.

Barış: Bir de şu var, 250 milyon senin geçen ay senin yazdığın gibi iyi rock için kriter değil. Yani yanlış anlaşılmasın, her 250 milyon harcayan iyi albüm yapar demiyoruz, 250 milyon harcanmadan "Badluck"ın kayıt kalitesiyle, miksajıyla eşdeğer albüm yapılamaz diyoruz biz. Bu nokta çok mühim.

Ç: Peki bu kadar harcamayla dışarda yapamaz mıydınız kayıtları?

L: Daha kötü olurdu. Çünkü dışarda yaşamak kolay değil. Üstelik 5 kişi birden. O parayla dışarı çıkıp hem yaşayacaksın, hem de iyi bir stüdyoda kayıt yapacaksın. İmkansız.

B: Hem 250 milyon elimizde nakit yoktu ki, yurtdışında yol, yemek, kalma derken bilirdi paramız. Çalışmaya kalksan müzikten ödün vermen gerekecek. Profesyonelliğimizi korumak durumundaydık. Çünkü müzik ödün kabul etmiyor.

L: Ben İngiltere'de çalıştığım zamanlar eve geldiğimde gitar çalmak gelmiyordu içimden. Aslında biz Türkiye'den ümidi kesmiştik. Yıldız Üniversitesi'nin yarışmasına "Türkiye'de son konser" kararıyla çıkmıştık. Birara Arbak, dedesinin Çankırı'daki arsasını filan satmaya falan düşünün. Hatta başımızında ayrılık nedeni dışarı bizimle gelemeyecek oluşuydu. Baktık bu ülkede işler yürümüyor, İngiltere'de barlarda çalmaya karar verdik. Ama Yıldız Üni. Yarışması'nda Türk Halk Müziği sanatçılarından kurulu jüriye karşın kazandığımız başarı bize bu ülkede kalıp zorluklara karşın birşeyler yaparsak karşılığını alabileceğimizi gösterdi. Ama yine de Türkiye'de 250 milyondan aşağı çıkartmak zordu. İstediğimiz albümü, yine de gitsek mi düşünüyorduk.

Arbak: Eğer iyi birşeyler yaparsak insanların bize karşılık vereceğini gördük. Ve Yıldız Üni. Yarışması ile Laneth'de çıkan ilk röportajımızın ardından para biriktirmeye başladık.

L: Evet, dışarı gitmekten vazgeçince para biriktirmeye başladık. İşte gün oldu dolmuşa binmedik, çalışma yerine yürüyerek gittik. Konserlerden alınan para hiç dokunulmadan bir köşeye koyuldu. Bizi Türkiye'ye bağlayan birşeyler var. Yarı bitirip bırakıp gidemedik. İz bırakmak istiyorduk ülkemizde. Bir de dışarıda iyi bir albümün maliyeti zaten minimum 1 milyar. Dışarda 250 milyona bu kalitede kaset yapmak imkansızdı. Ve 6 ay boyunca bu kalitede bir stüdyoda çalışamazdık. Bakın bir de şu var, Türkiye'de imkansız kılınan yok. Aqua'yı dinliyorum bir süredir. Yıllardır yapılan birçok kasetten daha iyiymiş. Ve bilmem ne kadar sene önce yapılan kaset yanı.

B: Klips de öyle. Kaset'in Klips bölümü 86 senesine göre çok daha ilerde bir albümdü. Mesih Kibar'ın stüdyosunda yapılmış bir kayıt abi. Yürü ve bul. Zorlasan imkan bulursun. Bu kadar.

S: Albüme dönelim. Genelde herkes vokallere takılıyor, siz ne düşünüyorsunuz?

L: Bizim için problem olsaydı hiç çıkartmazdık. Bu kadar basit. Yani bu albümde hata yok. Sen vokaller diyorsun, ben de diyorum ki o bir tercihtir.

S: Vokallerin önde olması bir terör müydü?

B: Dinlerken kesinlikle değil abi. Kimde vokaller geride buluyor. Kişiye göre değişiyor bu. Bizce hata yok, vokallerin sounddaki yeri tamamen bizim tercihimiz.

(Levent o sırada Whitesnake'in 1987 albümünden bir bölüm dinletiyor. Simballer gerçekten de çok önde.)

L: Bakın abi, bu simballer dünyada hiçbir albümde bu kadar önde değildir. Bu bir tercihtir. Önemli olan albümün kalitesi. Kaseti alıp dinlediğinde yabancı herhangi bir gruptan ayırt edebiliyor musun? Bizim en büyük işaretimiz buydu. "Bunu yapabilir miyiz?" diyorduk. Dinliyoruz ve Mr.Big den büyük bir fark yok kayıt kalitesi olarak miksaj olarak. Daha iyi ya da kötü demiyorum, yanlış anlaşılmasın. Müziği, alın bir köşeye. Tercihsel birşey çünkü. Kim beğenir, kim beğenmez. Onu da dinleyelim. (gerçekten de dinletiyor!)

Ç: Ama bir dakika, Whitesnake'in davulcusu iyi bir davulcu. Ama sizin vokalistiniz o kadar iyi olmadığı için niye önde diyoruz.

B: Anladım, anladım, yani diyorsunuz ki enstrümanında kötü olan bir sounda gömülmeli, iyi olan öne çıkmalı.

Ç: Evet, mesela Levent'in öne çıkması iyi birşey.

L: Peki, vokal melodilerimiz konserlerdekinden çok değişti, o günlerden kalma bir önyargıyla dinlemiş olamazmısınız?

Ç: Hayır, o zaman da beğenmezdik. Daha yırtıcı bir vokal şey olurdu, mesela Bon Jovi'nin, Cinderella'nın vokali mükemmel.

S: Ben, şey, miksajıyla sorunum yok albümün ya da vokalin. Ancak ben vokale takıldım, o da galiba şey... Cenk'in sesini, vokal stilini.

beğenmiyorum.

L: Benim de hiç beğenmediğim vokalistler var. Şöyle söyleyim, TNT çok iyi bir gruptur. Ama vokalistini hiç beğenmem. Mesela Guns n'Roses da öyle. Bende sadece Slash'in gitar soloları vardır. Solisti neden nefret edeyim. Ama bu adamın kötü olduğunu göstermiyor. Tercihsel birşey çünkü. Gerçekten söylüyorum, profesyonel bir çalışma bu. Bizimki olduğu için söylemiyorum, çok içten söylüyorum. Yani içimde bir problem olsaydı, inanın bu albümü kesinlikle ve kesinlikle çıkartmazdık. Benim 12 yıllık birikimim, müzik geçmişim var. Beni rahatsız ederdi açıkçası. Vokaller mesela, sadece bizim elimizden geçmedi ki. Birara zenci bir vokalistimiz vardı. Ankara konserine de geldi bizimle. Ve o da dinledi, hiç birşey bulamadı. Mesela sen Def Leppard'ın son albümünü de beğenmiyorsun, ama bu kötü olduğunu göstermiyor di mi? O da çok profesyonel bir çalışma. Anlatabildim mi? Senin yaptığın eleştiriyi bir anlamda anlıyorum. Herkese beğendiremezsin zaten yaptığını. Türk gruplarında şöyle bir imaj oluştu. Hata tabii kendilerinde, yani ne sizin basında, ne de dinleyicide: "Eğer Türk grubuysa mutlaka bir hata olmalı". Sorumlu Türk grupları ama. Çünkü her röportajında "Yaa şunu yapacaktık, bir dahaki sefere inşallah" diyen onlar. Bu bir önyargı oluşturdu artık. Yani gruplar böyle deyince bir hata bulma zorunluluğu hissediyor basın ya da dinleyen. Ama bir mesela Fahrenheit geldi, gerçekten kotuydüler. Davulcuları düz ritim bile gidemiyordu. Ama bir tek eleştiri bile gelmedi. Dinleyici herhangi birimizi beğenmek zorunda değil, Cenk, ben, Barış, Arbak ya da Burak.

B: Biz profesyonel bir çalışma yaptık. Doğru bizim doğrumuz artık.

S: Yani siz memnun musunuz?

L: Evet, kesinlikle. Kafamızdaki Badluck'ı tamamen ortaya döktük. Daha ötesi belki de 10 sene sonraki halimizle olur belki. Bizim ticari amacımız yok, amaç sadece Türkiye'de iz bırakabilmek. Bu kaset zaten maliyetini karşılamayacak. Zarar etmiş bir kasettir. Gerçekten iz bırakmayacak kaset olsa piyasaya sürmezdik. Şu an Aqua, Hardal diyorsak, en kötü ihtimalle 10 yıl sonra birileri de "Badluck" desin istiyoruz. Birşeyin değeri eldeyken bilinmiyor. İşte Uğur Mumcu öldü, n'oldu? Kitapları satmaya başladı. Peki neredeydi bu kadar adam Mumcu yaşarken? Aynı şekilde Moğollar muhabbetine de çok bozuluyorum ben. 20 sene geçmiş, imza topluyorlar. daha önce neredeydi bu insanlar? 20 yıl sonra birileri "Badluck toplansın" diye imza toplarsa ben onlara şu hareketi yapıcam. (Baş parmağını, işaret parmağıyla orta parmağının arasına sokup penyodik olarak salladı Levent!)

B: Vokaller tamamen tercihtir. Hata değil, tercih. Amaç dünyadaki herkes beğensin falan değil.

A: Tamamen ses rengi olayı bu. Ben de Lars Ulrich'i severim ama Dave Lombardo yu sevmem. Ama kotü davulcu mudur? Hayır. Anlatabildim mi? Michael Bolton'ın ses rengi de iyidir (Ha?!). Kesinlikle profesyonel bir çalışma bu. Yani geriye bakıp da "keşke" dediğimiz hiçbir şey yok.

S: "keşkemiz yok" diyorsunuz Pekiii, ilk tanıştığımız günden bu yana bir kasette kullanılacak fotoğraf olayı var aramızda. Şöyle olsun, böyle olsun, kaset kapağında kullandığımız fotoğraf...

L: Onu şöyle açıklayayım, burası Türkiye!

S: Nasıl Türkiye?

L: Orada artık bizden çıkmıştı olay. Olayı verdik, tarif ettik nasıl olacağını, alttaki siyahlık ufak kalacaktı. Kenardaki beyazlar, elektrik düğmesi falan yoktu. Ve biz örneğini göremeden gittik, basıldı. Kaset basılınca gördük biz de. Görme şansımız olmadı.

L: Yoğun bir basım vardı Raks'ta. Bir 500 bin kaset basılıyormuş. Adamlar, "size örnek gönderemiyoruz, ama hiçbir problem yok, güvenin ama istersenız 2 ay sonra basalım sizinkini" dediler. Zaten dinleyici bekliyor. Bizce görüntüye fazla takılmamak lazım.

S-Ç: Ha?

L: Yani bizim için asıl önemli olan kasetin içi. İkinci 5000'de görüntüyü değiştirebilirsiniz ama master'ı değiştiremezdik ki. O hata düzeltiliyor zaten şimdi. Yani bizim elimizde olan kısımlarda hiçbir problem yok. Ama burası Türkiye, işler bozulduğunda gidiyor.

Fonda biri: Çok büyük hata yaa...

L: Keşke biz o şeyi yayınlasaydık, Laneth'e reklam verdiğimiz senin fotoğrafın...

A-B: Keşke yaa...

L: Ama geçmedi ki elimize abi!

S: Ben de kimde bilmiyorum.

L: Olsa kesin onu yayınlardık.

Ç: Bir dergide yayınlanan röportajınızda "Herifler 10 milyona kaset yapıyor" filan demişsiniz. Bu tek bir gruba atılmış bir laf mı? Pentagram üzerine alındı da!

L: Yok hayır! Pentagram 10 milyona değil ki, 20 milyona yaptı.

B: Menajerimizin lafıydı o. Tabii bazı noktalarda fikirlerimiz birbirine uymuyor. O röportajda da en çok onun söylediklerini yazmışlar ki biz o kadar da düzeltmeye çalıştık. Öyle bir sakatlık oldu orada.

L: Menajerin sorumluluğu da bizde oluyor tabii.

B: 10 milyon derken önemli olan para değil. Önemli olan beğenilmesi. Mesela Pentagram dedik ki onlar ilk albümlerini beğenmiyormuş. Beğenmiyorlarsa neden yaptılar? Diyelim ki Dr.Skull röportajlarında "İlk kasette şöyle oldu böyle oldu, beğenmedik" diyor, "Bir dahaki kaset daha iyi olacak" diyor. Niye sonradan beğenmeyeceğin kaseti yayınlıyorsun? Biz bu tür laflara karşı söyledik o lafı. Pentagram niye üzerine alınıyor? Belli bir dinleyici kitlesi var..

L: Evet, bir yanlış anlama olmuş orada.

A: Bizim herhangi bir grupla ya da yaptığı albümle kafiyyen alıp veremediğimiz yok. Zaten muhabbetimiz olan tek grup Pentagram. Bizim rahatsız olduğumuz nokta, grupların 3-5 milyona demo yapıp kaset fiyatına satması...

L: Aslında Laneth olarak öncülük etseniz de birgün tüm topluluklardan 1-2 kişi toplanıp açık oturum gibi yapsak. Benim kafamda 10-15 soru var. İçeriği de Türk rock'u için bugüne dek yapılanlar ve bugünden sonra yapılacaklar. Guven'in yaptıkları gibi değil. Mesela Pentagram Mehter Marşı'nı yorumladı. Bu tür şeyler bu müziğe daha fazla nasıl sokulabilir? Türk gruplarının ihtiyacı var böyle bir açıkoturuma. Öncü olun, yaparım. O zaman her grubun müzik adına neler yapacağı, yapabileceği ortaya çıkar. Biz kimseye bulaşmak, baltalamak istemiyoruz. Türkiye'de rock adına iz bırakmak istiyoruz. Herkese her türlü yardımı yapmak isteriz, herkesin yardımına da açığız. Zaten Ogün'ü, Gür'ü albümde kullanmamızın sebebi, rock gruplarımızın yardımlaşmasına öncülük etmek istememizdi. Sawdust'ın solistini de istiyorduk, asker olduğu için gelemedi. Volvox'tan Şebnem Ankara'da olduğu için gelemedi. Hazy Hill'den kimseyi tanımıyorduk, ulaşamadık.

B: Yüzyüze yapılan eleştiriler daha iyi ve yapıcı. Bir demo oluşumu var mesela şimdi.

L: Neye yarıyor, ne yararı oldu, ne geldi, ne götürdü? Bu demoların götürdüğü çok şey var bizden. Bunu oturup tartışmak lazım. Bak bir arkadaşım kasetçide çalışıyor, bir Badluck'ı almış ve Türk olduğunu öğrenir öğrenmez geri vermiş kaseti. Hiç dinlemeden. Bu çok acıdır. Yanlış anlaşılmasın ben demo olayına karşı değilim. Demoların belli bir kalite ve standart ölçüsünde olması gerektiğini savunuyoruz. Biz şimdi bir grup kuralım, X isim atalım ve şu teybe kayıt yapalım. 5-6 ay Laneth'e reklam verelim, o demo 500 satar. Bir lira da masraf yapmamış, sanat adına hiçbirşey

yapmamış olacağız. Ve kaset fiyatından satacağız. Bu piyasadaki tüm demolar böyle demek değil. Hazy Hill'i beğendim işte...

Ç: Tamam ama insanlar X kötü, Hazy Hill iyi diyebilmeli. Yani olay insanlar genelleştirdiği için kötü. Ama önyargıyla bütün grupları mahkûm ediyor insan olayı.

L: Olayın yasallaştırılabilir bir standarta bağlanmasından yanayım.

A: İnsanlar kasetle demonun farkını anlayabilmeli. Bir Dr Skull uğraşıp kaset yapıyor. Herhangi bir demodan farklı olduğunu insanlara anlatmalı bu standart.

L: Yani herkesin hakkı herkese verilsin. Destek muhabbeti vardı bugüne kadar. Nereye kadar destek? Yani bunun kimseye yardımı olmaz ki? Kötüye kötü denilebilmeli. Anne babanın çocuğuna iyi kötü her hareketinde destek olması gibi düşünülemez. Kalitesiz yapımlara, kötü demoya verilen destek rock'a yarar getirmez ki! Demoların fiyatlarını da eleştiriyorum. Örnek Hazy Hill, 3 parçanın da kayıt kalitesi yetersiz, birtakım hatalar var. Hadi demo diye onları görmeyelim. Profesyonellikten uzak ve 2-3 parça için demo kaset fiyatına satılıyor.

Ç: Ama limited edition olayı var. Mesela sizin bir demonuz olsaydı. Bir demo 18 bin lira. Sonra albümü çıkartsaydınız 25 bin lira. Ondan sonra demoyu 50 bine satmanız gerekirdi. Az bulunan birşey değerli çünkü...

L: Ama Türkiye'deki oluşumu dışardakiyle karıştırmamak lazım. Türkiye'de 25 bin dinleyici varsa, onlar zaten demo-kaset ayrımı yapmıyor, ne çıkarsa alıyor. Türkiye'de her konuda yanlış oluşum var, müzik endüstrisinde de hatalı...

S: Albüme dönelim. "Cry Your Heart out" bana pek Badluck'ı yansıtmıyor gibi geliyor. O parça bence melodik bir hard rock parçasından çok Laura Branigan, Cher parçalarını anımsatıyor, pop yanı...

L: Öyle mi?

B: Aaa.

L: Albümün genel yapısından farklı bir parçayı neden koydunuz, diyeceksin galiba?

S: Evet.

L: Bizim tür kaygımız yok, özellikle şu türü yapıcaz diye biraraya gelmedik. Beraber çalıp beğendiğimiz birşeyi albüme koyuyorduk. Albümde farkedersin, bir sürü alakasız şey var. "Jenny" de öyle mesela. Ticari kaygı olmadığı için tamamen istediklerimizi yaptık.

Ç: Kaset çıkınca Rıza'ya götürdünüz o ne dedi? Onun "keşke" dediği birşey oldu mu?

L: Yok abi kesinlikle olmadı.

B: "Tamam oğlum çok mükemmel" dedi.

L: "Daha ne istiyorsunuz lan" falan dedi.

B: Şu an onun stüdyosunun referansı bu kaset.

Ç: Plak şirketi sorununu nasıl hallettiniz? Hades'in yardımı ne oranda oldu?

L: Tüm plak şirketlerine gittik. Kekeva'yla bile konuştuk. Ciddi bakan tüm şirketler kabul etti yayınlamayı, Kekeva dahil. Zaten Rıza'yı da referans kabul ettiler. Yayınladıkları kasetten kaset başına 500-800 gibi bir rakam verecekleri bize. O şekilde borçlarımızı ödememize imkan yoktu ama.

B: "Sezen Aksu'ya kaset başı 1000 TL veriyoruz, size 800 olacak" dediler. Ama ona bir de 2 milyar para veriyorlar.

L: Çoğu firmaya adınızı kullanıp yayınlayalım dedik albümü. Tüm maliyeti biz karşılayacaktık. Siz de belli bir yüzde alın dedik. Stüdyo masrafı kadar, basına ilan veririz dediler. E, napıyım ben Sabah'ta yayınlanan ilanı. İstediğim seyirciye ulaşamam ki. Belki gazeteye 10 milyona verecek, bana 40 milyon diyecek...

S: Ya Hades?

L: Masrafları üstlenmemizi kabul etti Hades. Sadece posteri bastıracaklardı. Kasetten % 15 pay alıyorlar. Geri kalanı da bize düşüyor. Sanırım 4-5 bin gibi birşey. Bu rakam bugünün şartlarında gerçekten iyi. Hades'i kabul ettik. Ve şu ana kadar da herhangi bir problem yok.

Ç: Peki kaç sattığınızı nasıl anlayacaksınız? Ya 15 bin sattıysa şu anda?

L: Bir kere bandrol numaraları elimizde. Volkan da güvenilir biri. Eskiden beri tanışıyoruz. Artı kasetin basımında biz ustalandık. Kaçar tane bastırdığını biliyoruz. İsteseler sahtekarlık yapabilirler tabii ama bunu isteyen herkes yapabilir.

S: Son olarak, turne ne zaman başlıyor?

L: İstanbul'dan başlayacağız ama menajerimizin gelmesini bekliyoruz. Bu ay içinde gelir artık. Şimdilik planı yapılmış değil.

Ç: Gerçek anlamda bir turne mi olacak? Yani 15'inde Eskişehir, 16'sında Ankara falan gibi mi?

L: Ha, yok öyle değil. Konserler hafta sonu olacak. Bazı yerlerde 2 gün üstüste gibi.

S: Sponsor düşünüyor musunuz?

B: Sponsorlar bizi düşünüyor mu?

L: TV programlarından sonra birşeyler olabilir.

S-Ç: Teşekkürler.

L: Sıkıntı yok.

Röportaj: SÜREYYA İZGİ
ÇAĞLAN TEKİL
Fotoğraf: SÜREYYA İZGİ

KREATOR

Almanya'nın en önemli thrash gruplarından (belki de en önemlisi) Kreator, çıkardığı son albümüyle hayranlarını oldukça şaşırttı doğrusu. "Renewal" ile belki yeni kitlelere hitap etmeyi başardılar ama "Terrible Certainity" ve "Extreme Aggression" gibi albümlere hayran olan eski Kreator fanlarını da (mesela Çağan ve ben) biraz hüsrana uğrattılar. Kreator frontmanı Mille ile "After The Rain" turnesinde Volkingen'deki konser öncesi söyleştim.

Kerim: Bu büyük stil değişimi neden oldu?

Mille: Gerçekten bu albumde büyük bir stil değişimi mi görüyorsun?

Evet, oldukça büyük!

Biz her zaman gelişen bir grubuz. Her zaman yeni şeyler yapan, yeni şeyler denemek, yeni şeylerden etkilenmek isteyen bir grubuz. Biz "Pleasure To Kill"den,"Terrible Certainity"ye geçtiğimiz zaman da insanlar bize büyük ölçüde tutumuzu değiştirdiğimizi söylemişlerdi. "Oh bu ne?" dediler. Sonuçta hepsi Kreator. Hala brutal müzik yapıyoruz, hala ekstremiz. Ama daha kontrollüyüz. Kontrollü bir ekstremlik bizimkisi. Daha çok dinamik çalmak istiyoruz, daha, daha... hımm yani kendimizi daha iyi anlatmaya çalışıyoruz. Yavaş kısımlarla belki hızlı kısımlarla. Hızlı kısımları yavaş çaldığımızda daha efektif bir sonuç alıyoruz. Ben bunu bir "stil değişimi" olarak değil, bir "stil gelişmesi" olarak nitelendiriyorum.

Bence metalden ayrılıp biraz hardcore sınıfına geçiş var.

Böyle de düşünülebilir. Yeni şarkılarda hardcore etkileri var, bu açık. Ama biz her zaman hardcore dinleriz. Albümü kısmen metal, kısmen hardcore; ya bir sınıfa sokmak istemiyorum! Bu metal sınıf andırmasını sevmiyorum, yok işte metal, death, grindcore, hardcore, punk rock... Yani ne sınıf olduğu önemsiz. Biz müzik yapıyoruz. Hardcore'u seviyorum. Extrem olan her tür müziği seviyorum. Death, grindcore, industrial, wave ya da reggae farketmez. Hepsinden etkileniyoruz. Ve biz bir grubuz ve etkileniyoruz ve bunlarla çalışıyoruz, yani kreatif çalışan her grup gibi. Eğer sen müziğin basının ya da TV nin ya da insanların soktuğu black metal, death metal, thrash metal vb. gibi kesin sınıflara sokarsan ya da bu müziği yapacağım diye kendini zorlarsan müziğini geliştiremezsin.

Mesela "hayranlar benden saf bir thrash albümü bekliyor, başka hiçbir türün etkisi olmaması lazım" diyorsan, bu işi orada bitirirsin, hiç gelişemezsin.

Kulturel bir TV programına konuk oldunuz. Yani bir thrash grubu böyle bir TV programında... Pek alışılmamış bir olay, nasıl oldu?

Bize gelip sordular, "katılmak ister misiniz?" diye! Biz de kabul ettik.

Peki bu programa katılmak size birşey kazandırdı mı? Ne düşünüyorsun?

Özel yaşantımızın oldukça içine girdiler. Kreator'un değişik taraflarını gösterdiler. Bizim müzik yapan gayet normal insanlar olduğumuzu gösterdiler. Bazı önyargıları yıktılar. Mesela bazı insanlar bizi rock starları olarak görüyordu. Gayet normal, sıradan insanlar olduğumuzu gördüler.

Eskiden sizin ayda sadece birkaç yüz DM kazandığınız söyleniyordu...

Tabii bu zamanla biraz değişti. Bence paranın önemi yok. Zaten bir müzisyensen bu çarkın içinde en az parayı sen kazanırsın. Parayı kazananlar plak firmaları, promosyon yapanlar, konser düzenleyenlerdir. Parayı onlar götürüyor.

Geçen turneye çıkmayan Chuck için ne diyeceksin? (geçen seneki Kreator'un Almanya turnesinde alt grup olarak Death çıkacaktı. Amerika'daki konserler tamamlanıp tam Avrupa'ya uçulacağı gün Chuck birden ortadan kayboldu. Bu yüzden Death Almanya'da Chuck'sız çaldı. Gitarları Ripping Corpse'un gitaristi, vokalleri de Devastation'ın davulcusu Lui üstlenmişti).

Chuck iyi bir müzisyen, muhtemelen de iyi bir insan. Ama turnede devam etmek istemedi. Bunu kabul etmek lazım. Ama hayranlarını da ortada bırakmamalıydı. Kendisinin halletmesi gereken bir sorun. Benim problemim değil bu.

Birkaç ay önce Sodom Türkiye'ye geldiğinde, konseri düzenleyen şahıs sahneye çıkıp fanlara Şubat ayında Kreator'u getireceğine söz verdi. Türkiye'ye geleceğiniz doğru mu?

Daha bu konu hakkında hiçbir şey duymadım, ama umarım olur. Üzgünüm ama bu konuda hiçbir fikrim yok.

Avrupa turnesine çıkmadan önce İsrail'e gittiniz. Oradaki konser nasıldı?

Süper! Mükemmeldi! 3 konser verdik. Hayfa, Tel Aviv ve Jerusalem de çaldık. Çok iyiydi.

Bu arada bir an sessizlik oluyor ve Mille ile karşılıklı gülüşüyoruz, çünkü aklıma soru gelmiyor...

Yine "Renewal"a dönelim. Bu albümde industrial etkileri de görülüyor. Industrial efektleri konserde de kullanıyor musunuz?

Hayır, hayır, kesinlikle industrial değil! Albümde sadece 2-3 yer var industrial olarak tanımlayabileceğim. Bunlar tam olarak industrial değil; daha doğrusu elektronik müzik etkileri. Biz natürel şarkıların yanısıra elektronik parçalar üzerinde de çalışıyoruz. Ben bunlara industrial değil, elektronik etkileri diyorum.

Bu albümde keyboard kullanmışsınız galiba...

Hayır, kullanmadık! Albümde sen keyboard duyuyor musun?

Hayır, ben duymadım ama bir yerde okumuştum.

Sound kolajlarında kullandık ama böyle krrrrruvvv krrruuvvv gibi efektler yaptık...

Röportaj sonrası Mille ile biraz muhabbet ettik. Türk metal piyasasını falan anlattım. Bana Türkiye'ye bir kez geldiğini söyleyince çok şaşırdım. Evet, Mille bir kez Çanakkale'ye gelmiş ve çok beğenmiş. Uyan Çanakkale, uyaaaan! Kimi kaçırdığının farkında mısın? Son olarak Renewal'ı dinleyin derim ama eski Kreator'u bulamazsanız, söylemedi demeyin!..

Röportaj: KERİM TUNÇAY
Fotoğraf: CHRISTIAN HESS

Meloş

Sevgili Nazan,

Geçen ay buraları çok hareketliydi. Önce sana şok haber veriim: Maruz Müşkul evleniyor. Evet, yanlış duymadın, gönlünü kaptırdığı Aslı ile bu ay içinde evlenecek. Ama ondan daha önemli bi haber var Bildiğin gibi Ankara'da Karum diye bi yer var. Ve o yerin içinde Sicily's Pizza var. İstanbul'da cheese cake eksperi olan Ayşın, Çağlan, Ahmet ve Yeşim, Suadiye'deki pizzacıda cheese cake'in çukulata sosunun bulunmadığını öğrenince Fenerbahçe'deki Sicily's'e gidecek kadar çok seviyolar o tatlıyı. Neyse, büyük umutlarla Ankara'daki Sicily's'te cheese cake bekleyen Ayşın ve Çağlan, tatlının üzerindeki sosun İstanbul'dakiyle aynı kalitede olmadığını görünce şok geçirmişler Çağlan, 'ama bu Sarrillet' diye kötü bi espri bile yapmış Son gün ateşi çıkan Çağlan, bugünlerde kudurdu yine. Hele Ayşın'la aldıkları karar çok ilginç. 'Yani' kelimesini kullandıklarında birbirlerine tokat atacaklar. Nedenini merak ediyosun tabi Anlatım; 12 Şubat akşamı İzkişehir de Flash Radyonun Girdap programına 30 dk. gecikmeyle katılan AyşÖn ve Çağlek, komik bi hava yarattılar program süresince. Çağlan programın ilk 20 dakikasında kurduğu her cümlenin başında, ortasında ve sonunda 'Yani' kelimesini kullandı farkında olmadan. Bir süre sonra Ayşın'a, sonra da sunucu Cumhur'a bulaştı bu hastalık ve program boyunca üçü de hep 'yani'lerle cümleye başlayıp, bıraktılar Hele ikisinin kaçamak ve anlamsız cevapları gerçekten dinlemeye değerdi. Bir dinleyicinin 'Laneth underground mu?' sorusuna Çağlan'ın cevabı 'Hem evet... hem de evet, yani evet' oldu Ve olayı açıkladı:'Çünkü....; çünkü!' Yerlere yıkılıdın gülmekten. Eşlerinin geldiğini, acıklıklarını söylediler program sırasında Çağlan, pul koleksiyonu yaptığını ve Ayşın'ın bunu gönderdiğini söyledi. Ayşın, 'ama hepsi damga pulu' diyince Çağlan'ın suratını göreceksin doğrusu. Ayrıca program sırasında Çağlan, 80 bin lira borçlu olduğu Emre Baturay Altınok'u anons etti ve radyoya gelirse, 100 bin lira vereceğini söyledi. Başka bi programın sunucularından Kaan, 'Merhaba, ben Emre' diye Çağlan'ı kekledi. Neyse ki, Çağlan parayı çıkartırken, herkes gülmeye başladı da, para yanlış yere gitmedi. Çağlan, olay sonrası 'Hiç bu kadar kalabalık bi kitle tarafından işletilmemiştim' demedi ama öyle düşünmüştür mutlaka! Bu arada programın en ilginç yanı ise program dinleyicilerinin tüm dünyadan 2 ay kadar önce Iron Mauden'ın son albumunden parça dinlemeleri oldu. Yanı 'Afraid To Shoot Strangers'ı dünyada ilk edinen ve çaldıran Laneth, ilk yayınlayan Flash Radyo, dinleyenler de Migren dinleyicileri oldu.

Oradan Ankara'ya geçen Çağlan, Ayşın,Polat ve Yeşim, burada o gün tanıştıkları Ayça'nın evinde kaldılar. Muthiş ağırlandılar ve bu nedenle acaip mahcuplar. Buradan teşekkür ediyorlar. 'Hey Ayça, kakao var mı?' diye soruyor Çağlan

Hepsi bu kadar tatlım. Kerim bu ayın 7 veya 8'inde 1,5 aylığına Türkiye'ye geliyor Bundan başka da haber yok. Umarım yazmayı ihmal etmezsin.

Öptüm...

Meloş

24 OCAK-24 ŞUBAT

1. **SUGAR.** COPPER BLUE
2. **RUNNING WILD.** PILE OF SKULLS
3. **D.R.I.** DEFINITION
4. **YOUNG GODS.** TV SKY
5. **THERAPY?.** NURSE
6. **PAVEMENT.** SLANTED AND ENCHANTED
7. **ALICE IN CHAINS.** DIRT
8. **SUICIDAL TENDENCIES.** ART OF REBELLION
9. **DANZIG.** II: LUCIFUGE
10. **TESLA.** MECHANICAL RESONANCE
11. **STONE ROSES**
12. **MANIC STREET PREACHERS.** GENERATION...
13. **INSPIRAL CARPETS.** REVENGE OF THE GOLDFISH
14. **PAUL GILBERT.** TRIBUTE TO JIMI HENDRIX
15. **JANE'S ADDICTION.** RITUAL DE LO HABITUAL
16. **AFGHAN WHIGS.** CONGREGATION
17. **JOE SATRIANI.** SURFING WITH THE ALIEN
18. **DREAM THEATER.** WHEN DREAM AND...
19. **PIXIES.** DOOLITTLE
20. **SONIC YOUTH.** GOO
21. **ROBERT JOHNSON.** COMPLETE RECORDİNGS
22. **AFGHAN WHIGS.** UP IN IT
23. **SAVATAGE.** STREETS: A ROCK OPERA
24. **NINE INCH NAILS.** BROKEN
25. **GRUNGE YEARS.** (SUB POP COMPILATION)
26. **THROWING MUSES.** RED HEAVEN
27. **NED'S ATOMIC DUSTBIN.** ARE YOU NORMAL?
28. **DREAM THEATER.** IMAGES AND WORDS
29. **MINISTRY.** THE MIND IS A TERRİBLE THING...
30. **JESUS JONES.** PERVERSE

ZİHNİ MÜZİK MERKEZİ
Mühürdar Cad. Akmar Pasajı No: 70/13
Kadıköy, İSTANBUL Tel: 349 22 68

HAZIHILL

FAN OF YOUR FANCY

15.000TL.+5.000TL.(Posta ücreti dahildir)
P.K. 44 Aşağı Ayrancı
ANKARA

Debutları "Sumerian Cry" gerçekten kötü bir albumdü. "The Astral Sleep"le ise büyük aşama kaydedip ortalamanın üzerinde bir başarı gösterdiler. Üçüncü olarak çıkan "Clouds"ta ise turnaye gözünden vurup Entombed ve Dismember gibi İsveç'in baba gruplarının arasına girmeyi başardılar.
Karlsruhe'deki konserlerinden önce tur otobüsüne gidip kapıyı çalıyoruz (Legacy dergisinden arkadaşım Christian Hess ve ben). İçeriden bakıyorlar ama açmıyorlar. Sırada bekliyorum. Bu röportajı yapacam, başka yolu yok. Otobüse biri geliyor ve kendimizi tanıtıp röportaj yapmak istediğimizi söylüyoruz. Nihayet Tiamat'ın vokal/gitarı Johan huzuruna (!) davet ediyorbiz.

Kerim: Terebinka adıyla kuruldunuz ama tam debut öncesi adınızı Tiamat'a çevirdiniz, neden?

Johan: Terebinka bir nazi grubu izlenimi uyandırıyor. Bu ismi seviyordum ama ben Nazi değilim. Bu yüzden ismimizi değiştirdik.

Clouds'un sonucundan memnun musunuz?

Oldukça memnunuz. Özellikle sound çok iyi oldu.

"Astral Sleep"le mukayese yapar mısın?

Yeni albümden bir öncekine oranla çok daha memnunuz, özellikle gitar soundunu büyük ölçüde düzelttik. Tüm grup üyeleri teknik özelliklerini geliştirdi. "Astral Sleep" kötü bir albüm değildi. Parçalardan memnunduk ama prodüksiyondan değil.

"Clouds"taki son parça "Undressed"de İspanyol gitar kullanıyorsunuz. Bir death metal albümünde akustik kısımlarda İspanyol gitar kullanmak sizce iyi bir fikir mi?

Bence biz bir death metal grubu değiliz. Biz ne istersek onu kullanırız. İyi ses çıkardığınamandığımızherşeyi kullanırız, hangi enstürüman olduğu önemli değil.

Albüm "Clouds" adıyla çıktı ama siz "In A Dream" adıyla çıkmasını istemişsiniz galiba...

Kayıtlar esnasında önce "Clouds" adını verdik, sonra "In A Dream"e çevirdik. Sonra yine "Clouds"a çevirdik. "Clouds" zaten ilk adıydı.

Sen hangisini daha çok seviyorsun?

"Clouds"un daha iyi olduğunu düşünüyorum.

Geçen yıl Death ile çıktığınız turnede özellikle Völkingen'de seyirciyi pek memnun edemediniz. Gitarist albümde attığı soloları atamadı, davulcu hep ritm kaçırdı. O şanssız bir konser günü müydü, yoksa Tiamat konserlerde albümdeki performansı gösteremiyor diyebilir miyiz?

Ne demek istediğini pek anlamadım. Sana katılmıyorum.

Death'den Chuck hakkında ne düşünüyorsun? Onunla turneye çıkan gruplar oldukça şikayetçiler. Sen ne diyorsun?

Bence Chuck çok iyi bir heri. Chuck ile hiçbir problemimiz olmadı.

Chuck yaptığı kaprislerle resmen burada istenmeyen adam. Onun hakkında hiç kimse bu kadar olumlu bir söz söylememişti. Neyse bu röportaja ek emek istediğin birşey var mı?

Pek yok! Türkiye dekilere selam. Eğer mümkünse kasetimizi alın. Bilmiyorum orada bizim albümü almak mümkün mü? Birgün orada çalmayı umit ediyorum.

Bu Johan çok kısa bir heri doğrusu. Lafları ağzından kerpetenle aldık resmen. Sizin de okuduğunuz gibi iki cümleyi zor biraraya getirip zor cevap verdi sorulara. Herifle kuzeyden gelenlerde olan donukluk ve yavaşlık var. (Hazy Ekim Johan'ın yanında çenesi düşük kalır.)

"Clouds" gerçekten dikkate değer bir albüm. Hellslaughter lakaplı Johan'ın cinsinin albümü almanız için bir engel değil.

Röportaj:KERIM TUNÇAY
Fotoğraf: CHRISTIAN HESS

KENAN EVREN LİSELİLER YAZSIN BANA...

Yeşim çok oburSun...

Mereba Laneth,
Hemen korkmayın, 4 sayfalık defter ortasının sadece 1 sayfası dolu, başka kaat bulamadım, naapim ki?
Ben çokça speed ve thrash, azca rock ve slow dinleyen, kendi halinde (tartışılır) bir vatandaşım. Ağbi çok garip, butun millet bi ture tutturur gider, ben Queen - Sepultura (bi gün gelipte bu ikisini yanyana goruceeniz aklınızın kenarından geçmemişti di mi?) arası her bişiler'i dinliyom iyi mi? Bizden de Necropsy, Pentagram,Hazy Hill ve Dr Skull'ü beğeniyom.
Ben niye yazıyodum yaa? Ha, (zıtt kirpit!) soru sorcektim. Zaten bugün evde temizlik var, odadan dışarı çıkamıyom (sıra benim odaya gelince zorla çıkartılıyorum) Ossun, ben de muzik dinler, Laneth falan okurum, boolecene de, n'olur? Sıkılmam, di mi? Bu arada dergi mega! Afferım boyle devam edin! Sizi Seviyos!
İşte soru(n)larım;
bir... Lanethillerden biri olup dergiye yazı yazabilmem (ya da yazabilememem) için ne gerekiyo? (oole bıyık altından gulmeyin, yeterli birikimim var, oole de bir yazarım ki sormayın gelsin!)
iki... Tartışma başlatmaya bayılırım! Tek şarkı için kaset alıp "grup dinliyom" diyenler SIMPLY FUCK OFF!
Metallica sadece "Nothing Else Matters" ya da Guns n'Roses sadece "November Rain" dutdir, tamam mı? Laneth ne der bu işe?
uç... Slayer'dan haber yok mu? Herifler studyo albumunu 2 yıl once çıkarttılar, sonra da ustune yattılar. Yeni albüm isteruk, yeni baterist istemeyruk!
dort... Queen, Extreme, Megadeth, Necropsy ve Pentagram babadır
beş... Ne kelek sorular di mi?
altı... olamaz yoxa bu son soru mu?
yedi... hayır, dur!
CUN8
İSTANBUL
MAC

1) Laneth'e yazı gönderıcek serbest, hatta yayınlananlara para bile var (ama Çağlan bize vermiyor, size veriyor, aslında herkese veriyor). Roportaj yapmanız herhalde zor olur onun için daha çok araştırma/tarihçe tipi şeyler yazmaya çalışın
2) Doğru söze ne denir ki? (Pek tartışma olmadı)
3) Yeni albüm çalışmalara başlamış, istemediğin baterist de Forbidden'dan Paul Bostaph

HIGH'N'DRY

DEF LEPPARD...

Adnakoy Kız Lisesi
Mereba!!!

Esir olmak için [illegible] var [illegible]
Aramızdan kaçı çıkıp grand [illegible]
gittiğim okulda, işimde, zevk [illegible]
bana ölümümde özgürlüm [illegible]
doğruyu söylüyor?
Unutmayın sadece sıkıntı doğrultusunda gulebilenler yaşamayı hak ederler
Murat'MAC'Adanç

Fenerbahçe veya Semiha Şakir
Lisesi'nde okuyan var mı???

Türk gruplarına destek sunuyor... Bulluk - Nuhun Gemisi - Necropsy - Odessia - Second Reslm...

Selam Laneth ve Laneth okuru herifler,
Özellikle sen Mac. Geçen ay sana (aslında Aralık sayısı için Kasım ortasında para göndermeme rağmen dergiyi Ocak başında almam dolayısıyla PK 27'yi senin devraldığını bilmemem sebebiyle mektup Çağlan'ın adına yazılmıştı ama olsun tilkinin donup dolaşıp geleceği yer kurkçu dukkanıdır (ne alakaysa)) mektup yazdık. Konser organize elcez dedik, paramız yok dedik, Laneth okurları bize para yollar mı dedik, sen mektubu yayınlamadın. Eğer mektup eline geçmediği için veya yer darlığı yuzunden yayınlamadıysan ozur. Bu arada Slayer gelirse ben Dave'e vericem ama sen de bu mektubu yayınla. Önceki mektupta yukarda yazdıklarıma ek olarak eğer konser duzenlenecek kadar para gonderilmezse gonderenlerin gonderdiklerini geri gondereceğimi, konser duzenlenirse diğer illerde benzer kampanyalar duzenlenirse kimse desteklemese bile en azından Kocaeli seyircisinin arkanızda (o manada değil tabii ki) olacağından emin olabilirsiniz demiştim. Yapacağımız konser kesinlikle ticari amaçlı olmayacak. Geliri, yeni bir konser duzenlemekle, yeni konserin geliri daha yeni konser duzenlemekte kullanılacak. Son olarak Laneth hakkında bişeyler soylemek istiyorum. Laneth artık bi ekol oldu. PK 27'yi okuyorum da, her mektupta Laneth usluplu(parantez içi espriler vs) göze çarpıyor. Neyse fazla uzatmıyım(yazıyı, başka şeyi değil), hep boyle devam edin.
Kampanya için adresim
ENİS KIZILKAYA
İnkılap sok. Ozgür Sitesi
A Bl. No:8 Korfez 41740 Kocaeli

BW...UAAAZ

Kenan Evren Lisesi
baba okuldur.

Selam Lanethliler,
Ablamın tum laflarına rağmen size yazıyorum (bana "Laneth'e yazı mı yazılır" diyor da!) Çunku sizleri, 24 Ocak 93'deki anılarımdan mahrum bırakmak istemedim.
Evet, bizim zavallı Ankara'mızda doğru durust konser verilmez, verildiği de 2 konser aynı gune konur. Hem de konserler arasında 2 saat fark ve 45 dk. yol. Neyse, biz 2 konsere de gitmeye karar verdik. Once saat 14.00'de Thapsus ve L.A.S.H. konserindeydik. Çok iyi olmasa da, iyiydiler. LASH'in basçısının gelmeyişi bir yerde iyi oldu çunku, bizle bir metal muhabbeti yaptılar. LASH'in son parçasını dinlemeden oradan ayrılmak zorunda kaldık çunku saat 16.00'da 45 dk.lık yoldan sonra ulaşabileceğimiz Bulutsuzluk Özlemi konserine yetişmek zorundaydık. Bir otobus, bir dolmuş sonra R.O. konserine 1 saat gecikmeli olarak yetiştik. Konser gerçekten mukemmeldi. Seyirci çok iyiydi ve biz en ondeydik. Konuştuklarımızı Nejat duyabiliyordu. 3 saatlik konserin 2 saatini izleyebildik ama hiç yoktan iyidir. Onu asla unutmayacağım çunku, hayallerimin erkeğini gordum konserde (tabu kapılmıştı). Neyse, şimdi onu boşverelim. Konserin sonunda imza almaya gidecektim ama ablam bel çantasını kaybedince imza mimza yattı. Çunku çantanın içinde kızın walkman'i vardı ve bana laf yağdırıyordu. Tum Turk gruplarından bir ricam olacak özellikle Ankaralılar'ı Lutfen, zaten az konser olanağı olan zavallı Ankara'da aynı gunde ve az saat aralıklarıyla (bir de) konserler vermeyin. Yetişmesi zor oluyor.
Ayrıca Laneth'den ricam: lutfen Ankara konserlerine de yer verin. Bizim grupları kapak yapmış olabilirsiniz ama dergi tıkır tıkır İstanbul kokuyor (bilmem anlatabildim mi?)
Ayrıca bir sorum olacak. Laneth'e yazar olmak için ne gerekiyor?
Bol muzikli gunler, mutlu olun ama kendiniz olun.
EVREN SAHAN

ONSLAUGHT VE SABBAT DİNLEYİN...

KENAN EVREN VE 50.YIL TAMRAN LİSELİLER...
BANA MUTLAKA YAZIN KEMAL ŞİRİN VE NAZIF ATASOY HİKAYELERİ
ANLATIRIM SİZE — Çağlan

WASP

Sevgili Laneth'liler,
Dergimizin hemen hemen 1 ya da 2 eksiği dışında birçok sayısını aldım. Çok süper metal ve rock dinleyicisiyiz. Bilhassa Türk grupların elimizden geldiğince dinliyoruz. Bunları da genelde sizin dergilerden daha iyi takip ediyoruz. Biz İstanbullu, Ankaralı ve Eskişehirli olmak üzere 8 kişilik bir arkadaş grubuyuz. Aynı zamanda Anadolu Üniversitesi'nde okuyoruz. Size geçenlerdeki Eskişehir Rock Şöleni'nden bahsetmek istiyoruz (9 Ocak'taki). Rock Şöleni'ne Hazy Hill, Export ve Dead Army Boots katıldı. O gün bizimle gelen birçok arkadaş muazzam bir konser gördü. Bilhassa dikkatimi Export adlı bir grup çekti. Export'un şarkıları hem bizi coşturdu, hem de düşündürdü. Abartmıyoruz, bizce şu an en iyi Türkçe sözlü rock yapan grup diyebiliriz. Sahne hakimiyetleri iyi, şarkı sözleri ve parçaları mükemmel. O salonun halini büyük bir coşkuyla kaplattılar. Zonta ve Hasiktir Git parçaları mükemmel. Ben ve arkadaşlarım bu grubu Eskişehir'de tanıdık, daha önce Sabah'ın Rock Şöleni'ne katılmışlar. Gayet mütevazi bir grup. Bizim sizden ricamız bu grubu konserlerde tekrar görmek istiyoruz.
OZLEM DAN VE ARKADAŞLARI

KITABINI YAZACAK. HERİF- HER Bİ BOKU BİLİYO.

ŞEFÜLTURA BU. BORU DİL

Pentagram konseri süperdi.

Scott Burns baba

DISGUST

KISA, OZAMA TEHDİTKAR
CANAN BALKAN: Bizimle tanışmak istediğiniz yazınca koçunuz kalkıyo. Normal bi insanla nasıl tanışıyosan bizimle de öyle tanışabilirsin. Mesela Cumartesi akşamları genelde Kemancı'dayız. Bekleriz, gel ve tanış.
ONE: Cinsel problemler köşesi biraz ayıp kaçmazmı sence? Ayrıca yazdıklarına bakılırsa sen bizden daha bilgilisin bu konuda. Kendimiz henüz böyle bi ilişki için hazır hissetmiyos
AHMET BEYAZ VE GÖKÇER ERDEM: Ya biz de gorduk, şekiyaz!
R.I.P: Türk gruplarına desteğe devam. Faal olanlarını yeterince tanıtıyoruz zaten. Sorularının cevapları daha önceki sayılarda var bi. Seni seviyos, unutma sakın!
MUSTAFA PEKTEZEL: Şeytan bizimle kardeşim! Death metale fazla yer ayırdığımızı söyleyen sen, bu ve bundan sonraki sayıları görünce ne yapacaksın acaba? Sevgiler
ÖZGÜR ÜÇLERTOPRAĞI: "Çağlan Tekir(mir)'in espirilerine bayılıyorum. Çok düzeysiz, pis ve rahatsız edici, devamı!". Özgür, hayatımda duyduğum en güzel iltifatı sen etmişsin. O cümleni yayınlamadan edemedim. Sağol koçum. Migren bize bilgi yollarsa tanımız ve onlara yayın hayatlarında başarılar dileriz. Bana bi tane yollasan ne kıyak olur ama! Death metal ağırlığı seni yeterince sarsar umarım. Yazmaya devam et!
ÖZDEMİR ALŞAN: Koçum dergilerin eline ulaşmıyorsa, bi daha para yollama, hatta Laneth okuma! Bu satırları okurken dergin hala gelmediyse yolladığın paranın 2 katını yolluycam. Benedetton'da 1 paragraf eksik dizilmiş, farkedememiş olmana şaşırdım. Al The Guess'n albümünü atlamadık ki, bile bile yazmadık. Ordaki cümleyi baştan oku. Cadaver konusunda haklı olabilirsin. Yazdığın grupların çoğu burda da yok. Hepsi bu sayıdan itibaren sırayla sayfalara dizilecek, yeter ki sabretmeyi öğren. Herşeye rağmen, kendine iyi bak!

Venom

Venom'un son albümü pürel

1250

Herşeyden önce böyle tashak bir dergiyle bize hitap ettiğiniz için bütün Laneth'e hol, hol, daha hol Laneth'li günler. Bana bu buram buram bok kokan dergiye alışkanlık kapmamı sağlayan Death Project elemanı Serhat'a en derin lanethlerimi sunmadan geçemeyeceğim
Bu mektubumda biraz nostaljik takılıcam. Siz o zamanlar var mıydınız, yok muydunuz bilmem ama bir zamanlar Türkiye'de Rock City diye bir yer vardı. Burası Bursa hiç duymadınız mı? Herneyse o zamanlar İstanbul ve Ankara'dan birçok baba grup gelir, Bursalı gruplarla konser verirlerdi. Hatta I. ve II. Türkiye Rock Festivalleri bile Bursa'da yapıldı. Bursa Türkiye'ye birçok baba grup verdi. Sonra siz dahil herkes bunu unuttu. Bermuda üçgeni gibi İstanbul - Ankara - İzmir etrafında dönüyorsunuz. Bursa nerdee lan?
Bursa'da Laneth satıldığının farkında mısınız?
Bursa'da bize hitap edemeyen 3 tane boktan radyo var. Hepsi birbirinden berbat. Genç FM diye birşey duyduk. Genç FM elemanlarına Bursa'da yayın yapmalarını söyler misin?
Cehennemde görüşmek üzere...
UTUK BEKİL
BURSA
Bandaj, Sedat Sarıca, Kurtuluş Açıkhava... Nasıl unutulur? Biz o konserlerin çoğuna otobüs kaldırdık, en baba konserleri orada seyrettik. Pentagram ve Metalcore'u çılgınca destekledik. Unutur muyuz hiç Bursa'yı? Ama senin de belirttiğin gibi şu anda hiç faaliyet yok. Siz Hakimiyet'i kafalayın, biz Laneth Konseri yaparız...

Selam bütün Lanethli dostlar,
Ben Burcu. Bu mektup, yazdığım ender mektuplardan, dalga geçmeyin sanızınız saçarım. Nefret ediyorum! Metalcilere hata ve ısrarla önyargılı bakıp sıkecekmiş davranmalardan (yoh, laflar karıştı), bütün yalancılardan, öğretmenlerden, okuldan, Bahçelievler Deneme Lisesi'nin (ha bizim okul olur) gotu kalkmış gitarist buzunlularından, Slayer ve Megadeth'e laf atıp "Beni açmıyor bu müzik be" diyen piçlerden, bir kaseti 40 bin lira yapanlardan, bir konser düzenlemeye çalışıp işi bok eden saçı uzun aklı kısalardan, okulu astığımızda tepemize binip teskere isteyen herliflerden, Tunel'de turlayıp tüm uzun saçlıların arkasından laf atan ibnelerden nefret ediyorum. İçimi kustuğum yeter, şimdi sorulara geçelim...
1- Slayer'ın tüm albümlerini tarihleriyle yazınız? Lütfen!
2- Sex Pistols'ın "Kiss This"i ne zaman çıkacak?
3- Ben Slayer'a tapıyom, en sevdiğiniz Slayer şarkıları neler? (Aralık'taki Ekin Atalar kusura galma! Bu soru senden apartıldı!)
4- Ne zaman konser olacak? Özellikle Pentagram ve Necropsy'nin?
5- Laneth'e yazı gönderebilir miyiz? (Birkaç yıl sonra biz de böyle bir iğrenç ve yine iğrenç, pis underground çıkarıcaz yaa! He he Çağlan'a bir bayan rakip).
Sorular bu kadar! Herkese Lanethli günler. Ayrıca Reyda, Our Dear Bassist, Koyun Sürüsü, Sürü (bu gerçek Sürü), Tüm Exodus, Slayer, Sex Pistols ve Megadethçilere en iyi (!) Lanethlerimle!...
BURCU SARAR
ORTAKÖY/İSTANBUL
1- Show No Mercy (1983), Hell Awaits (1985),Reign In Blood (1986),South Of Heaven (1988),Seasons In The Abyss (1990),Decade Of Aggression (1991). Bi de grup,Rick Rubin ile koptuğu Def Jam'e geçince, Rick Rubin'in aspeth olsun diye grubun eski kayıtlarından oluşan konser albümü Live Undead'i 1989 da piyasaya sürdü. Ayrıca grubun en az Venom kadar korsan yayınlanmış derlemeleri ve konser albümleri var.
2- Çıktı bile! Sen oyalanma, alacaksan Rakes etiketiyle çıkmış olan yasal baskısını al.
3- Ben de (Çağlan) Slayer'a tapıyom. Tüm şarkılarını seviyom ama en çok Necrophiliac, Angel Of Death, Raining Blood, Live Undead ve Show No Mercy'de yeralan tüm parçalarını.
4- Her iki grubun da geçen ay içinde konserleri oldu.
5- Tabii gönderebilirsiniz. Özellikle ANA/BABA MUHABBETİ adıyla başlayacak olan yazı dizimiz genelde sizlerden gelen yazılarla oluşacak ve bu köşede yayınlanan yazılara telif ödenecek. Açıklama ilerki sayılarda..

Mahşer iyi, hoş... Kalmasın... Zaten kalmaz... Yaşasın Kefe ve Gelesi... Ali hapu hut...

VENOM HAKKINDA KİTAP YAZSAN NE OLUR? Kerim Death metal üniversitesi'nin bi bürosu...

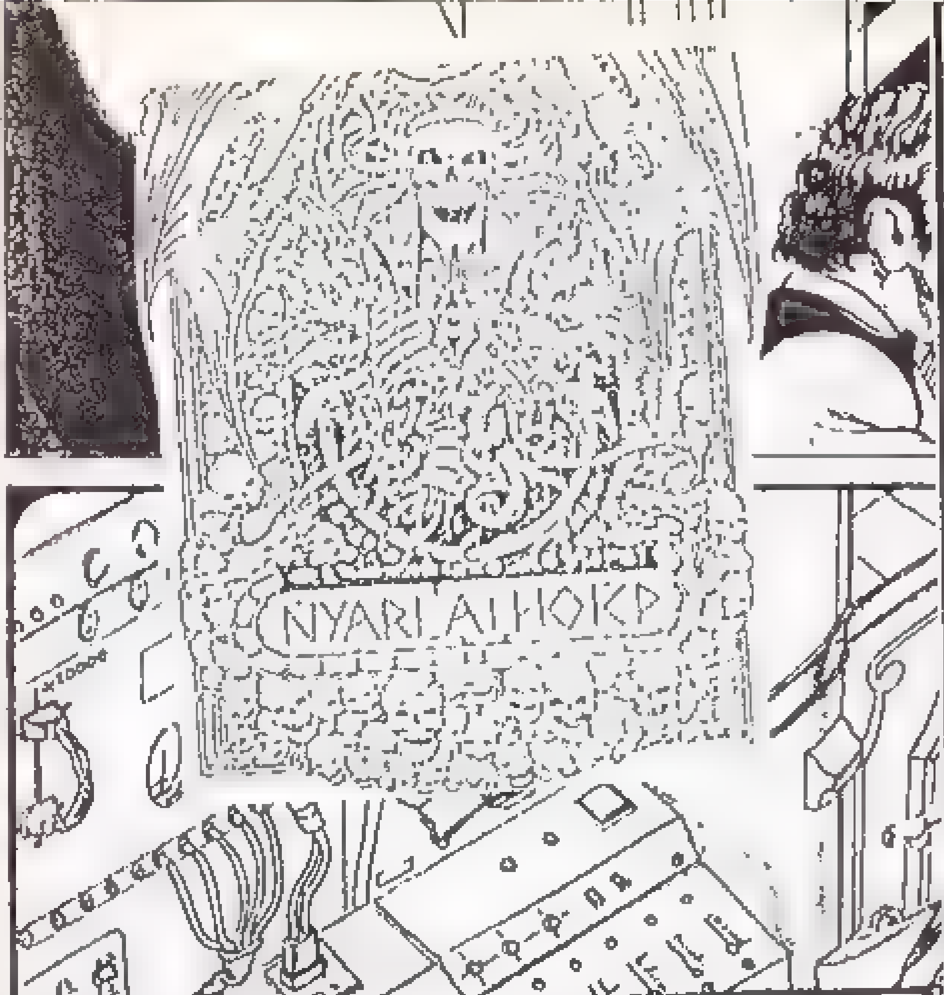

Niba,
İşte buldum galiba. Ocak ayı haber sayfasında MOD'un 3. albumu "Rhythm.." diye yazmışsınız. MOD'nin zaten "USA For MOD", "Surfin' MOD" ve "Gross.." diye 3 albumu yok mu? Yoksa ben mi yanıldım?
Hani şeytanla ilgili yazılar yazacaktınız? İstek olursa dediniz, hiç mi istek olmuyor? Ben istiyorum işte!
Çağlan Tekil niye daha çok yazı yazmıyor? Niye o editor?
Kerim Tunçay'ın Almanya adresini yayınlayın lutfen. Gerçekten kendi yazılarınızı yayınlar mısınız diye bir soru sormayacağım, çunku derginizin ilk zamanlarındaki gibi kendimi sizden daha çok bilgili zannetme hissim artık yok. Doğal olarak oluyor dolayısıyla sizde yabancı dergileri sıkıca takip ediyorsunuz ve belki de değil zorunlu olarak en iyiler gibisiniz yaşlarınız dolayısıyla. Sizden başka adam mı yok? Var. İpini koparan çıkarıyor dergi ve biraz da diğerlerine bok atıp, klasik çevirilerle halt yediğini sanıyor. Ben Disguast, M.Metal, Gorgor ve Anestezi de alıyorum. Bir de S.İmge tabii ki. Aptüllica, Ç.Tekil, K.Tunçay gibi sizlerin klas farkı herkesin gözüne çarpar herhalde. Bir de Maruz Muşkül'un yazılarını seviyorum, çunku kendimi ona benzetiyorum. Sizi bu işe bağlayan, bu işe gonül vermenizdir herhalde. Bunun için de, daha önce yapmamış olduğum gibi, sizi kendimce tasarladığımı, yanıtlamayacağınızı sandığım cins sorularla mahçup edecek şeyler yapmayacağım bu sefer. Buraya kadar yazdım nedenlerini bunu mektupta, sakın ustunluğunuzu kabullendiğimi de sanmayın. Sizin de bir anlamda benim durumumda olduğunuzu zannediyorum. Bu bulmacalarınızda soruların kolaylaşıp cevaplamaya tenezzul etmeyişimden (bu soruları hazırlayan bazı çomezlerdende -sizce "kek"- olabilir belki) olabilir. Yani ben de kendimi siz zannediyorum.
Neyse daha yazacak çok şey var, daha sonra yazarım.
BERK ÇELİKOĞLU
KÜTAHYA

Birkaç gundür duşunuyorum, Türk pop ve rock müziğinin acı halini. Sanatçıların, şarkıların da anlamsız birkaç laf kullanarak yaptıkları kasetlen sadece halkı kazıkladıklarını bildikleri halde kaseti alıp dinleyen halka acıyorum. Ben bunlara sanatçı bile diyemem. Hey Corç, Abone, Bohone gibi şarkılardan kazandıkları onca paraya acıyorum. Ve şimdi sizden isteğim Cem Karaca, Erkin Koray gibi gerçek babaların kasetlerini alıp, onlara gereken her türlü maddi yardımın, manevi yardımın yapılması, çunkü onlar gerçek babalar! Onlara sahip çıkmalıyız. Benimle aynı fikirde olanlar bize yazsın.
1) Megadeth'in logosu kim?
2) Beyza'yı bana ayarlar mısın, lutfen onu seviyorum.
3) Metal Church hakkında yazı ne zaman yazacaksınız?
4) Bir kızı seviyorum. Ama kız siyah kuşak karateci onu sevdiğimi nasıl söyleyebilirim. Anne! Korkuyorum.
5) Cem Karaca, Erkin Koray ve Laneth babadır.
EMRAH GÜRKAN
Sarıgöl Cephanelik sk. no: 15/4 G. Osmanpaşa/ İSTANBUL
MAC. Herkes Emrah'a (ısımden kaybediyor ama bayağı haklı) yazıp onu desteklesin. Ama ben yine de o kadar umutsuz değilim. Turkiye'deki piyasa bir suru boktan dönem atlattı. Bir ara dışarda çıkan şarkılara Turkçe sozler yazarlardı, bir ara harbi Arap müziğine dot sallarlardı, bir ara da Arabesk'e sevdalanmışlardı. Bu kasetlere para veren o kadar adam elbet bir gün (eşşek değiller ya) doğru yolu bulurlar.
1) O Megadeth'in logosu değil, maskotu. Logo başka bir şey. Herneyse, yaratığın adı Vic Rattlehead. Vic, victım'in (kurban) kısaltılmışı. Rattlehead de iskelet olmasından kaynaklanıyor ve genelde kötü rollere çıkıyor.
2) Ben Beyza'yı hiç gormedim, şimdilik ayarlamayı düşünmüyorum (Çağlan da ayarlamam diyor) ama ekonomik durum böyle giderse...
3) Genelde bir grup hakkında birşeyler yazmamız için herhangi bir işle meşgul olmaları lazım (mesela yeni albüm falan). Eğer yaparlarsa biz de yazarız.

ELEMENTS IN SATANIC AND DEVIL-WORSHIP RITUALISTIC KILLINGS

RITUAL ELEMENTS	SATANIC SECTS	DEVIL-WORSHIP CULTS	SELF-STYLED DEVIL WORSHIP
Animal Sacrifice	Yes	Yes	Yes
Human Sacrifice	Yes	Yes	Yes
Victims	Members	Strangers	Strangers
Blood Sacrifice	Yes	Yes	Yes
Burn Sacrifice	Yes	No	No
Executioner	Priest	Leader	Self Stylist

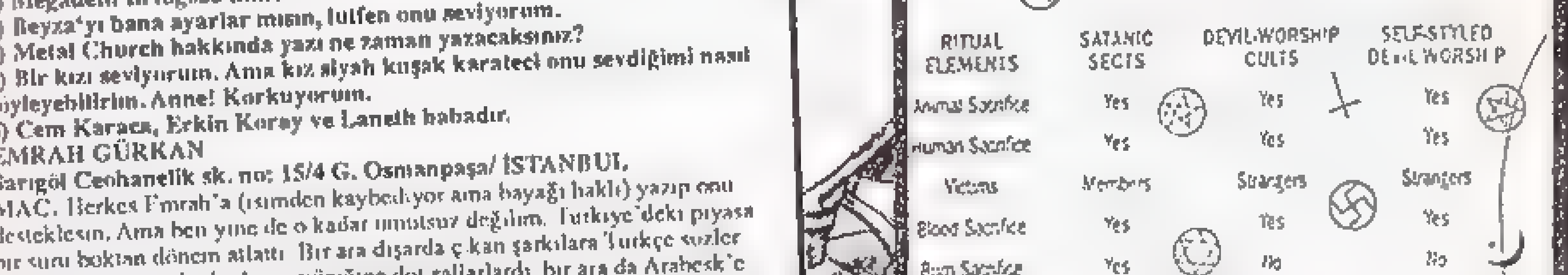

MAC ZONE

Son zamanlarda dergisiz kalan bir suru (valla) Amiga'cı beni arayıp en azından her ay piyasa hakkında bir iki şey yazmam için baskı yapıyor. Ben de bu aydan itibaren bu kutucuktan onlara seslenecem. Bu arada konuyla alakası olmayan Laneth okuyucularının da hoşgörüsüne sığınıyorum.
Bu ayki menumuzde (nasıl laf ama, hatıralarınız depreşti di mi?) Street Fighter II yok, nasıl olsa herkesin ondan haberi var. Ben daha ziyade Ceasar'a dikkatinizi çekecem. Impressions'la tanıştıysanız bilirsiniz, bu firma hep bayağı iyi yapay zekalı, derin stratejiler yapar ama grafik, interface işlerini bir turlu halledemediklerinden oyunları sonunda listenin sonlarında yer alır. İşte Ceasar bu hataya duşmeyen ilk Impressions oyunu. Basacak resmini bulamadım ama SimCity, Powermonger, Civilization karışımı birşeyler olduğunu söyleyebilirim. Hatta biraz abartıp kesin tavsiye bile ederim. Eğer Romalılara karşı özel bir ilginiz yoksa bile (unutmayın Türk evladısınız) bu oyunu bir deneyin.
Bu aylık bu kadar (biraz hazırlıksız yakalandım), gelecek ay size daha detaylı birşeyler hazırlamaya çalışırım. Bu arada Accolade'in Waxworks adlı oyununu Elvira III diye kanıp almayın, çünkü değil. Elvira III daha PC'de bile yok.

En baba EP'ler: Mad Locust Rising/ AGENT STEEL, Mad Butcher/ DESTRUCTION, Eyes Of Horror/ POSSESSED, Garage Days 1/ METALLICA, Post Mortem/ SLAYER, Bööahhh/ METALLIUM...

Guardians Of Hell

SATAN, MY LORD !!!

The Police

Amerika ve death metal yanyana gelince bu turun başşehri Florida akla gelir. Hemen ardından ise Tampa'daki Morrisound Stüdyosu ve "Soundgod" lakaplı Scott Burns adlı prodüktör.

Türün tanrıları sayılan Death, Obituary ve Morbid Angel' defalarca dergimizde okudunuz ve ileride de sık sık okuyacaksınız. Bu grupların tarihçelerini zaten çok iyi bildiğinizden zaman ve yer kaybetmeden diğer gruplara geçiyorum. Tabii benim burada yazdıklarımın çok parçayan, diğerlerinden ayrılan gruplardan sadece birkaçı. Tüm Amerikalı death gruplarından bahsetmeye kalksam 3-4 ay boyunca derginin tüm sayfalarının bana ayrılması gerekir.

* Death grubunun davulcusu Bill Andrews ve gitarist Allen West tarafından kurulan **Massacre**, 1985'te Kam Lee'nin gruba girip vokalleri almasına kadar cover parçalar yaparak zorzor ayakta durabildi. Bir demo yapıldı ve ardından Death'den ayrılan Rick Rozz gruba dahil olurken kurucu üyelerden Allen West Obituary'e geçerek grubu bıraktı. İkinci demolar ya EP'sinden sonra yine grupta ayrılık rüzgarları esmeye başladı çünkü Rick ile Kam, Bill ve Terry ile anlaşamayacakların aynı grupla çalamayacaklarını açıkladılar.

* Fanların sevdiği, müzisyenlerin nefret ettiği bir grup Louisiana'lı **Incubus**. Moysis ve Francis kardeşler grubun beynini oluşturmakta ve sevilmemelerinin nedeni, çok zor ve geçimsiz insanlar olmaları. Bu yüzden uzun süre bu kardeşlere dayanıp grupta kalan adam yok! Başı sorunlara rağmen iyi, kötü iki albüm çıkarmayı başardılar. İlki "Serpent Temptation", grindcore elementleri taşıyan bir thrash albümü. Bu albümden sonra plak şirketlerinden ayrılıp Nuclear Blast'e geçtiler. İkinci albümün kayıt zamanı gelip çattığında yine başıdan yoksun stüdyonun yolunu tuttu gençler. Francis vokal ve gitarın yanında bir de bas kısımlarını çalmak zorunda kaldı. Buna rağmen veya bu sebepten dolayı, "Beyond The Unknown" çok baba bir death/thrash albümü oldu. 1991'de Disharmonic Orchestra ile çıkılan Avrupa turnesinde basçı Mark Lavenia da kendini gösterdi.

Eğer hala bu iki geçimsiz kardeşe dayanabiliyorsa gruptadır.

* Aralık 1988'de Chris Barnes (vokal), Bob Rusay (gitar), Jack Owen (gitar) Alex Webster (bas) ve Paul Mazurkiewicz (davul) tarafından kurulan **Cannibal Corpse**, Metal Blade etiketiyle debut LP'leri "Eaten Back To Life"ı çıkarttı. Basın yerden yere vurdu grubu (Laneth hariç Amerika turnesinde grubu yakalayıp röportaj yapmıştı pis derginiz). Sadece Amerika'da 20 bin adet satan bu albüm ikinci albümleri "Butchered At Birth"ü de grup, debutlarında olduğu gibi Morrisound da Scott Burns eşliğinde kaydetti'er. Grubun ekstrem müziğinin yanısıra ekstrem kapak resimleri ve şarkı sözleri çok konuşuluyor. Zombiler, vahşi, iğrenç şarkı sözleri muhafazakar çevreler tahrik ediyor, death fanlarını ise gaza getiriyor. Son olarak 1992 sonbaharında çıkarttıkları "Tomb Of The Mutilated" albümünde de grup, ilk iki albümde gösterdiği çizgiyi sürdürüyor. Yine sansür, yine iğrenç kapak ve şarkı sözleri... İlk iki albüme oranla bunda biraz gaz pedalından

ÜLKE ÜLKE death metal

-2-
AMERİKA

Underground piyasasında sıyrılırken, Terry Butler basa geçince klasik **Massacre** kadrosu oluştu. 1987'ye gelindiğinde Kaliforniya'dan dönen Chuck Schuldiner Rick, Terry ve Bill'in aklını çelerek Death'e çağırdı ve **Massacre**'ı bir anda dağıtıverdi! Hiçbir albüm yapmamalarına ve bu işten beş para kazanmamalarına rağmen grup undergroundda efsaneydi. 1991 de şaşırtıcı bir gelişme oldu ve Death'den Terry, Bill ve Rick, Kam Lee ile tekrar biraraya gelerek klasik **Massacre** kadrosunu tekrar kurdular. Amaç 1984-1987 arasındaki tüm klasikleşen parçaları kaydetmekti. Earache bu fırsatı kaçırmayıp grupla anlaştı ve "From Beyond" piyasaya çıktı. Daha sonra çıkan "Inhuman Condition"

ayaklarını çekmişler gibi geldi bana ama yine de çok hızlılar. **Cannibal Corpse**'un ayrıca "Born In A Casket" ve "Dead Forever" adlı konser albümleri var. Bunlardan ilkinde "A Skull Of Maggots", ikincisinde ise "Suffocation" demoları bulunuyor.

Sevmek ya da nefret etmek! Deicide size pek fırsat bir seçim bırakmıyor. Şeytanla ilgiç bir grup k[illegible]underground piyasada sevilmemesine rağmen plakları da iyi satıyor. Grubun en önemli özelliği fanatik satanist geçinmeleri. Bir frontmanleri var Glen Benton (bas/vokal) bir numaralı poser. Herifin sesi gerçekten dahiyane buna birşey diyemem ama kendisine de acaip kıl olmaktayım. Şahsen görüp konuşmaya çalıştığım bu herif, kendini death tanrısı

bulabilirsin. Ama yalnız başına, arkadaşların olmadan. Bir odaya girip tek başına tüm nefretini boşaltırsın, kimseyi incitmeden, iyi pozitif bir şekle sokarsın. Böylece herşeyi daha sağlıklı düşünürsün

Kerim: Albumde parçalarınız melodik ama konserde çok aggresifsiniz. Siz kendi negatif enerjinizden bu şekilde mi kurtuluyorsunuz?

Evan: Evet!

Bobby: Biz Biohazard'ı kurmadan önce negatif enerjimizden nasıl kurtulacağımızı bilmiyorduk. Şiddet ve uyuşturucu kullanıyorduk, depresyon içinde ve mutlu değildik. Sağlıksız ve tehlikesiz bir yaşam sürüyorduk. Biohazard'ı başlattık, duygularımızı döktük, müzikle sözlerle, konserlerle.... Waaaaoooovvvv, şimdi kendimizi rahatlamış ve daha iyi hissediyoruz. Şimdi uyuşturucuya, şiddete ihtiyacımız yok. Salak birşey yapmana gerek yok. Bu bizim için bir terapi. Herkesin böyle bir terapiye ihtiyacı vardır. Mutlaka bir grubun olması gerekmez; bunu kendi başına da yapabilirsin. Mesela hergün şiir yaz, duygularını bir kağıda yaz. Şarkı sözü yaz, bundan korkma. Herkes şarkı sözü yazmalı

Kerim: Elinizde bir Majör Label ile anlaşma imkanınız vardı ve siz gidip Roadrunner ile anlaştınız, niye?

Evan: Bazı grupların Major Label'a ihtiyacı vardır. Biz bu sefer mümkün olduğu kadar undergroundda kalmak istedik, böylece yerel radyolarla ve fanzinelerle kontak kurabiliyoruz.

Bobby: Çünkü gerçek müziğin geldiği yer orası, bizim de geldiğimiz yer orası. Belki birgün Biohazard,Major Label etketiyle albüm çıkartabilir. Belki birgün müziğimiz çok büyük olacak ama gerçek nedenler için. Asla ticari olmayacak ya da popüler olmayacak.

Bu arada ben elimdeki Biohazard röportajı olan bir fanzine'i gruba gösteriyorum; zira fotoğraftakilerin Biohazard'la alakası yok.

Evan: Oh, shit! Bu bir Biohazard röportajı. Aaaa, artık soundcheck yapmamız lazım

Kerim: Son soru, seçimlerde hangi adaya oy verdiniz?

Evan: Ben oy vermedim

Bobby: Clinton için verdim, çünkü onu desteklemem lazım iyi birşeyler yapması için. Bush'tan daha iyi şeyler yapmasını ümit ediyoruz

Evan: Bence bir başkan olmamalı, 3 başkan olmalı.

Bobby: Belki bir kadın... ha ha ha

Evan: 2 herif, bir kadın ve bir küçük çocuk...

"Urban Discipline" mutlaka alınması gereken bir albüm. Eğer bu dergiyi alıp, bu satırları okuyorsanız belli bir müzik zevkine sahipsiniz demektir ve dolayısıyla metalin veya rock'ın hangi türünü dinlerseniz dinleyin, mutlaka Biohazard size hitap edecektir. Öyle bir albüm ki "Urban Discipline", müziğinden şarkı sözlerine kadar tümüyle dahiyane. İmkan dahilindeyse CD'sini almanızı öneririm, çünkü böylece mükemmel hazırlanmış kapak, fotoğraflar ve şarkı sözlerini de edinebilirsiniz. Kaseti çektireceksenız, şarkı sözlerini mutlaka isteyin, çünkü herkesin kendine çıkaracağı bir pay var sözlerde. Bu albüm, çok sıkıcı ve sorunlarla dolu yaşamınıza belki yeni bir anlam katabilir. Beni sorarsanız bugünlerde hergün "Urban Discipline" dinleyip, eşofman, şapka ve bileklikli lastik ayakkabılarla gezdiğime göre, birhayli Biohazard etkisinde kaldım galiba.

Roportaj:KERİM TUNÇAY
Fotoğraf: CHRISTIAN HESS

EVAN SEINFELD .....Vocals, bass
BILLY GRAZADEI ..... Vocals, guitar
BOBBY HAMBEL .....Lead Guitar
DANNY SCHULER .....Drums
Adres: Biohazard, 4809 Ave. N, Suite 348,NY 11234 USA

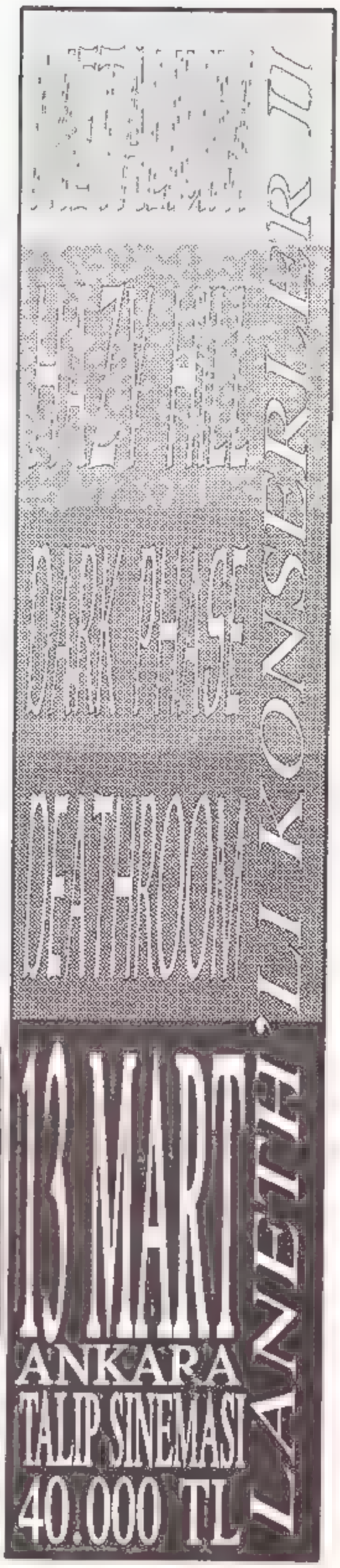

BIOHAZARD

Konser guvenlik elemanlarıyla hayatım boyunca yıldızım barışmamıştır. Ya stagedive yaptırmazlar, ya da sahne arkasına sokmak istemezler falan. Biohazard konseri öncesi sahne arkasına girdiğimiz anda hemen bunlardan biri gelip hiçbir şey demeden DIŞARI diye bizi kovmaya çalıştı. Biohazard'a kapı gibi röportaj randevumuz vardı. Roadrunner'dan aldığımız. Bunu kanıtlayıp Biohazard'a ayrılan odaya geçtik. Tüm grupla tanıştıktan sonra röportajı tüm grupla mı, yoksa herhangi bir ikisiyle mi yapmak istediğimi sordu. Evan Seinfeld (vokal + bas). Butun uyeleri bağlamamak için 1-2 kişi yeter dedim ve söyleşiyi Evan ve lead gitarist Bobby Hambel ile yaptım. '92 sonunda çıkan "Urban Discipline" adlı aktüel Biohazard albumu bugünlerde en çok dinlediğim albüm. Bu yüzden Biohazard'la söyleşmekten mutluyum.

Kerim: Sizin bir ambleminiz var; plakta, her yerde basılı. Bunun anlamını açıklar mısınız?

Evan: Bu mu? (kolundaki dovmeyi gosteriyor).

K: Evet, evet bu!

Evan: Bu Biohazard'ın sembolü. Anlamı...

Bobby: Hayattaki tehlike!

Evan: Çevrendeki herhangi birşey mesela AIDS,çete kavgaları, ozon deliği, sudaki ve havadaki pislik, herşey, dünyadaki herşey Biohazard olabilir. (Bobby'i göstererek) O Biohazard olabilir. Belki arkamı döndüğümde benim beynimi dağıtacak.

Bobby: Bu bizim aldığımız anlam, çünkü biz çevremizdeki kötü şeyler hakkında şarkı yazıyoruz. Biohazard adını ve sembolünü bizim muziğimize uyduğu için aldık. 1988'de grubu kurduğumuzda kendimizi Biohazard olarak adlandırdık, dediğim gibi çevremizdeki boktan şeyler hakkında şarkı yazıyoruz. Seyahat ettiğimizde de gördük ki dünyanın her yerindeki insanlar aynı problemlerle uğraşıyor. Hep aynı bok! "Urbain Discipline" albumu sadece New York'taki boklukları değil, tüm dunyadaki büyük şehirlerdeki pislikleri de anlatıyor. Evan: New York,Almanya veya Turkiye farketmez.

Kerim: Biraz grubun tarihçesinden bahseder misin?

Evan: Bobby'nin soylediği 1988 de aynı fikir ve düşüncelerle biraraya geldik. Bildiğin gibi birçok müzik türünün etkisindeyiz. Punk, hardcore dan metale, Black Sabbath, Hip hop, herşey yanı. Billy gitar çalıyor ve benle birlikte vokal yapıyor. Bir yıl sonra davulcumuz Danny geldi. Demo yaptık, 2000 sattık. New York ve çevresinde birçok konser verdik. İlk albüm sonrası USA'de Kreator'la turladık, sonra Avrupa ya Mucky Pop'la geldik. Sonra yine Avrupa da Wargasm ile çaldık. USA'e Exploited ile döndük ve sonra yeni albümümüzü yaptık. Şimdi de buradayız işte!

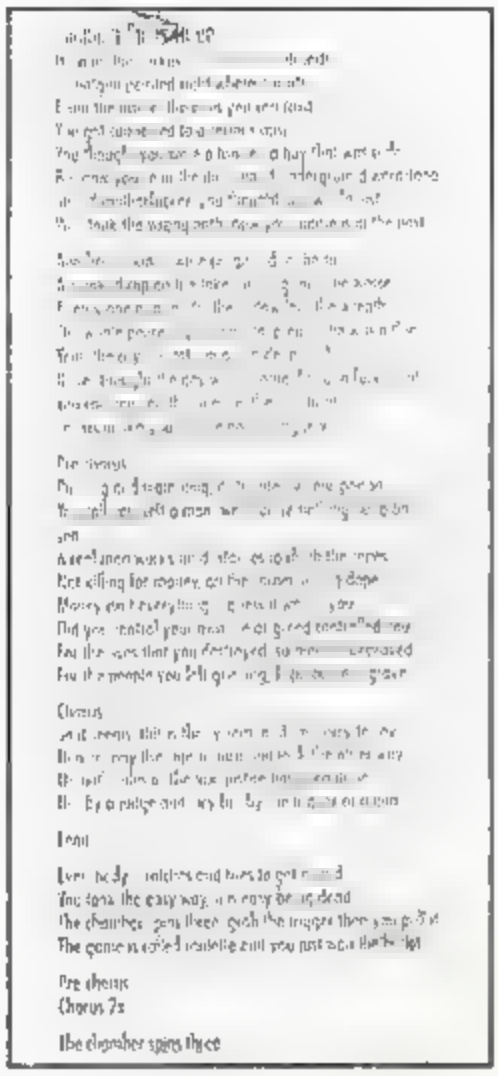

Kerim: Siz çete savaşlarının çok şiddetli olduğu Brooklyn'den geliyorsunuz. Yani sokaktan gelip oradaki olayları mı vurguluyorsunuz?

Bobby: Biz geldiğimiz yer hakkında müzik yapıyoruz ve yazdığımız konular hakkında dürüst olmamız gerektiğine inanıyoruz. Eğer başka konular hakkında yazsaydık, yalan soyluyor olurduk! Ben hayatımda hiç şeytanla karşılaşmadım, bu yüzden şeytan hakkında şarkı yazamam. Yazsaydım yalancı olurdum. Bana gore şeytan bir Micky Maus, anlıyor musun? Yazdığımız şeyler real ve bizim için gerçek! Hergün yaşadığımız şeyler yazdıklarımız. Biliyor musun arkadaş arımız oldü, bunun hakkında şarkı yaptık, albumde ve konserlerde çalıyoruz ve gün boyunca parçayla neler olduğunu düşünüyoruz. Böylece gerçek duygularımızı ortaya koyuyoruz ve onları serbest bırakıyoruz, onları yapabildiğimiz en iyi müziğe koyuyoruz. Şarkı sozlerimiz bizim için çok önemli. Insanların sözlerimizi anlamasını istiyoruz. Hiçbir zaman kapağa göre bir kitabı yargılamamak gerek, okumak gerek. Bir grubu yargılamadan önce şarkı sozlerini okumalısın.

Evan: Sana adresimizi verelim ve şarkı sözlerimizi anlamayan, sorusu olan bize yazsın. Adresimizi dergide bas lütfen!

Bobby: Zannedersem bir sonraki albumde sozleri sadece ingilizce değil, birkaç dile çevrilmiş şekilde basacağız. Mesela Almanca falan olabilir. Insanların bizim sözlerimizi okuması önemli. Bir mesajımız var. Barış! Biz insanların üzerindeki kotü, negatif enerjiyi atmasını

ıstıyoruz ve bunu pozıtıf bır şekıle sokmak ıstıyoruz. Boylece ınsanlar daha iyi yaşayabilir. Işte Bıohazard bunun hakkında, negatıf enerjiyi pozıtıf bır şekılde serbest bırakmak! Mesela araba çalmak yerine slam yapmak gibi

Kerim: İçinizden biri çete üyesi miydı?

Evan: Hayır! New York mesela Los Angeles gibi değil. Renk yüzünden kavga çıkmıyor, arkadaş kalıyorsun ama kendını bir çete olarak tanıtırsan yapabilirsin tabi

Bobby: Bu New York'ta çeteden çok, bolgesel bir olay. Mesela doğudakiler batıdakilerle savaşıyor. Bu bolge şu bolgeyle savaşıyor, ama 3 bir bolgeye bar ş oluyor. Sonra o bölge dığer ıkısıyle çatışıyor falan. Gorduğun gibi çeşıtlı bolgeler var ve sen birine aitsen dığer yerlere rahat gidemezsin. Başka bölgede dolaşırsan dayak yiyebilirsin (Çağan, bi daha benim mahalleye geldiğini görmüyüm, s kerim) Bu olay sadece ırkçılık değil, sadece senin nereden geldiğini bilmeyen arkadaşlarını sevmezler falan. Dolayısıyla sen istemesen de bir grubun uyesisindir başka bir deyişle. Mahallede yurürken dövulebilirsin ya da metroda 5 dolar için seni vurabilirler ama belaya karışmadan durustçe çalışıp yaşayabilirsin. Bence yapılacak en doğru şey budur Evan. Birçok insan Bobby'nin dediği gibi çok çalışıp kendini kurtarabilir ya da aynı yerde kalıp aynı bokun içine saplanabilir Bobby. Şiddet, uyuşturucu gibi...

Evan: Hapiste geberebilirsin. Biz insanlara yaşamları için ne yapmaları gerektiğini söyleyemeyiz ama kendi yaşamımız için, Biohazard bizim bu bokluklardan kurtuluşumuzdur. Biz cebimizi zenginleştirmek istemiyoruz. Biz kalbimizi, beynimizi zenginleştirmek istiyoruz!

Bobby: Gerçekler hakkında yazıyoruz. Biz saçmalıktan bahsetseydik, kendimizle gurur duymazdık. Çocuklar bizi izlemek için para veriyor. Bizi dinleyen herkese birşeyler ifade eden şeyler anlatıyoruz.

Evan: Ölüm hakkında da yazıyoruz ama ölüm hakkında bildiğimiz tek şey bir arkadaşın ya da ailenden biri ölünce hissettiklerimizdir. Ölüm hakkında bundan fazlasını bilemeyiz. Albümumuzde "Loss" adlı bir parça var. Parça bir arkadaşın olduğunde annesi senin omuzkarına yaslanıp ağladığında hissettiklerinle ilgili. Cenazedesin ve annesi neden oğlunun 18-19 yaşında olduğunu bilmiyor. Canavarlar falan bunlar saçmalık. Bobby. Eğer biz böyle bir müzik yapsaydık kendimizi hırsız gibi hissederdik. İnsanların parasın çalmış olurduk.

Evan: Çunkü bunlar gerçek değil, uydurma şeyler...

Kerim: Politik bir grup musunuz?

Evan: Bu tur soruları sevmiyoruz. Herşey politik ya da antipolitik olabilir. Politik bir mesajla yazmak istemiyoruz. Biz insanların duşunmesini istiyoruz. İnsanları duşundurmek istiyoruz. Politik mesajımız yok. Milliyetçi bir grup da değiliz. Bizim gerçek duygularımız hakkında yazıyoruz.

Bobby: Mesajımız barış. Insanların hareketlerinden öğrendiklerimiz, seyahatlerden öğrendiklerimiz... Insanların uzerinde baskı var. Medyadan, politik sorunlardan, ırkçılık sorunlarından. Dediğim gibi içlerindeki baskıyı, nefreti; pozitif şekle çevirecek yolları yok. Sonuçta ne yaptıklarını aslında bilmeden birtakım işler yapıyorlar. Mesela çalmak, dovuşmek, binaları havaya uçurmak gibi. Biohazard konserine gelip slam yaptığınızda dünya değişecek diye birşey söylemiyorum ama ortalama bir fan gelip burada slam dans ederek içini boşaltıyor. Kendini iyi hisseder. Bence politik kişiler de bunu yapmalı, çunkü tansiyon çok yuksek. Eğer içindeki tansiyonu boşaltamazsan BUUMMM!, birine vurursun. Bu önemli bir olay. Gerçek barışı dürüst bir biçimde kendi enerjini boşaltırsan

sanan yalnız ve başlamaya
satanist havalarında. Zaten grup
elemanları tarafından da pek sevilmeyen
Glen Benton ile dalga geçmek şu sıralar
Alman basınında oldukça moda. Çoğu
dergi Deicide'ın adını bile anmıyor
Gitarlarda Eric ve Brian Hoffman ve
davulda Steve Asheim den oluşan
Clearwater Florida'lı dörtlü 1990'da
debutları "Deicide"i çıkarttılar. Geçtiğimiz
yılsa "Legion" adlı ikinci albümleri geldi
Albüm başları sona monoton geldi bana
Hiçbir parça diğerinden ayırt edilecek
düzeyde değil ve bunun dışında artık
birilerinin bu herifl ere komik satanizm
imajlarının sıktığını söylemesi gerek
bence. Zira Venom 12 yıl gibi bir süre
önce davranıp daha iyi bir satanizm
imajı yaratmıştı.

BRUTAL TRUTH

* Güney Florida'lı **Monstrosity**'nin debütü "Imperial Doom" gerçekten dinlenmesi gereken bir death yapıtı. Morbid Angel'ın ilk zamanlarını andırmasına rağmen oldukça iyi. Bu albüme gelene kadar grubun uzun ve karmaşık bir kadro hikayesi var. Davulcu Lee Harrison 1988'de Malevolent Creation'da çalıyordu, ama Atheist'e geçmek için Tampa'ya taşındı. Atheist'in baterisiti gruptan ayrılmaktan son anda vazgeçince Lee'nin hayalleri bozuldu. Tekrar memleketi Güney Florida'ya döndüğünde grubu Malevolent Creation'dan da bir tekme yiyince, resmen dünyaata pirince giderken, evdeki bulgurdan oldu. Yine kısmetli herifmiş. 1990 ekim'inde başçı Mark Van Erp ve gitarist Jon Rubin,Malevolent Creation'dan ayrılınca üçü biraraya gelip **Monstrosity**'i kurdular. Vokalde de "Corpse-grinder" takaplı herif gelince kadro tamamlandı. Nuclear Blast'le anlaşan grup ilk albümlerini kaydetmek için nereye gittiler dersiniz? Tabii ki Morrisond'a. "Imperial Doom","acaba iyi midir?" kaygısı taşımadan alabileceğiniz bir albüm. Ayrıca "Horror Infinity" adlı iki demo parçasını içeren bir de EP'leri olan **Monstrosity**'i tüm "Morbid Angel kopyası" eleştirilerine rağmen dinledim. Bu aralar dağıldıklarına dair söylentiler dolaşıyor ama umarım asılsızdır,çünkü büyük ümit vaadediyorlar.

* Mutlaka bilinmesi farz olan Florida'lı gruplardan biridir **Atheist**. İlk önceleri BRAVAGE adı altında birkaç demo çıktılar. Daha sonra hem isim hem de tür değiştirerek progressive bir müzik yapmaya başladılar. Debutları "Piece Of Time" bomba gibi patladı. Bu albüm sonrası basçıları Roger Patterson bir trafik kazasında hayatını kaybetti. İkinci albümleri "Unquestionable Presence"ı Tony Choy desteğiyle doldurdular. Bu albüm de baba death metal klasiklerindendir.

* Eski Death davulcusu Chris Reifert'in grubu **Autopsy** de uzun süre basçı sıkıntısı çeken gruplardan. Sonuçta eski Suffocation elemanı John Baron'u bünyesine katarak sorunu çözmüş oldu. 1989'da **Autopsy** efsanevi "Severed Survival" albümünü çıkarttı. Plağın orjinal kapağı sansüre uğradığı için 1990'da başka bir kapakla piyasaya sürüldü. 1991'deki "Mental Funeral"da da başarılı bir grafik çizen grup, 1992 Mayıs'ından önce "Fiend For Blood" EP'sinin hemen ardından "Acts Of Unspeakable" albümünü çıkardı.

* Paul Speckmann'ın efsanevi grubu **Master**, debutlarıyla destan yazsalar da, ikinci albümleri "On The 7th Day God Created Master" ile death metale fazlasıyla doymuş olan piyasada kaybolup gitliler. Artık çorbaya dönen, iyi kötü her grubun albüm çıkarttığı death metal dünyasına sizlere genel bir bakış açısı getirmek için yazdığım bu yazı dizisi umarım faydalı oluyordur; Gelecek ay devam ediyoruz.

● **KERİM TUNÇAY**

Second Realm...

Takvimler Şubat'ın 1990'ına ayarlıyken, lead gitarda Korkut Duman, lead/akustik gitarda ex-Presage Cihan Barış, bas/vokalde ex-Airfax Murat Erk, davulda ex-Presage Murat "Muti" Bekin'den oluşan Second Realm, verdiği 7 konser sonrası dağılarak Ankara'lıları düş kırıklığına uğratmıştı. Geçtiğimiz aylarda "devam" kararı alarak bu ayrılığa son verdikleri işte yapılan görüşmelerin tutanakları...

Kuruluş aşamanızı anlatır mısınız?

Murat: Ağlamak istiyorum! böyle bir soru bekliyordum. 89'da Presage dağıldı. Cihan'la Muti ayrıldılar ve 90'da bir grup kurmaya karar verdiler. İlk elapta Korkut'u aldılar. Sonra ben, Airfax'den Second Realm'e girmek için ayrılıp bunlara katıldım. Bir potansiyel vardı ki, hemen parçalar oluşturuldu ve 3 ay sonra konsere çıktık. İlk başta tür belirlenmemişti. Tabii ki rock kalıpları, daha heavy metale yakın, daha power. Verdiğimiz konserler sonrası Muti Amerika'ya gitti. Yeni yılda yeni bir davulcu ile çalışmayı düşündük ama kafaca uyuşamadığımız için bırakma kararı aldık. Muti gelince tekrar başladık. 91 Mayıs'ında Sceptic Age, Pentagram ve Spinners ile çıktık.

Korkut: Hiç çalışmadan çıkılan bir konserdi.

Murat: Biz 3 gün önceden kalmaya karar verdik. Son gün Muti'yle sürtüştük ama konsere çıktık. Umduğumuzdan çok iyiydi. 4 parça falan çaldık. Sonra Cihan farklı gruplara, glam rock'a yöneldi. Muti yurtdışına çıktı. 92 yazının başında bir kayıt yapalım dedik. O sırada Cihan ve Muti yine bireylerine gidecekti. Yaz sonuna bıraktı. Dönüşte yine dağıldık, kayıt yattı. Muti yine Amerika'ya gitti. 1 ay öncesine kadar oradaydı.

K: Muti burda yokken, Murat'la çalışmaya karar verdik. Muti veya Cihan olsun olmasın devam edelim dedik. Ama Second Realm devam etsin diye değil, bir grup kuralım diye.

Peki niye Second Realm adını tekrar kullandınız?

K: Yapılan parçalar geçmişin çizgilerini taşıyordu. Seyirci bizi bu isimle kabullenmişti.

İlk olarak neler düşünüyorsunuz? Örneğin kayıt olayı?

M: Kayıt ortamı düşündürüyor. Mesela davul. Badluck kaset çıkardı, onlar bile drum machine ile yaptı. Akustik kayıt olayı birtek Ankara Stüdyosu'nda var galiba. Orda alternatif bir çıkış noktası arıyoruz. Drum machine hayatta olmaz. Ayrıca demo olabilir, albüm olabilir. Acele yok. İmkanlar gelişiyor. Mesela home studio olayına girmek istemiyoruz. İyi birşey olsun, cılız tonlarda olmasın. Bizi seven insanlara o tarz birşeyi para karşılığı satmak istemem.

Eskiye tamamen sünger mi çekeceksiniz?

M: O zamanki birikimlerimiz çok farklıydı, şimdikiler daha farklı. Daha geniş düşünüyoruz. Daha tecrübeliyiz.

Vokali yine Murat mı yapacak?

M: Birara vokalist almayı düşündük.

K: Biz Murat'ı yeterli bulmuyorduk.

M: Ben dahil.

K: Ama dışardan gelen tepkiler olumluydu.

M: Daha grup kurulma aşamasındayken bir vokalist düşünülmüştü. Mindvortex Ali ile başlayalım dedik. Yeterince tanışmıyorduk. Daha sonra teklif etik. Kayıtla söylemeyi kabul etti.

K: Hatta çalışma yaptık. Parçaları bilmediği halde, çalışma esnasında çok iyi performans aldık.

M: Ama o dönemde Mindvortex aktif bir duruma geçmek üzereydi. Biz ona çok güzel teklifler yaptık ama zorlamadık. Mindvortex: kötüler duruma düşmedik.

K: Geçtiğimiz aylarda Mindvortex'in Laneth'te bir yazısı çıktı.

M: Bahçeli 7. cadde üzerine bir eleştiriler oldu.

K: Mindvortex'den bunu beklemezdim.

M: Benim de hala mantığıma oturmuyor.

Ne alaka?

K: Bahçeli 7.cadde bizim yanı. Ama Ali ile diyaloğu olan bizim, gerginlik yok. Hala da inanmam onların o lafı söylediğine. Ayrıca biz Bahçeli'de oturuyoruz diye Bahçe 7.cadde müzisyenleri olarak tanınmayı ve hiçbirşey başaramamış olarak nitelendirilmeyi reddediyoruz. Ben Mindvortex'i takdir ederim.

Liriklerde ne gibi değişiklikler olacak?

M: Genelde kişisel, psikolojik, söz olarak geniş olmayan ama anlam olarak geniş sözler yazıyoruz. Mesela ölmek isteyen ama yaşamayı da seven, uyuşturucu kullanan birisinin kaosu.

K: İçerikde değişiklik olmayacak.

M: Ama daha güzel olucak. Ünlü insanların sözlerini kullanmak gibi değişik anlayışlar getiriyoruz.

Gelecek planlarınız neler?

M: Plan yok. Şimdi biz buradayız, kalede burada. Nöbetçiler 2 saatte bir değişiyor.

K: Bir sürü grup demo çıkarticaz, konser vericez, yurtdışında konser vericez, yurtdışına kaset yollucaz diye planlar yapıyor. Açıkçası biz yapabileceğimiz kadar yapıcaz. Bu bizim için hobi değil. Müzik hayatımızda bir bölüm. Second Realm bizi tatmin ettiği sürece devam edeceğiz.

Röportaj ve Foto: BEYZA YAZICIOĞLU

eye HATE god

Çok ilginç bir isim. Satanistlerin gözlerini parlatan, inananların tüylerini ürperten ilginç bir isim. Konser sonrası gruptan herhangi birini röportaj yapmak için beklerken, bir de bakıyorum tüm grup birarada gayet hevesli bir şekilde geliyor. Röportaja geçmeden önce biraz debutları "In The Name Of Suffering"den bahsetmek istiyorum. Çok pis bir doom albumu. Pis derken sound u kastediyorum. Oldukça kulakları rahatsız eden, gürültülü kaba bir sounda sahipler. Oldukça yavaş riffler hakim. En sinirleri bozan özellik ise parçaların feedback ile başlayıp bitmesi. Grubun müziğine ancak hasta doomcular veya deathçiler dayanabilir. Eğer bu türe alışık değilseniz albumu dinlerken yüzünüzde sivilceler belirmeye, saçlarınız dökülmeye başlayabilir benden söylemesi. İşte söyleşimiz.

Kerim: Kuruluşunuzdan bugüne kendinizi anlatabilir misiniz?

Eye Hate God. İlk başta değişik bir kadroyla başlamıştık ama şu gördüğün kadronun başlangıcı 1989-1990'a dayanır. "Lack Of Almost Everything" adlı bir demo ve bir de konser demosu kaydettik. Daha sonra işi ciddiye alıp "In The Name Of Suffering"i kaydettik.

K: Başlangıçta sadece eğlence için kurulmuş bir grup muydunuz?

EHG: Evet, eğlencesine çalıyorduk başlangıçta!

K: Peki bu albümü sadece 1 günde ve live kaydettiğiniz doğru mu?

EHG: Evet, bu albümü önce Amerika'da piyasaya sürdük ve aynen demoyu içerde çaldığımız gibi bir günde live olarak kaydettik.

K: Peki sonuçtan memnun musunuz?

EHG: Tabii, parçalardaki feedbackler falan hep müziğimizin bir parçası.

K: Diskinizi de dinlerken tüm parçaların feedbackle başlayıp bitmesi dikkatimi çekti. neden böyle yaptınız?

EHG: Gürültü, gürültü için. Albümü relax olmuş bir şekilde dinleyemezsin. Sinir bozucu.

K: Evet, evet çok sinir bozucu bu sesler ve kulakları sikiyor.

EHG: Doğru!

K: Jimmy, yanılmıyorsam bir de senin **Down** adlı yan proje bir grubun var, biraz ondan bahseder misin?

Jimmy (Grubun gitaristi): Ben davul çalıyorum. Pantera'dan Phil Anselmo vokal yapıyor, C.O C'den Pepper gitar çalıyor. Crowbar'dan Kirk gitar ve yine Crowbar'dan ... (adını tekrar tekrar dinlememe rağmen anlayamıyorum) bas çalıyor. Sadece eğlence için, ciddi değil. Hepimiz aynı yerden geliyoruz ve eğlenmek için takılıyoruz.

K: Demo falan kaydettiniz mi?

Jimmy: Hayır. Aslında çalışırken birşeyler kaydettik ama yayınlamayacağız.

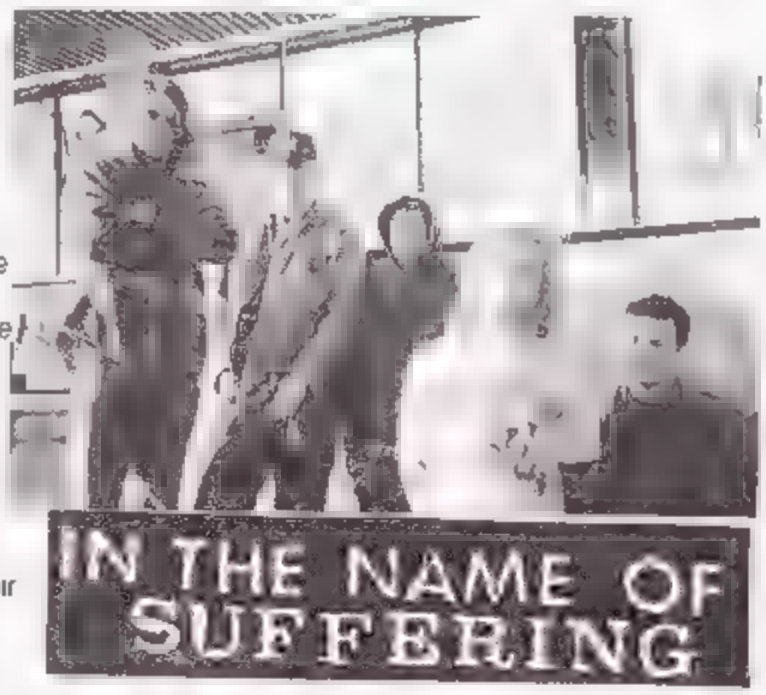

K: New Orleans'taki piyasayı anlatır mısınız? Doom piyasası...

EHG: Tabii sadece doom yapmıyor. Biz new Orleans'taki en heavy grubuz. İçki, uyuşturucu, çok içki, çok uyuşturucu.

K: Kimlerden etkileniyorsunuz?

EHG: Black Sabbath, Sex Pistols, St Vitus, Pentagram. (Pentagram'ı söylerken t shirtümü gösteriyorlar)

K: Ama bu Pentagram Türk grubu, sizi etkiliyor olamaz.

EHG: Biz Amerikalı Pentagram'ı kastediyoruz. Ayrıca Black Flag'den etkileniyoruz. Ama hep etkilendiklerimiz eski gruplar, yeni hiçbir gruptan etkilenmiyoruz. Melvins'ten ve alkolden de etkileniyoruz.

K: Adınız size problem yaratıyor mu? Tepki falan gördünüz mü?

EHG: Albüm Amerika'da planlanan zamandan 2 ay sonra piyasaya çıktı. Albümü adımızdan ve resimlerden dolayı basmak istemediler. Hem biz satanist falan da değiliz. Biz ne Tanrıya ne de şeytana inanıyoruz.

K: Peki niye Tanrıdan nefret ediyorsunuz? Adınızdan bu anlaşılıyor.

EHG: Hayır, Tanrıdan nefret etmiyoruz. Biz Tanrıya inanmıyoruz. Bu adın arkasında özel bir anlam yatmıyor. Yani senin için Tanrı sigara, içki veya başka birşey de olabilir. Neye istiyorsan inanabilirsin.

K: William, biraz şarkı sözlerinden bahsetsene!

William. Realite üzerine yazıyorum. Günden güne yaşadığımız tecrübelerden bahsediyorum. Biri gelip seni kazıklıyor veya bir yerde sabaha dek içiyorsun. Yaptığımız hiçbir şey sahte ya da rock starları gibi değil. Biz neysek oyuz. Show yok, oyun yok!

K. Yani ticari değilsiniz!

EHG: Fuck Commercial. Biz undergrounduz. Biz para için burada değiliz. Amacımız para kazanmak değil. Dışarıdaki otobüsümüzü gördünüz mü? O bize çok bile. Boktan otellerde yatıyoruz.

K. Yeni albüm ne zaman gelecek?

EHG: Turne bitsin, eve dönünce stüdyoya gireceğiz.

K: Konser sırasında hepiniz soyunup üzerinizdeki t-shirtleri falan fırlatıyorsunuz. Amacınız dövmelerinizi göstermek mi yoksa kendinizi seksi mi buluyorsunuz? (Tipik bir K. Tunçay ahlaksız sorusu)

EHG: Hah hah ha... (5 dk gülme krizi dolayısıyla mola) Ne, ne, hah hah haaa. Evet, seksiyiz!!! (alay ederek soyluyorlar) İçerisi çok sıcaktı, ondan çıkarttık üstümüzdekileri.

K. Benim dergim çok hasta, pislik bir dergi; bu yüzden ben de böyle saçma, hasta sorular soruyorum, sizi takmayın.

EHG: Oh, cool.

K. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

EHG: Smoke dope, shoot painkillers. Kendi tanrını bul, kendi dinini yarat! Kendi realiteni yap. Biz uyuşturucuyu, içkiyi seviyoruz. Biz durustüz, biliyor musun, gerçekten harbiyiz. Biz eğlenceyi seviyoruz ve müziği eğlence için yapıyoruz.

K: Röportaj için çok teşekkürler.

EHG. Çok sağol röportaj için, adresini alabilir miyiz, dergini görmek istiyoruz.

Ya ben bu herifleri gerçekten çok sevdim. Bir müzisyene yakışmayacak derecede mütevaziler. Eğer sizin de beyninizin bir kısmı benimki gibi çok death metal dinlemekten hasar görmüşse, Eye hate God hoşunuza gidebilir. Çoğunuza bu grubu önermiyorum. Eğer psikolojik rahatsızlığınız veya psikiyatrist tedavi gören bir arkadaşınız varsa ona "In The Name Of Suffering"i hediye edin. İki bir daha hayatı boyunca iyileşemesin!!!

● **Röportaj: KERİM TUNÇAY**

Odessia

Odessia! Bu ne ABD'de Estarado'nun güneyindeki petrol merkezi, ne de Homeros'un destanı .. Yazın başında "Odessa","Oddessa" ve "Odesa" olmak üzere 3 varyasyonla ortaya çıkan Odessia'nın bu isim hikayesini Timur şöyle anlatıyor; "Ansikloped yı açıp Odessa'ya bakarsanız,'Homeros'un destanı' yazdığını görürsünüz. Odessia nın karşısında ise 'World's Greatest Rock Band' yazar" Neden Odessa değil de. Odessia? Odessia ne demek? "Grubun adını Homeros'un bir destanı olan Odessa koyacaktık Fakat harfin bini fazla gelmiş Biz de sonradan değiştirmedik. Öyle kaldı Odessia!"

Pallas. Pelcus. Thetis'in yanısıra destanda, vokalde Kerem Akaydın. gitarda Can Alper ve Timur Catakli basta Emrah Sarıtunalılar, davulda Murat Başlamışlı ve klavyede Eser Avunduk var Odessia destanın '92 baskısı.

Grubun ilk konser teşebbüsü Mayıs 92'de gerçekleşti Fakat şiddetli yağmur nedeniyle iptal edildi. İkinci teşebbüs ise gerçekleşen Bilsak Faciasıydı Bilindiği üzere bu konserde, Bilsak'ta yanmayan alet edevat kalmamıştı ve olaydan Odessia'nın sorumlu olduğuna dair bir rivayet yaygınlaştırılmıştı. Peki, olayın aslı neydi? "Bilsak konserinde, ilk olarak kalorifer kazanı yandı. Daha sonra Red aletlerini kurarken gitar antileri yandı Red'in gitarist, tam miksetin bulunduğu noktaya doğru ilerleyip miksere dokunmuştu ki, aletten 'hoşurt' diye bir ses çıktı ve dumanlar yükselmeye başladı Biz uzaklaştık, fakat herkes görmüştü. Miksere biz dokunsaydık yine aynı şey olacaktı. Biz, konser sonrası yemek yemek için topluca dışarı çıkınca. yokluğumuzdan faydalanıp, suçu bizim üzerimize attılar" diyor Eser. Ayrıca grup elemanları, üç saat geç başlayan konserde Bilsak'ın Odessia'nın sahneyi terk etmesinden sonra boşalmasına ve ikinci grup olan Red'in yok denecek kadar az bir kitleye çalmak zorunda kalmasına çok üzülmüşler

Grubun son konseri de, üstün performans sergiledikleri Yıldız Ün konseriydi Grubun bu konserde icra ettiği parçaların düzenlemelerinin 3 ay gibi kısa bir süre zarfında tamamlanması oldukça üzücü. Bu konser afişinde, grubun logosunun üzerinde barız bir şekilde görülen "SS" damgası, afişlerin yırtılmasına ve grubun lanetlenmesine yolaçmıştı Olayın içyüzü hiç de zannettiğimiz gibi değilmiş. "Logodaki SS'in öyle nazilerle, bok püsürle alakası yok. Bu SS'in bir sevgi öburu de sex. Amaç ise SS'leri Nazilerden kurtarıp pislik bir amaca hizmet etmesini sağlamak. Öte yandan bunlar Tanrı nın şimşeklerini simgeliyorlar. Bizi bu şekilde suçlayanlar acaba Söğüt Seramik'in SS'ine ne diyorlar, çok merak ettim doğrusu?".

Verdiği ilk konserle Türkiye'nin en iyi hard'n heavy grubu listesine 10. sıradan girmeyi başaran Odessia, bu durum karşısında oldukça şaşırmışa benziyor. "Sıralamada yeraldığımızıgörünce çok güldük. Kim yazıp göndermiş. bilmek isteriz Fakat işin asıl komik tarafı, en iyi grup listesinde olup. en iyi konser grubu listesinde yeralmamamız Şimdiye kadar sadece konser verdik, demo bile çıkarmadık. Çok ilginç doğrusu. Sıralamada zaten bir gariplik var Blues Sisters gibi tek konserlik bir grup. Pentagram'ın üzerine çıkabiliyor. Nasıl oluyor bu iş!".

Grup, demo çıkarmak için hiç acele etmiyor Altyapıyı tamamlamadan, eksiklerini gidermeden alelacele demo çıkarıp,"speed teachers"a gelen eleştirilere maruz kalmak istemiyorlar 94 e sıkı bir demoyla girecekleriini söylüyorlar Şimdilik yakışık 10 hazır parça avr Diğer parçaları ise tamamlanmamışlar ve çöpe atılanlar olmak üzere ikiye ayırmışlar. Parçalarda barış, sevgi, evrensel dostluk işlenirken insanların doğalarından uzak olmaları, ikiyüzlüler ve magiler eleştiriliyor Magiler için yeni hazırladıkları parçanın adı "Dirty Monkey" Az da olsa mesaj verme kaygısı taşıdıklarını belirtiyorlar Sevdikleri Bulutsuzluk Özlemi, Nuhun Gemisi, Pentagram Volvox, Badluck, Disgrace, Virüs, Asım, Exit, Devil, Kronik ve Abdül Queensryche, Tesla, Skid Row, Whitesnake'den etkilendikleri halde bu etkinin barız olmadığını söyluyorlar "Virtüozliteden etkileniyoruz. Zamanla virtüöz olmak için elimizden geleni yapacağız. Ayrıca ton da çok önemli bizim için İlk parçalarımıza bakınca oldukça komik olduklarını görüyoruz. Onları yeniden düzeltip, işliyoruz" diyor Emrah

Odessia'nın en büyük problemi konsere çıkmak istediği halde konsere "para ve yer" bulamaması. Tüm dinleyicilerin birleşeceği ve insanların müziğe doyacağı bir organizasyona katılmak istiyorlar Kimse çaba göstermezse, bu işi kendi çabalarıyla halletmeye kararlı görünüyorlar Büyük bir organizasyon için ilk adım: **Odessia, İncirli cad. 97/3 34711 Bakırköy**

Haydi çocuklar konsere!!!

Röportaj: ÖZLEM KUMRULAR
Fotoğraf: SÜREYYA İZGİ

GITANES KONSERLERİ

Gitanes, eski Roots kadar o masa da, izbe ve çekici bi yer Ocak ayı içinde burda olan konserlerden ilki death metal grubu **Carnate**'e ait o anınkıydı. Bu konserde kafam acaipti ve yoğun sis bulutu içindeydim, bişey hatırlamıyom, yani ne yazsam yalan
Sonraki hafta se thrash meta grubu **Necropsy**'nın konseri vardı O gün tam bir sey rci patlaması oldu. 300'e yakın k şi **Necropsy**'nın çaldığı parçalarla coştu. Grup, ilk demosu "Speed Lessons"ta yeralan "The Pure"le konsere g rdi. Megadeth'den "Symphonies Of Destruction", ilk demodan "Make Me Believe", Metal ica'dan "Fade To Black", Slayer'dan "Epidemic" ve "Die By The Sword", kend parçalarından "Me And Peace" ve "Why Doldrums" seyircıyı gaza getirdi ve ort.ı ık savaş alanına dondü Bazı sert hareketler, sert tepkiyle karşılanınca grupıaşmalar oldu ve kavga çıktı Grup o anda çalmayı kest ve gerek i uyarıları yaptı. Olay yer yer buyudu ancak yerinde mudahalelerle bastırıldı
Sonuçta **Necropsy** mükemmel bir konser verdi. Ancak ses düzeni maa.esef çok kötuydü. Uğultu konser boyunca sürdü. Herşeye rağmen iyi bir konserdi
Bir sonraki hafta ise thrash grubu **Madness** mükemmel bir konser verdi. Grup kendi bestelerinin yanısıra "Symphonies of Destruct on","Enter Sandman", "Nothing Else Matters","Peace Sells" gibi parçaları mukemme yorumladı. Ancak bu konserin seyircısı ığrençti. Öncelikle çok pıç kaynıyordu Çoğu kız, erkek avına çıkmıştı ve bunlar partnerleriyle köşelerde duzüşerek, gruba ve diğer ızleyıc .ere olan sayg larını(!) gösterdi er Konsere kari/erkek tavlamak için gelenleri ve bir yudum ıçk yle sarhoş olup o ay çıkartanları s kmek isteyen o kadar çok insan var kı! Benzeri duygular içindeyseniz, bu tip karılara "orospu", erkeklere de "pıç" muamelesi yapmanız yeterli.

Bence **Madness** izlenmeyi hakedecek kadar iyi bir gruptu. Zaten sahnenin önunde biriken kalabal ığı çok iyi coşturdular. Özellikle solistleri harb den takdire değerdi. Ses düzenine kend çaba arıyla kattıkları yeni parçalar, sesi daha güçlü kıldı, uğultuyu on edi
Yalnız bir sorun var. Gitanes gösteri.en ılgiden memnun olmalı kı, yavaş yavaş bileti.eri zamandırıyor. Grupların bu olayın önüne geçmesi gerekiyor, çunkü kimse Gitanes'a 25 bin lira ödeyip girmek istemiyor. Bilet.er ya uzun sure aynı kalsın, ya da grup 15-20 kişilik zengin piçlerine tav olsun. Her hafta konser oluyor ve ayda 100 kaat konser parası, adamı göçertir val a. Aklınızı başın za alın da b. düşünun bakalım, kım haklı?

Yazı ve Foto: ÇAĞLAN TEKİL

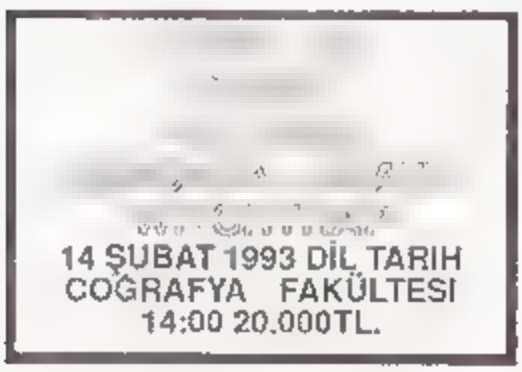

Laneth konseri için sık sık gıdıp geldiğimiz Ankara'da bir konsere hele hele bir death metal konserine rastlamak fazlasıyla sevindirdi bızı Daha önce hiç gitmediğiniz, hatta önunden bile geçmediğiniz bir mekana ilk kez gıdışınızde baş.n za ne'er geleceğini tahmin edebilir misiniz? Asla! Taksı sızi, yanı bilmediğiniz için dolaştırıç sız "acelemiz var" dedikçe yavaş gıder ve sizi en son alakasız bi yerde bırakır Neyse ki bunların hıçbir başımıza gelmedi, yanı tahminlerimde yanılmıştım.Ancak hiç hesaba katmadığım bişey moralimi acaip bozdu. Konsere getirdiğim 3 kutu biraya el konulması, beni gaza getirdi ve elektrik yuklü bir şekilde kapkaranlık salona girdim. Peşimde Aysın ve Polat benim aydınlattığım yolda beni takıp ederken, insanlar o neden terli terli dolaştıklarını düşünüp durduk. Ve konserin sonunda aldığımız bi istihbaratla acı içinde kıvrandık: ilk çıkan **Immortal Death**'i kaçırmıştık Üstelik o grupta genç bi arkadaşım klavye çalıyodu Neyse, bize göre ilk çıkan grup cehennemi grup **Apoplexy**'di Okunaılmayan logosuna rağmen, verdikten çarpıcı demeçlerle bıranda tüm gözleri ve kulaklar üzerlerine çevirten grup, kronik vokalisti Mesut'un önderliğinde konsere girdi. İlk iki parça maalesef sıradan ve basitti. Ancak vokalist Mesut'un sesi ve hareketsiz hareketliliği mükemmeldi. Anlamayanlar için açıklıyım, Mesut hep yerinde çakıldı kaldı ama ellerıyle öyle büyülü ve cehennemi bi ortam yaratıdı ki, ürkmemek imkansızdı Ve bişey daha dikkatimi çekti. Karşıdan bakınca Mesut, soluna basçı ve bi gitarist, sağına da öteki gitarısti almıştı. Üç noktada oynayan bu 4 heıiften hiçbiri konser boyunca yerinden kımıldamadı,ama buna rağmen Mesut'un solunda yeralan basçı ve gitarist dehşet saçmayı becerdıler Yani grubun solu mükemmeldi. 3.parçadan itibaren parçalar daha bi düzeyli hale geldi bana göre. Seyırcı acaip azdı ve o güne kadar sadece Grafiti seyircısini seyrederek Ankara seyircısını yargılamış olan bana iyi bi ders verdi.. Bu arada sonraki topluluklarda da şahıd olduğum şey davulcuların kondisyonsuzluğu oldu. Speed bölümlerinde genelde zili çıldırmak yerine, tek vuruş yaparak dinlenme yoluna gıtıler, bu da eksi puan bence Bize göre 2. olarak **Crisis** sahneye çıktı. Bu grubu da ilk kez seyredecektim. Vokalistten hemen göze çarpıyordu ve sahne hakimiyetten bi önceki gruba göre daha iyiydi. Ancak (yanılıyorsam) **Apoplexy**'de patlayan trampetin yerine gelen Y.T (yani trampet) yeterince gürültü yapamadı. açıkçası Dolayısıyla speed bölümlerinde kros ve zil duyuldu sadece Grup, elimdeki kaydına göre biraz daha aggressiv geldi bana. Grup, demolarında yeralan "Wargame" ve "Mortal Terror"un yanısıra "A Smoky Dream", "Deadly Aggression","Theory of Catastrophe" ve "Misfits"i seslendirdi. Bize göre 3. (aslında 4.) çıkan Helician ise olurmuş bi grup görüntüsü vermedi ama davulcuları gerçekten takdire değerdi. Muzik daha bi komplike olduğu için belki anlamakta zorluk çekmiş olabilirsiniz ama davulcu babaydı yani. Wichtrap ise thrash ezgilen taşıyan oldukça iyi bir gruptu.
Sonuçta haber amacıyla gitmediğimiz bir gezi olduğu için makinemiz yanımızda yoktu ve grupları görücüye çıkaramadık kama bi aksaklık olmazsa bu ve benzeri grupların hepsini "Ülke Ülke Death Metal" yazısının Türkiye ayağında okuma şansına erişeceksiniz

KARgO

YAŞASIN HEADBANGERS! KONSERLERİNİZ BEKLİYORUZ...

ALBÜLÜ "SHOUT AT THE DEVİL" DEĞİL, "TOO FAST FOR LOVE" OLACAK.

I ♡ İstanbul

MMM

Komşunun Oğlu

AYSIN ÖNEN & AYBENİZ ESEN

Bu ay sayfamızda gördüğünüz oğlanın (he hol) adı Hakan. Ona kısaca "Keçe Hakan" diyebilirsiniz. Ama ben "Keçi", "Koyun", "Köpek" gibi "Ka" hariyle başlayan bütün hayvan isimlerinin onu daha iyi tanımladığını düşünüyorum. MAHŞER'in 3 atmalarının ardına takılanlar onu -mecburen- tanıyorlar. Apdül ve Kaan'la birlikte sunuyormuş gibi gözükse de, boy avantajını kullanarak aslında hep kendisinin konuştuğu MAHŞER programını sunuyor Keçi. Keçi'nin Line adında şu anda Danimarka'da olan Danimarka'lı bir sevgilisi, 1.90'a yakın boyu (belki geçiyordur), kem küm gözlükleri, boş bir beyni (yüreğim yağ bağlıyor!), bi de birtürlü "olur"unu alamadığı Danimarka - vize başvuru kaatları var! Apdül'ün evinde kırmızı romantik (!) perdelerin ardındaki mütihiş manzaranın odada gördük Keçi'nin kanına. O da artık "kirli çocuklar" listesinin bir parçası! SELAM KOÇ, BEN Aysın'dım!

Bu arada MONKEYS bir utanmaz adamları giydirmeye uğraşıyor. Keçi, okuyuculara "ppşşım" göstermese de beyaz donu ve eskiden beyaz olan kahvengi renk çoraplarıyla Monkeys den Anarchy yazılı batık bir sweat shirt (eden 150 kaat), küsel bir küpe (15 kaat), eyi bi bileklik (15 bin), mükemmel bi kolye (20 bin) ve ayakları eli acaip acıtan örümcekli bir yüzük (20 000) kazandı. Bi de biz vizite ücreti olarak 100 000 TL verdik. Üstü kalsın koçum!!

LA MENÜ DE LE YAKIŞIKLIS

1 (1) Deathroom Hakan (5. zafer ayı)
2 ( ) Lanetli Kerem
3 (10) Keçe Hakan (kalbini kırdık kalıba)
4 ( ) Eski Pentagram'lı Demir
5 ( ) Necropsy (3'ü birarada)
6 (2) Pentagram Ogün
7 (-) D'e'li Sencer
8 ( ) Eski Hazy Hill Barış (özledik!)
9 ( ) İblis Şeref
10 (-) Ebemiokul

Deathroom Hakan'ın soyunmayı kabul etiğini söyleyeyim öncelikle. Açıkça "he" demese de, "zaten havalar ısınıyor" şeklinde konuşarak olaya ısındığı konusunda yeşil ışık verdi. (Aybeniz alçağı iki gündür ortalarda yok. Çok yalnızım! Beni atleyleyin)

TÜRKİYE'NİN İLK PUNK GRUBU HEADBANGERS GERİ DÖNÜYOR. EĞİLİN, HEADBANGERS GEZİYOR...

İsyan İstiyorum,

Yıl 1976... Türkiye çok karışık! Sağ - sol çatışmaları, grevler, işçi hareketleri... Gençler bu yüzden birbirlerini öldürüyorlar. Aslında bu sağ - sol olayı yüzünden tüm dunya çok karışık. Hatta en gelişmiş ülkeler bile! İşte bu gelişmiş ülkelerden birinde; İngiltere'de yeni bir akım ulkeyi etkisi altına almıştı. Hızlı, sert parçalar, dık ve kırmızı saçlı, ürkütücü tıpler yanı punklar...

Aslında bu insanların istediği sevgı ve barıştır ama tepkileri '68'lilerden farklı olarak daha aktif ve agressiftir

Medenıyetten ve sıkıcı, soğuk insanlardan kurtulmak ısteyen iki genç bır garaj grubu kurarlar. Bu enerjl dolu gençler Mick Jones ve Joe Strummer'dır. Yanlarına Paul Sımonon isimli reggae, blues dınleyen bır basçıyı alırlar Davula da Keith Levine'i alarak Shepherd's Bush Green ad ı yerde çalmaya başlarlar ve The Clash'in temellen atılır. Sonra Keith Levine ayrılır ve davula Terry Chimes alınarak The Clash kurulur

Joe Strummer üniversıteli, nazi sempatızanı bir gençtir. Grubun lideri konumundadır ve onun etkısi açıkça hıssedılır Strkummer alaycı karakteri gibi alaycı bır ses tonuna sahıptır ve az çok gıtar da çalar.

Mıck Jones ise radıkal solcu ve humanıst bırıdır. Punk rock hareketının en iyi gıtarıstlerinden bırıdır

Paul Sımonon ise yakışıklı dıyebileceğımiz, uzun boylu kendi halında ve öbür ikisine göre daha az asi bır gençtir

Grup elemanlarının ortak noktaları hepsinin kültürlü ve başkaldıran asi kışıler olmasıdır Tüm üyeler farklı turler dınlerler ve bu müzıklerıne yansır

Mıck Jones sıkı bır reggae dınleyıcısıdır. Strummer ıse Velvet Underground gibi gruplara ılgi duyar. Paul Sımonon blues, jazz, reggae, kısaca her tür dınler. Zaten reggae, rock'n roll ve blues'u punk rock'a sokacak kadar kabılıyetlıdırler

Bu arada Terry Chimes grubu bırakır ve yerıne Topper Headon gelir. Yeni davulcu da okur yazardır ve Jonesvarı fikırleri vardır

1976'nın sonlarında dığer punk grupları küçük şırketlerle anlaşırken, onlar CBS'le kontrat ımzalarlar. Konserleri de son hız devam etmektedir. Sex Pistols'ın Anarchy turuna

beyaz isyan!!!

THE CLASH -1-

katılırlar, sonra kendi turneleri "White Riot Tour"u başlatırlar. Clash'e Buzzcocks, Slits ve Subway Sect katılır.

CBS'le anlaştıktan hemen sonra ilk albümleri "The Clash"ı çıkarırlar. Albüm 12 numaraya kadar çıkar. Albümde yeralan Junior Murvin bestesi "Police and Thieves" tam bir reggae klasiğidir. Clash öbür gruplardan farklı olduğunu hemen gösterir. Kuı türlu kişiler, mukemmel şarkı sözleri, ölçülu, kısa ama yalnız gurultuden ibaret olmayan şarkılar.

"White Riot" parçası konserlerin en ılgı çeken parçası olur. "White Riot" başlayınca salondaki tüm koltuklar yerle bır olur.

1977'de "Complete Control" adlı single'ı çıkarırlar. Single'ın çıkışını İngiltere turnesi izler. Turne sonrası gruptan 2 kişi ırkçı fikirlerinden dolayı tutuklanır (isimleri hiç açıklanmaz, herifler de söylemez). Grup üyeleri serbest bırakılınca hemen "White Man İn Hammersmith Palais / I don't wanna be A Prisoner" parçasını yayınlarlar. Ve hemen ardından Newyork'lu Suicide ve The Specials'la "Clash Out On Parole" turuna başlarlar.

1978'de ikinci albümleri "Give'em Enough Rope" çıkar ve 2 numaraya kadar yükselir. Amerikalı prodüktör Sandy Pearlman'le yapılan albümde kısa punk parçaların yerini daha uzunca hardrockvarı parçalar almıştır.

"Tommy Gun" parçası ilk gerçek 45 likleridir ve çok tutulur. Grup sonra "Sort It Out" turuna çıkar.

1979'da grubun ilk Amerika turnesi gerçekleşir. Bu arada ilk albüm biraz farklı parçalarla Amerika'da yayınlanır. "I Fought The Law" ve "Clash City Rockers" ek parçalardan ikisidir ve Amerikalıların çok hoşuna gıder. Tabii "I'm So Bored With The USA"i pek beğenmezler.

Amerika turnesinden sonra İngiltere'ye geri dönerler. Mart 1979'da yeni parçalar hazırlamaya başlarlar. "Rude Boy" filmi için bu parçaları kullanırlar. Sonra da "The Cost Of Living" adlı bir EP çıkarırlar. EP seçimlerin olduğu gun çıkar ve listeye 22 numaradan girer. Bu EP'de Bobby Fuller parçası "I Fought The Law"u da kaydederler. Ve bu Amerika'da yayınlanan ilk single'ları olur.

Grup daha sonra turneye devam eder. İlk olarak Finlandiya'ya gıderler. Sonra da tum Avrupa'yı turlarlar. 1979'da Avrupa turnesi biter ve stüdyoya girerler. Üçüncü albüm "London Calling" kaydederler. Albüm ılk iki albümden çok farklıdır. Zengın enstürümanlar, jazz, blues, hatta klasik rock bile bulunur bu albümde. Çok iyi eleştırıler alır. Artık Mick Jones ağırlığını koymuştur ve sol bir ımaj yaratırlar. "Lost In The Supermarket","Spanish Bombs" tek kelimeyle bir ziyafettir.

"London Calling" ile Clash, müzikal yetkınlığını de gösterir. Tabii yine reggae vardır. Ancak bu kez kendileri yazmamışlarıdır. "Guns Of Brixton","Revolution Rock". Clash sanki 40 yıllık bir reggae grubudur. Bu yeni stillerin olduğu albumde prodüktör Gay Stevens'tır. Album double olarak yayınlanır. Sonra Cd'si basılınca tek bir Cd'de toplanır. 75 dakika super tempo, reggae, punk, blues, jazz ... Olağandışı bir albüm.

The Clash, '79 yılının sonunda tekrar USA'e turne yapar. Kadroya geçici olarak keyboardçı Mickey Gallagher gelir. Albümde yeralan konuk sanatçılardan The Cramps, The Rebels, Joe Ely, Dave Johansen, Bo Didley konserlerde de konuk sanatçı olurlar. Tekrar İngiltere'ye dönerler ve "London Calling"ı tum dunyada piyasaya sürerler. Amerikalılar albume bayılır. Rolling Stone Clash'ı kapak yapar. Avustralya da "London Calling", okyanus ötesinde yayınlanan ilk parçaları olur.

The Clash artık herkes tarafından bılınıyordur. Kültürlu kişiler olmaları onların en büyük kozu olur. The Clash ayrıca çok iyi bir konser grubudur. Konuk sanatçılar, Mick Jones'un gıtarı, Strummer'ın alayları... Seyirci kendınden geçer, koltuklar kırılır. Ancak en önemlisi Clash konserlerinde propaganda yapar ve kitleler onları izlemeye başlar. Ve yaşam tarzı olur Clash; fan klüp kurulur, eylemler yaparlar, anti-savaş gösterileri, USA'i protestolar ve hatta hatta The Clash artık I.R.A 'e bile destek veriyordur. Konser bıletleri çok pahalıdır, ancak bu paralar Clash'in cebine gırmez,UK'deki sol gruplara yardım ederler. Artık Clash önlenemez bir yükselişin eşiğindedir.

● **ALİ ECE**

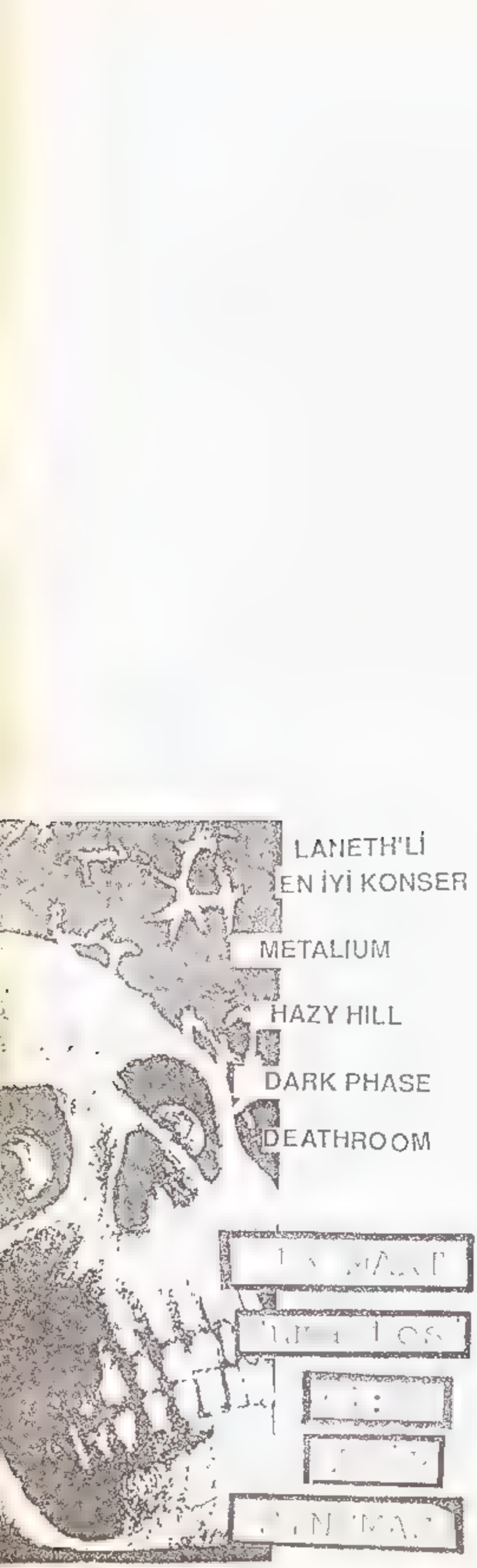
LANETH'Lİ
EN İYİ KONSER
METALIUM
HAZY HILL
DARK PHASE
DEATHROOM

TEK YOL FANZİN

DIPLO
DOCUS
DENİZ KİTAPEVİ
NARMANLI HAN
BEYOĞLU
İSTANBUL

PK 87

LÜLEBUR
GAZ

ANESTEZİ
ATAKÖY
4.KISIM 161/16
34750 ATAKÖY-İST.

Punx
PeST
PK 154
KAVAKLIDERE
ANKARA

ROCK
DÜNYASI
NEVBAHAR MAH.
TOPÇU EMİN BEY SOK.
NO 3/2
FINDIKZADE · İST

MEGA METAL

REGOR
GE
8. KISIM
A23/B
D:107
ATAKÖY
İST

AARG
PINAR CADDESİ
TURGUT REİS SOK.
NO:5
SİLAHTARAĞA
EYÜP

NADİDE CAD. C-1 ÇIKMAZI
GÖZDE SİTESİ B/12
MERTER · İSTANBUL

coelacanth
TEOMANPAŞA CAD.
YENİ ULAŞIR APT. 27/28
DENİZ MAH. ANTALYA

YENİDOĞAN
MAH.
KİRAZ SOK.
5/4
B.PAŞA
İSTANBUL

Antoloji
P.K.152
ACIBADEM
İSTANBUL

MONDO
TRASHO
224/5 8250
KURTULUŞ · İSTANBUL

DISGUAST
TEPECİK YOLU SOKAK
MURAT APT. 27/12
80630 ETİLER · İSTANBUL

HORROR
NEWS
FEVZİ PAŞA CADDESİ
07600 MANAVGAT
ANTALYA

FANTEZİN
P.K.152
ACIBADEM · İSTANBUL

ANARGI
1693 SOKAK NO 11
KARŞIYAKA · İZMİR

LA
PK. 27 81

HEROES DEL SILENCIO DİNLEYİN!

DEVAMLI KONUŞUYOR, SAÇMA SAPAN YORUMLAR YAPIYOR. ALLAH KORUSUN...

AYIN LAFI: KENDİMİ BİLDİM BİLELİ SANATLA İÇİÇEYİM...

FOR GOD YOUR SOUL... FOR ME YOUR FLESH!!!

Merhaba okuyucu! Bu ay o kadar yazıcak şey var ki, ama isterseniz ilk önce **DAVE LOMBARDO TÜRKİYE'YE GELİRSE Bİ KEZ VERİRİM KAMPANYASI** ile başlayalım. Bu denli yoğun mektup beklemiyorduk doğrusu. Hepinize gösterdiğiniz ilgi için teşekkürler. Yazmaya ve vermeye devam.

DAVE LOMBARDO TÜRKİYE'YE GELİRSE Bİ KERE VERENLER:
Jamal S'Noble Jr, Aysın Önen, Enis Kızılkaya, Alexandra Tüzün, İsimsiz, Satanist, Cenk Özmercan, Serdar Güven, Akil Ünsal, Nihal Onat, Ceyda Turan, Mehtap Coşar, Ergün Demirbaş, Erkan Evren, Sibel Zeylin, Sinan Şenel, Özcan Özken, Fatma Serbest, Hafiza Eryılmaz, Taner Ören, İbrahim Acar, Şafak Düvenci, Doğan Yorlikaya, Sedat Akay, Yasemin Ayar, Aydoğan Yılmaz, Deniz Dolgun, Aynur Tosun, Cemil Parlak, Savaş Çavuşoğlu, Ceyhun Ferik, Tuncay Sevim, Serkan Gürler, Ferda Bağcı, Selçuk Değirmenci, Nurcan Kocabıyık, Ümit Kamacı, Alp Gürler, Ahmet Çalışkan, Can Ertürk, Fahrettin Kamacılar, Cem Çukur, Serkan Tunç, Kemal Güven, Ziya Avcı, Mehmet Sarı, Ercan Göktürk, Sermin Pınarcı... (devam edecek)

Geçen ay Rock Kazanı diye haftalık bir rock dergisi çıktı. Öncelikle dergiye yayın hayatında başarılar diliyoruz. Derginin çıkışı çok ilginç! Sabah Gazetesi'ne ait Avni ve Fırfır mizah dergilerinde gözlegörülür bir tiraj kaybı gözlenince bu dergilerde çalışan birkaç karikatürist Sabah'ın embesil yönetimine rock dergisi fikrini benimsetiyorlar. Ve hatta sanırım Fırfır kapandı veya kapanmak üzere. Fırfır'ın mizah yönetmeni Tekin Aral bu yolla, rock dergisinin sahibi konumunda Sabah'tan maaş almaya devam edecek. Neyse, bunlar karanlık konular. Asıl komik olan Sabah'ın, Şeytanın Çocukları diye adlandırdığı kitlenin cebindeki bikaç kuruşa da göz dikmesi. Onu da geçtik, dergide yapılan hatalar gerçekten acındırıcı. O kadar çok hata var ki, sınıflandırmayoluna gitlik.

SAYI 1: Editör, Türkiye'deki ilk rock metal dergisi olduklarını belirlerek saygısızlıkyapıyor. Bunun yanısıra derginin bütününde kullanılan dil hatalarla dolu. Hadi onu da geçtik, herifler Sex Pistols'ın Kiss This diye bi parçasının olduğunu iddia ediyor. Üstelik en sevilen parçasıymış. Nirvana'nın 2. albümü olarak "Smells Like Teen Spirit"in yazılması ise içleracısı. Grubun ikinci albümünün adı "Nevermind",hala bilmeyen kaldı mı yav? Tazminat davası açıcam. Sex Pistols yazısında Sid Vicious için bas virtüözü denmelerine yapılacak yorumu da size bırakıyorum. Boşluğu doldurunuz. (C.....R)

SAYI 2: Dizgi hataları dışında bişey yok. Magadeth, Dave Ellefson, Symhong Of Destruction gibi önemsiz(!) dizgi hataları yani.

SAYI 3: Voivod'un "Angel Rat" adlı yeni LP'si için stüdyoya girdiği söyleniyor. Oysa "Angel Rat" çıkalı neredeyse 2 yıl oluyor.

SAYI 4: Kapak çok komik. Kapaktaki Megadeth resmini aradıkları derginin adını silmeyi unutmuşlar. Kapakta eşşek gibi HIT PARADER yazıyor. Sepultura'dan Max'in demecinin karısı Gloria'nın ağzından yazılması ise trajik bir olay!

Artık atışmalara paydos! bu sayla gerçek kimliğinde hizmet verecek. Bi hizmetimiz de mekanları tanıtmak ama erkek dergisi MR bizden önce davranmış ve ne tür kızların nerelerde bulabileceğinizi yazmış. Bize yayınlamak düştü!

Tencerenin Dibi

Yazın İngiltereye gitmek istiyor.

Bulmaca 11 çözmeniz zor oldu galiba! Bayağı bi cevap geldi ama çoğu yanlış. 5 kişiye t-shirt dağıtıyorduk ama ancak 3 bilen bulabildik. İşte doğru cevaplar ve kazananlar:
1 İsveç, 2- Scream Bloody Gore, Leprosy, Spiritual Healing, Human, 3- Seven Churches veya Beyond The Gates, 4- Jairo T, 5- Welcome To Hell.
T-SHIRT KAZANANLAR:
Hüseyin Taşkıran/ KAYSERİ, Mehmetica/ İSTANBUL, Kemal Öztürk/ İSTANBUL

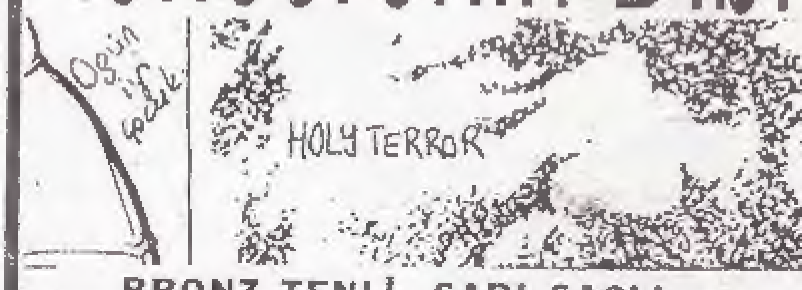

BRONZ TENLİ, SARI SAÇLI, ORTA YAŞLI KIZLAR

Nerelerde bulunurlar? Akşamüstleri, Kafein'de, Zihni'de. Yemek için Şamdan, 29, Bronz ve bunlar gibi olan bütün öteki lokantalar. Diskoteklerde pek nadiren görülürler, ama görüldüler mi de ortalığı dağıtıverirler alimallah.

HIRSLI KIZLAR

Nerelerde bulunurlar?.. İş kızı oldukları için iş çıkışı gidilen yerlere bakmalısınız. Bankacıları, borsacıları Zihni'dedir. Bazıları Süleyman Nazif'e ya da Kafein'e gider. Yemek mekanları çok farklı olabilir. Samatya'daki kebapçıda da, Boğaz'daki lokantada da, Beyoğlu'nda Kallavi'de de yemek yiyebilirler. Akşamüstü barından çıkıp evde kıyafet değiştirmelerini mazur görün. Hiç değilse geceleri bluejean giyebilsin garibanlar.

CESUR KIZLAR

Nerelerde bulunurlar?.. Onların yalnızca barlara ya da diskoteklere gittiğini sanıyorsanız, yanılıyorsunuz. Sinemaya da gidiyorlar. Hatta kitap fuarına gidenlerine bile rastlanıyor. Ama siz yine de barlara takılın. Ortaköy, iyi bir mekan. Bir sürü bar ve bir sürü de kız var. Ama Nişantaşı ve civarını da unutmayın. Kafein'de de küçük cesur kızlara rastlamak mümkün. Sonra, bir bar olmasa bile Palazzo var. Geçen yıl, O Bar vardı ve hepsini toplu halde orada bulabiliyorduk. Zihni'ye yaşı 25'i aşmış cesur kızlar devam ediyor. Cartoon'da da çok miktarda "single" cesur kız görebilirsiniz. Süleyman Nazif'e boşuna bakmayın, oraya iki kızı eğer yanlarında erkek yoksa almıyorlar.

Kemancı 2 açılıyor. Süper büyük ve çok mistik.

UĞUR, MUTLAKA BİR CÜMLE BAĞLANTI KUR...

Şaşırtıcı değil mi? Pungent Stench'in plak şirketi Nuclear Blast, grubun Türkiye'de nasıl sefilleri oynadığını dünyanın 4 bir yanına basın bülteniyle duyuruyor. Haklı adamlar. Laleli'nin izbe bi otelinde kalıp, bi de çalamadan dönmek koydu tabii heriflere. Artık Nuclear Blast kendine bağlı grupları Türkiye'ye yollamama kararı aldı. Mutlu musun be Aydın?

NUCLEAR BLAST NEWS - NUCLEAR BLAST NEWS - NUCLEAR BLAST NEWS

PUNGENT STENCH

Vienna hereboy's PUNGENT STENCH returned from a disappointing trip to Turkey where they used to play a show together with Sodom. The whole journey turned out as a fiasko as the local promoter wasn't able to arrange all necessary things. for example it was not able for him to arrange some kind of visa for Tom of Sodom, so his band couldn't play. Even more than that the promoter wanted to cover his failure by telling the fans that the fuck-up was caused by rutheless police-activities , who wouldn't have given their OK for Tom to get in their country. Also the local crew seemed to have had a lot of fun bashing up fans, but hard actions against minorities isn't something new from that part of Eurasia. One thing is for sure : Our three hombres are not planing to visit this country with conditions like that anymore, and maybe other bands won't either... .

POSSESSED ADAMI SİKER!!!

2AYIFI DİN" DİNLEYENLER İSE 900 900 069 '0 ARASIN!

LANETH'Lİ KONSERLER II

METALIUM

HAZY HILL

DARK PHASE

DEATHROOM

13 MART 1993 Cumartesi
Saat: 14:00
TALİP SİNEMASI

MONKEYS

YAZ ÇEŞİTLERİ ...

Sinanpaşa Shopping Center Zemin Kat Girişi No:72
Beşiktaş, Istanbul Tel: 260 68 85